

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Letošnji prehod iz starega v novo leto je bil v celjski porodnišnici miren, saj je prva mamica rodila šele na 1. januarja 1979 ob 9,45 dopoldne. To je bila Sonja Marinček iz Celja, ki je povila sina Mateja. Obema smo čestitali, predstavnik Trgovskega podjetja MODA iz Celja Leopold Klovar pa je srečni mamici izročil darilo.

FOTO: DRAGO MEDVED

POGLED V 78:

MNOGO JE ŠE OSTALO

Najhuje na cestah - lani 147 mrtvih

Redakcijska zadolžitev na prvi seji v letošnjem letu je bila, da mora vsak novinar napisati prispevek o področju, ki ga je spremljal v lanskem letu. Sam sem pred dilemo o čem naj pišem. Ali o gasilcih in požarni pre-ventivi? Ali o vojski in življenju v JLA? Ali o družbeni samozasčiti? Ali o problematiki v avto moto društvu? Ali o športu, telesni kulturi in rekreaciji? Ali o kriminalu? Ali o cestah, prometu in vsem, kar sodi zraven. Področji, ki jih pokrivali ali naj bi jih pokrival je veliko, za današnji sestavek pa sem izbral verjetno eno izmed najobčutljivejših tem današnjega časa, to so naše ceste, promet in človeško etiko sredi tega.

Prometu smo skozi vse lansko leto v naših radijskih

oddajah in zapisih v Novem tedniku odmerjali veliko prostora, saj smo tudi tako želeli dati svoj prispevek k reševanju prometne problematike, ki je vedno bolj zaskrbljujoča. V naših zapisih in radijskih pogovorih so sodelovali ljudje, ki se s prometom lahko rečemo študijsko ukvarjajo. Promet in prometna problematika jim je več kot samo izpolnjevanje delovnih obveznosti. Vse je potekalo v želji, da tudi na ta način ljudi opozarjamo pred nevarnostmi, ki prežijo na cestah in katerim se lahko izognejo z lastno pametno odločitvijo. Ali smo v tem uspeli?

Popolnoma - prav gotovo ne, kajti če bi, potem ne bi razpolagali z novimi grozljivimi podatki. Tako je samo v lanskem letu na cestah širšega celjskega območja izgubilo življenje kar 147 oseb in to v 135 prometnih nesrečah. Vseh prometnih nesreč pa je bilo 1307. Ta številka bi bila sicer večja, če bi prišle tudi tiste nesreče, pri reševanju katerih ne sodelujejo več milicniki. Med smrtnimi žrtvami prevladujejo pešci in med njimi večina po lastni krivdi. Precej je tudi žrtev med motoristi, kolesarji in traktoristi, torej tistimi, ki so v cestnem prometu v bistvu najmanj zavarovani. Sami se tega še ne zavedajo, zato tudi toliko žrtev. Med vzroki za nesreče z najhujšimi posledicami sta na prvem mestu neprimerna hitrost in na drugem alkohol. Oboje nikoli ne pride samo od sebe, ampak od človeka in prav človek je tisti, ki bi to lahko odpravil in zmanjševal črno kroniko.

MST

O podrobni analizi prometne situacije v lanskem letu bomo še pisali. Zdaj dodajmo samo še to: lani je bila organizirana vrsta preventivnih prometnih akcij, dobro deluje svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, vse bolj se uveljavlja prometna vzgoja od vrtec preko osnovnih do srednjih šol, pripravljena so bila predavanja s slikovnim materialom, pisali smo, govorili, opozarjali... Vse skupaj pa ni padlo na kaj prida plodna tla. Vzroke za takšno stanje bo treba raziskati in jih odpraviti, kajti črne asfaltne ceste ne smejo postati krvave reke. Večji red na naših cestah bo mogoč takrat, ko bo vsak posameznik prispeval svoj delež k večji varnosti. Gre za recimo kategorijo srčne kulture v prometu. Avto in ostala prevozna sredstva niso zato, da neobzirno divjamo, izsiljujemo prednost, naganjamo strah v kosti pešcem in kolesarjem, ampak je verjetno za popolnoma kaj drugega. In nobene preventivne akcije pa vzgoja po šolah ter predavanja ne bodo zalegali, če človek sam ne bo v sebi naredil reda in uredil svojega odnosa do obnašanja na cestah. To pa so po mojem najbistvenejše naloge, ki so ostale za reševanje v letošnjem letu. Človek mora ravnati tako, da bo manj človeških žrtev, kajti tega ne bo storil nihče drug, tudi ne najboljše ceste in do konca recimo izpopolnjeni avtomobili. V vsej lepoti tehnike je vedno kanček zahrbtnosti in prav to mora odpravljati človek sam.

TONE VRABL

Z UREDNIKOVE MIZE

Pred vami je prva letošnja številka NT v novi tehniki in na boljšem papirju. Zato tudi ni čudno, če smo se odločili, da bo letos tednik za dinar dražji. Že dolgo nismo povišali cene, stroški tiska pa naraščajo. Jasno, s tem se je nekoliko povišala tudi celoletna naročnina.

Prepričani smo, da bomo letos dvignili tudi kvaliteto časnika in ne samo cene.

Sicer pa še to! V uredništvu že pripravljamo izlet 100 kmečkih žena na morje. Več v prihodnji številki.

MILAN SENIČAR

CELJE

NA TRDNIH TLEH

Dvodnevni obisk dr. Antona Vratuše

«Imamo dobre načrte, vemo kaj hočemo in lahko bi napravili dosti več, kot smo, če bi delali bolj zavzeto, odgovorno in če bi sproti odpravljali vzroke kriznih žarišč...»

Tako približno je predsednik celjske občinske skupščine, Jože Marolt, ocenil stanje in prizadevanja v celjski občini za izpolnitev sprejetih obveznosti na razgovoru, ki so mu poleg najvidnejših predstavnikov domačih občinskih, družbenopolitičnih organizacij in direktorjev nekaterih delovnih organizacij ob koncu prejšnjega tedna prisostvovali tudi mnogi člani republiškega izvršnega sveta pod vodstvom predsednika dr. Antona Vratuše. V tej skupini sta bili tudi oba podpredsednika Izvršnega sveta SR Slovenije Mara Zlebnik in Zvone Dragan, zatem predsednik komiteja za varstvo okolja dr. Avguštin Lah, predsednik komiteja za plan in finančni sistem Jože Zakonjšek, republiški sekretar za industrijo Tone Kovič, sekretar za urbanizem Marija Zupančič-Vičar, zatem podpredsednik in generalni sekretar Gospodarske zbornice Slovenije Boris Lasič in Lojze Fortuna ter predstavnik Ljubljanske banke - Združene banke Mirko Jamar in Stane Zagorčnik.

To je bil delovni razgovor, delovno srečanje v pravem pomenu besede, saj je šlo ne samo za oceno stanja, marveč veliko bolj nalog, ki jih ima staro industrijsko mesto in občina na poti do večjih uspehov, do močnejše uveljavitve doma in v tujini...

skratka do vseh nalog, ki se kažejo na gospodarskem in družbenem področju. Zato v oceni stanja in nalog ni manjkalo novih pobud, niti kritičnih pripomb, tudi na račun sistemskih rešitev. V razgovorih so dobile težnje po preusmeritvi industrijske proizvodnje polno podporo, prav tako tudi spoznanje, da se delovni ljudje zlasti v celjski občini srečujejo s široko paleto problemov. In ne samo to, očitni so lepi premiki, veliki rezultati. Vsekakor dokaz zdravega razvoja in lepe perspektive.

«Vseč mi je, da se na tej poti prizadevanj naslanjate na lastne sile, da želite probleme in naloge rešiti sami. Uspehi, ki jih dosegate, so tudi rezultat dobrega splošnega razpoloženja, visoke za-

vesti. V tej sredini je veliko smisla za realnost in za spoštovanje ter uveljavljanje samoupravnih socialističnih odgovornosti, je med drugim poudaril dr. Anton Vratuša.

In ko je v razpravi sodeloval Zvone Dragan, je zlasti opozoril na izpolnjevanje srednjeročnega plana in na naloge, da se moramo ne samo v Celju, marveč v vsej Sloveniji, načrtno lotiti odpravljanja starih žarišč onesnaževanja okolja. To so žarišča, stara več desetletij in za njihovo sanacijo niso odgovorni samo delovni ljudje v teh krajih, marveč širša družbena skupnost.

Razgovori pa niso tekli samo na sedežu občinske skupščine, marveč tudi v Libeli in Cinkarni. In tudi tu z enako zavzetostjo in konkretnostjo. Ko pa jih je v celoti zaključil predsednik celjskega Izvršnega sveta Venčeslav Zalezina, je med drugim pozdravil pobudo republiškega izvršnega sveta, da s takimi srečanji in tudi z razgovori s predstavniki občinskih izvršnih svetov doseže večje usklajevanje in sodelovanje med občinami v naši republiki.

M. BOŽIČ

STRAN 7

STRAN 10

STRAN 12 in 13

STRAN 17

RODILI SO SPAKA

MEKATEWIKKWANALE

IZ TEME PROTI SONCU

INFARKT, DENAR,
POLJUBI

KADROVSKA POLITIKA V ŽALCU

ZA IZOBRAŽEVANJE

Na mnogih delovnih mestih neustrezno

Premalo je v žalski občini delavcev z zahtevano visoko in višjo strokovno izobrazbo. Vso pozornost bo treba nameniti izobraževanju. Programiranje dela je osnova za uspešno izvajanje kadrovske funkcije. Strokovno zasledena kadrovska služba je predpogoj za načrtno izvajanje kadrovske politike. Vključiti tudi druge nosilce.

Ko pregledamo kadrovske strukture v žalski občini, nam takoj postane jasno, da je tudi tu prisoten velik razkorak med zahtevanim in dejanskim stanjem. Da bi dvignili izobrazbeno strukturo v vseh delovnih sredinah bo treba iskati lastne kadrovske vire z načrtno študijsko politiko, podeliti bo treba več kadrovskih štipendij, vključiti delavce v izobraževanje ob delu in še bi lahko naštevali. Več pozornosti bo treba nameniti programiranju dela, ki je osnova za uspešno izvajanje kadrovske funkcije. Ob tem se bo treba posluževati sodobnih metod planiranja. V občini že sprejemajo družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike, v katerem so zajete osnovne smernice za delo na tem področju. V Žalcu so doslej dajali preveč prednosti ustanavljanju drugih strokovnih služb, preko katerih se uresničuje poslovna politika. Predpogoj za načrtno izvajanje kadrovske politike pa je ustrezno strokovno zasledena kadrovska služba, ki vnaša v delo na tem področju nova spoznanja kadroloških ved. Da pa bo vse skupaj zares uspešno bo treba v vseh delovnih sredinah v večji meri vključiti tudi druge nosilce kadrovske politike (DPO, ustrezne odbore, komisije v delovnih organizacijah in širši družbeni skupnosti).

Da bo treba k tem nalogam resno pristopiti dovolj zgovorno izpričujejo nekateri zanimivi podatki. Kar 2,93% vseh delavcev v občini bi moralo imeti visoko izobrazbo, kar 1,76% delavcev pa takšno izobrazbo nima. Višjo strokovno izobrazbo ima le 3,73 odstotka delavcev, moralo pa bi jo imeti 6,48 od-

stotkov. Za ostale zahtevane kadrovske strukture so manjša odstopanja. Stevilna delovna mesta zasedajo torej neustrezno usposobljeni strokovni delavci. Razveseljiv je podatek, da se vedno več delavcev izobražuje ob delu. Samo v lanskem šolskem letu se je na območju občine izobraževalo ob delu 21 odstotkov več delavcev kot leto poprej, ko se jih je 512. Zanimiva je tudi ugotovitev, da kar v enajstih delovnih organizacijah ne skrbijo za strokovno in organizacijsko izpopolnjevanje.

Brez dvoma je študijska politika ena izmed temeljnih oblik uresničevanja kadrovske politike. Še leta 1976 sta šla v žalski občini kadrovska in študijska politika vsaka svojo pot. Ni bilo usmerjevalca, ki bi na osnovi ugotovljenih potreb po kadrih usmerjal mlade v poklice, ki jih združeno delo potrebuje. Stanje se sedaj že občutno popravlja. V tem šolskem letu je v občini že 215 študentov, ki poleg kadrovske študijske prejemajo tudi štipendijo iz združenih sredstev. Kar 264 študentov prejema štipendijo iz združenih sredstev. Mesečno je treba za štipendije izplačati 373.157 dinarjev, na voljo pa je le 319.000 dinarjev. Mesečno manjka torej 54.157 dinarjev. Izvršni odbor podpi-

snic samoupravnega sporazuma o štipendiranju je za manjkajoči denar zaprosil republiško komisijo podpisnic družbenega dogovora. Stirinajst jih v tem šolskem letu prejema štipendije iz Titovega sklada. Med njimi je tudi pet mladih delavcev.

V Žalcu že leta nazaj ugotavljajo, da razvoj kadrovskih služb se vedno zastaja za razvojem drugih strokovnih služb v organizacijah združenega dela. Problem bo rešen le, če bo čutili večjo družbeno podporo za delo teh služb, ko jih bodo enakovredno obravnavali z drugimi strokovnimi službami, ko bo na voljo več denarja za njihovo ustanavljanje in ko bo na voljo več strokovnih kadrov, predvsem z visoko in višjo strokovno izobrazbo. V bodoče bo treba posvetiti več pozornosti spremljanju uspešnosti dela delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi. Še posebej takrat, ko gre za uresničevanje samoupravnih odnosov, uresničevanje sprejetih družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, pa razvojnih in planskih nalog. Pri tem bodo morali imeti pomembno nalogo samoupravni organi in družbenopolitične organizacije v delovnih organizacijah in tudi širša družbena skupnost.

JANEZ VEDENIK

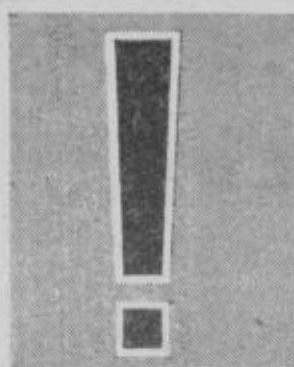
V ŠMARJU UGODNO RAZMERJE

Šmarsko gospodarstvo v izvozu sicer ni močno, vendar predstavlja danes izvoz pomembno postavko v načrtih razvoja. Mnogokje zadovoljujejo zgolj osnovne devizne potrebe, ponekod pa gredo še naprej in ga povečujejo iz leta v leto. Izjeme se celo preusmerjajo v proizvodnjo za tuje tržišče, kar velja še zlasti za mestinjsko lesno industrijo, ki proizvaja vrtno garniture. Precej ga gre na tuje tudi v Steklarni Boris Kidrič in v KORSU, podobno v kozjanski Metki, ki zelo uspešno plasira na tuje tržišče posamezne artikole posteljnega perila.

Tudi v letu 1979 se bo izvoz precej povečal in sicer za 24%, v celoti pa naj bi znašal 210 milijonov dinarjev. Uvoz bo predvidoma porastel za 55%, kar velja predvsem za uvoz opreme v tozdu Polnilnica v Rogaški Slatini in v mestinjski lesno predelovalni industriji.

Kot menijo v šmarski občini, bo razmerje med izvozom in uvozom kljub nesorazmerju relativnega porasta izvoza in uvoza še vedno ugodno, saj bo izvoz še vedno večji za skoraj trikrat (2,8).

MST

CELJE

LETOS VEČ V IZVOZ

Za člane Izvršnega sveta celjske občinske skupščine tudi ob koncu prejšnjega leta ni bilo predaha. Delo je teklo brez zastoja, z veliko zavzetostjo. To so terjala tudi vprašanja, ki so se vrstila na dnevni red. V mnogih primerih je bilo treba pripraviti končna stališča za bližnje zasedanje delegatov vseh treh zborov občinske skupščine. To velja tudi za predlog resolucije o izvajanju srednjeročnega družbenega plana občine v letošnjem letu, ki je že v prvi fazi, v osnutku, naletela na mnoge pripombe. Prav tako v poznejši razpravi. Sicer pa je tudi ta ocena opozorila, da mnoge naloge, zlasti pri investicijah, ne bodo uresničene ne letos, ne do konca srednjeročnega načrta. Toda, navzlic temu jih bo treba vsaj začeti, če že ne končati.

Več kot aktualna je bila tudi razprava o prizadevanjih združenega dela za povečanje izvoza. Tudi to gradivo bodo na seji 30. januarja obravnavali delegati občinske skupščine. V izvozu zastajamo. Letošnje napovedi so sicer optimistične, realne, čeprav nekatere organizacije

združenega dela napovedujejo celo stodstotno povečanje. In vendar so izvozniki, tudi na seji izvršnega sveta, opozarjali na nekatere težave. Tudi zaradi cen, zaradi slabe konkurenčnosti in tudi zaradi dejstva, da izvozne stimulacije niso stimulative.

Člani izvršnega sveta so na zadnji lanski seji med drugim sprejeli načrt dela v letošnjem letu. Čaka jih veliko nalog, veliko zahtevnih in pomembnih vprašanj.

Ni naključje, če so zahtevali od posebne komisije takojšnje rešitve vseh vprašanj v zvezi z gradnjo avtopoligona. Ne gre za vprašanja okoli gradnje. Tu je bilo v kratkem času in z majhnimi sredstvi veliko napravljenega. Tudi po zaslugi številnih prostovoljcev. Gre za drug problem: za samoupravni sporazum in za deleže, ki jih naj prispevajo podpisniki sporazuma.

Izvršni svet je nadalje, ne brez pripomb, sprejel predlog, da celjska občina tudi v prihodnje sodeluje z ustreznim deležem pri financiranju modernizacije lokalne ceste prve kategorije Gorica-Sodna vas, oziroma zdaj na

odseku Grobelce-Loka pri Žusnu. Celjska občina bo pri tem strošku sodelovala z deležem treh milijonov dinarjev. V tem deležu bodo tudi prispevki nekaterih organizacij združenega dela, predvsem tistih, ki zaposlujejo delavce s tega območja. Gre torej za nadaljevanje solidarnostne akcije med tremi občinami: šmarsko, šentjursko in celjsko in prav tako za dela, na katerih sodelujejo tudi mladinske delovne brigade. In končno gre za delež celjske občine v prizadevanjih za hitrejši razvoj gospodarsko manj razvitih območij.

V delu izvršnega sveta celjske občinske skupščine v zadnjem obdobju lanskega leta zasluži posebno pozornost stališče, da naj bi v Celju vendarle prišli do samoupravnega sporazuma o ustanovitvi občinske počitniške skupnosti, pa ne za ceno združevanja obstoječih počitniških kapacitet, marveč veliko bolj z nalogo po združevanju sredstev za gradnjo novih zmogljivosti in za koriščenje nezasedenih kapacitet v domovih, hišicah in drugih objektih, ki jih upravljajo posamezne organizacije združenega dela, pa ostajajo morda nezasedene. Lahko bi jih zasedli člani tistih organizacij združenega dela, ki nimajo svojih počitniških domov, vsekakor pa na podlagi dogovorov in skupnega razporejanja teh zmogljivosti.

M. BOŽIČ

TRŽNICA - LANSKI TELOH

Celjska tržnica je v teh dneh skromno založena. Novi upravnik IVAN ROVNİK je povedal, da gre to pripisati tudi izredno mrzlemu vremenu in zato tudi prodajalke iz bližnjih krajev Celja kaj nerade prihajajo na tržnico. Sicer je pa takole: jajčka so po 3-4 din, siri vseh vrst po 32, smetana po 40, fižol v zrnju 35-40, kislo zelje in kislja repa 5, solata po 25-30, česen po 50-60 in hren po 60 din za kilogram. Izjemno veliko je tudi luščenk (bučk) po 6 din kozarec, možno pa je kupiti tudi teloh, katerega šopek je po 5 deloh so nabrali v zadnjih dneh lanskega leta in to na sončnih straneh Celjske koče ter Svetine. Ker pa se je vreme vsaj v torko nekoliko otoplilo je pričakovati v petek in še posebej soboto ponovno več »robe« na celjski tržnici.

TV

STE ŽE
PODALJŠALI
VELJAVNOST
PROMETNEGA
DOVOLJENJA

NOŽ REŽE
KRUH IN PRSTE

V jugovzhodni Aziji so spet odprli vrata peklu. In to po receptu, da se hudič menja, razen pa se vrtil naprej. Vietnam in Kampučija sta bila v vojni. Ljudje, ki so se pobijali med seboj, so si pred leti pomagali, si skupaj reševali kožo in si orali krvavo brazdo v svobodo. Vietnam in Kampučija sta neuvrščeni in socialistični državi. To daje spopadu poseben okus, najbrž slasten mnogim tistim, ki so uvrščeni ali nesocialistični. Lani januarja smo izvedeli, da na meji obeh dežel poka. Vzroki so bili: nerešena mejna vprašanja, razvit apetit Vietnam in Indokini, medsebojna nezaupljivost in strupena spena tistih, ki so od zunaj pihali v ogenj.

Meja med obema deželama je dolga 1200 km. Na njej so sporne zanke, ki so jih strikali tudi Francozi in drugi, ki so v zgodovini strigili volno s teh ljudstev. Lani spomladi je Vietnam ponudil mir in razgovore o sporih, Kampučija pa je bila gluha za take tone. V vietnamski roki ni videla oljne vejice, ampak klj: Vietnam ima okoli 50 milijonov prebivalcev (Kampučija le 8) in okoli 80.000 vojakov (Kampučija

manj kot 10.000). Potem septembra lani ponudi roko pomiritve Kampučija, Vietnam pa je ne sprejme. Oktobra je bilo že vse narobe. Vietnamski radio je obvestil svet o upornikih v sami Kampučiji, v začetku decembra pa je bila ustanovljena »Združena fronta za narodno rešitev Kampučije«. Bliskovito je sledila ofenziva in zasedba cele Kampučije. Moskva in varšavski pakt sta podpirala upornike in Vietnam, Kitajska pa zakonito kampučijsko vladlo. Umikajoča kampučijska vlada je pozvala na pomoč vse dežele sveta in OZN, toda prepozno. Ostaja slab začetek tega leta v Aziji. Ali so Kampučijo zasedli uporniki - ali pa je to storil Vietnam. Zmagala je sila. Toda tisti, ki zareže v živo telo drugega, mora vedeti, da vsak nož lahko reže poleg kruha tudi lastne prste.

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

1

KAJ SMO
IN KAM GREMO

Novoletno sporočilo predsednika Tita je jasno in kratko. V vse boljšem, toda nemirnem svetu, je naš najvišji nacionalni interes, da smo v mednarodnih odnosih neodvisni in da je ta neodvisnost čim bolj trdna.

To ni sebičen cilj. Tak naš položaj zdaj in taka naša odločnost za naprej sta dobra tako za nas kot za svet. Samo kot neodvisna Jugoslavija lahko zares prispevamo k urejanju problemov, ki obtežujejo svetu v celoti, če jih ne razrešimo, da mu padejo z vratu in mu polomijo noge. Neodvisnost, kot jo imamo in za katero stojimo enotni, želimo tudi vsem drugim narodom in deželam. In če bi bili neodvisni vsi narodi in vse dežele sveta, in ne bi bilo nobenega agresorja, bi bila naša neodvisnost še trdnjša.

Naš poglavitni prispevek v preteklem letu je bil v gibanju neuvrščenih. To je tudi naša naloga v prihodnje. Labirint sveta ima še črne zagate, kot so oboroževanje, nasilje, revščina, sebičnost močnih in lažen up, da lahko ohranijo lasten senik, čeprav zažiga druge. Ima pa tudi svetle zarje, kot so volja

ljudstev, da dobe ali obdrže neodvisnost, njihovo samospoštovanje in priznanje drugih in da prevzamejo svojo usodo v svoje roke.

Leto bo v Havani na Kubi šesta konferenca na vrhu neuvrščenih dežel. Tam je bila te dni tudi naša državno-partijska delegacija, vodil jo je Stevan Doronjski, na proslavi 20-letnice kubanske revolucije. Nujno bo, da bo Jugoslavija tudi na tej konferenci eden od katalizatorjev moderne zgodovine. Ta vrh bo pomemben dogodek v tem letu. Zahteval bo vso našo pošteno zagnanost, pa tudi napore vseh udeleženk, ne nazadnje kubansko prizadevanje, da uspe - ne sama konferenca - ampak naslednji korak večine človeštva, ki je zunaj blokov.

V takem našem naporu pa so zajete vse ostale razsežnosti naše zunanje politike: skrb za dobre odnose z vsemi sosedi, pa s Sovjetsko zvezo, ZDA in Kitajsko, z vsemi deželami, ki sprejemajo načela OZN, z nepriznanimi ljudstvi in osvobodilnimi gibanji ter z vsako napredno mislijo in prakso, ki se je ali se bo pojavila.

CINKARNA

SANACIJA TEČE

Obeta se družbeni dogovor

Vprašanje ekoloških naložb v Cinkarni je treba reševati z namenskim združevanjem sredstev. Za to pa veliko obeta priprave na sprejem družbenega dogovora o združevanju sredstev za odpravljanje obstoječih ekoloških žarišč v Sloveniji. To je ena najpomembnejših ugotovitev iz zadnje informacije o izvajanju sanacije v Cinkarni, ki nam jo je poslal izvršni svet celjske občinske skupščine.

Ob tem, ko smo v prvem poročilu o ekološki sanaciji v Cinkarni brali, da bosta najpomembnejša ukrepa le-

tos namestitve filtrov v tovarni titanovega belila in pričetek rednega obratovanja čistilne naprave na odtoku v Žepini, je družbeni svet, ki nadzira in usmerja ekološko sanacijo v Cinkarni naredil že prve korake k še bolj celovitemu uresničevanju sprejetega programa sanacije. Med najpomembnejšimi zahtevami, ki so jih postavili na seji družbenega sveta so ob osnovni, da se pospeši delo in da podpirajo sklenitev družbenega dogovora o združevanju sredstev za ekološke sanacije v Sloveniji, še sodelovanje vzhodnonem-

skega partnerja v ekoloških naložbah in to z nepovratnimi sredstvi, ter da predsedstvo republiške gospodarske zbornice ponovno prouči in poenoti stališča do sanacije Cinkarne ter se skladno s programom del tvorno vključi v njegovo uresničevanje.

Družbeni svet je tudi seznanjen s stališči bank, ki so pripravljene zagotoviti 100 milijonov dinarjev za reševanje ekoloških problemov v prehodnem obdobju, torej do sklenitve družbenega dogovora, ki naj bi ga sklenili še letos.

SB

ŠENTJUR

NOVA POZD

Ivana in Karle Kumperger

Člani Izvršnega sveta Občinske skupščine Šentjur pri Celju so na svoji zadnji seji lani razpravljali o dotoku nekaterih davkov in zatem izrekli upravičeno kritiko na račun obnove ceste na Planino pri Sevnici, na kateri so doslej dela opravljena le na ravninskih predelih, medtem ko sta Planinski klanec in Jezerce ostala v slabem makadamu. Izvršni svet bo vložil vse napore, da bodo z deli na Planinskem klanecu nadaljevali letos.

Prvega januarja je pričela z delom POZD »Orodje-oprema« Ivana in Karle Kumperger. Zato sta Izvršni svet in Oddelek za gospodarstvo prevzela vrsto nalog za nemoten pričetek dela te Pogodbene organizacije združenega dela.

Izvršni svet je nadalje sklenil, da naj v tem letu prične z delom interna banka, ki bo marsikdaj lahko priskočila na pomoč gospodarskim organizacijam. Denar samoupravnih interesnih skupno-

sti namreč dostikrat leži neizkoriščen na žiro računih in bi ga za krajša obdobja lahko dali na voljo gospodarstvu.

Lastništvo stabve Krajevne skupnosti Gorica pri Slivnici bo po zasedanjih zborov skupščine brezplačno preneseno na gospodarsko organizacijo Aurea iz Celja, ki bo v Gorici pri Slivnici osnovala dislociran obrat. Ta bo poleg dislociranih obratov Aero v Dobrini, Tola na Planini in Alposa na Ponikvi že četrti tak obrat.

ERNEST REČNIK

SESTANEK Z ZDOMCI V LAŠKEM

Ob koncu minulega leta je bil v Laškem sestanek z zdomci, ki so prišli v svoj domači kraj na novoletne počitnice. Zdomcem so bili na razpolago odgovorni za razne zadeve, k lahko dajali pojasnila. Zdomci so se predvsem zanimali za krajši postopek pri pridobivanju gradbenih dovoljenj, nadalje o možnosti odpiranja obrti, o prešolanju otrok po vrnitvi v domovino, o uvozu predmetov za osebno rabo in za proizvodne potrebe. Zanimali so se tudi za zaposlitev, predvsem pa za to, kakšni profili so v občini potrebni in kakšen bi bil osebni dohodek.

-EC

Pred tovarno malih gospodinskih aparatov Gorenja v Nazarju

VELENJE

VELIKO, A NE VSE

V Gorenju precej novega

Lanski terminski koledar dela se je v Tovarni gospodinske opreme Gorenje v Velenju iztekel 25. decembra. Preostale dni zadnjega meseca lani so imeli delavci Gorenja kolektivni dopust. V tem času pa so vzdrževalci opravili nujno potrebna dela.

Delavci Gorenja so lanske letošnje naloge sklenili s spoznanjem, da so proizvodnjo in prodajo povečali, navzlic temu pa z doseženimi uspehi

niso bili zadovoljni. Lani so proizvedli nad 2,3 milijona različnih izdelkov v skupni vrednosti 5,3 milijarde dinarjev. Količinska proizvodnja je bila v primerjavi s 1977. letom večja za devet, vrednostna pa za trideset odstotkov. Navzlic temu vsega, kar so si zaželeli, niso dosegli.

Na domačem tržišču so prodali za 4,10 milijarde izdelkov, izvozili pa so za 61 milijonov dolarjev. Celotni

prihodek bo predvidoma znašal 6,56 milijarde dinarjev, družbeni proizvod pa 1,15 milijarde dinarjev.

Za letos napovedujejo začetek prestrukturiranja v proizvodnih enotah, zatem specializacijo in uvajanje novih programov, med drugim tudi v računalništvu itd. Dokončati bodo morali začete naložbe, sicer pa za letos načrtujejo proizvodnjo v vrednosti 7,5 milijarde dinarjev.

HINKO JERCIC

KONUSOVA POGLEDA: NAZAJ IN V LETO 1979

USNITU ODBILO?

Zaradi izgub v preusmeritev

Preteklo leto je bilo za konjiški KONUS eno najbolj dinamičnih. Označujejo ga predvsem tri problemska področja: konstituiranje delovne organizacije v skladu z zakonom o združenem delu, zaostrena situacija poslovanja v TOZD usnjarske proizvodnje, saj je prišlo tudi od 100-odstotnega povečanja izgub, tretje področje pa pomeni izdelavo dokončnega predloga koncepta druge faze preusmeritve delovne organizacije KONUS.

Po mnenju generalnega direktorja dipl. ing. Jureta Pokorna, je bila osnovna značilnost poslovanja TOZD proizvodnje v povečanju izgube v vseh treh temeljnih organizacijah združenega dela, ki proizvajajo usnje. Pri tem pa se je povečala stopnja rentabilnosti poslovanja v vseh TOZD kemijsko-predelovalnega dela in razrešene so bile izgube v TOZD KOKO in TOZD Konfekcija Majšperk.

Na področju zunanje trgovinske menjave so bili v Konusu izpostavljeni izredno zaostrenim pogojem glede na dogovorjeni ključ vezave uvoza z izvozom v okviru skupnosti za zunanjetrgovinsko menjavo. Kljub temu, da so bile možnosti uvoza zmanjšane za 35 odstotkov, so z mnogimi ukrepi vendarle zadovoljevali potrebe svojih TOZD po nujnem uvoznem materialu. V bodoče računajo na večji

izvoz, poleg tega pa iščejo možnosti za zamenjavo uvoženih surovin z domačimi, pa tudi uvoz preusmerjajo na takšen trg, ki je z vidikov celotne jugoslovanske zunanje trgovinske politike interesnejši in lažji. Predvsem pri povečanem izvozu računajo na rezultate, ki naj jih zlasti v letih 1979 in 1980 pokaže preusmerjanje začrtane proizvodnje.

In kakšen je Konusov pogled naprej, v leto 1979?

Pričakujejo, da bo tudi letošnje leto izredno dinamično in predvsem naporno za tisti del kolektiva, ki bo v glavnem nosil težo Konusove preusmeritve oziroma, ki bo uresničeval program

preusmerjanja proizvodnje. Prav gotovo bodo morale velik del te teže in odgovornosti nositi družbenopolitične in samoupravne sile v konjiškem Konusu. Pri tem je treba pričakovati še poostrene sistemske mere s strani zveznih in republiških organov, zlasti, če upoštevamo poslabšano jugoslovansko zunanjetrgovinsko bilanco, relativno visoko stopnjo inflacije v letošnjem letu in splošno slabo ekonomsko situacijo v vsej Jugoslaviji prav v usnjarstvu.

Vsekakor so v Konusu prepričani, da imajo v sebi dovolj moči in ambicij, da bodo tudi letošnje poslovno leto zaključili uspešno.

MITJA UMNIK

O DELAVCIH NA TUJEM

Nezmanjšana skrb za naše delavce na začasnem delu v tujini se zrcali tudi v vztrajnih prizadevanjih koordinacijskega odbora za vprašanja naših delavcev na začasnem delu v tujini pri občinski konferenci SZDL v Celju, ki ga vodi Roman Vrbancić.

Danes opoldne se bo omenjeni odbor sestel na svoji 5. redni seji, kjer bodo njegovi člani ocenili obisk v Güterslohu lanskega novembra in obravnavali program sodelovanja s športnim društvom Slovenija v omenjenem mestu. Razpravljali bodo tudi o novi prilogi slovenskih časnikov za delavce na začasnem delu v tujini. Zanimivo je namreč to, da lahko prilogo, ki nosi naslov Naš delavec naročijo naši delavci le kot brezplačno prilogo enega od trinidesetih slovenskih časnikov ali revij, ki so sklenili samoupravni sporazum o financiranju te publikacije. Med podpisniki tega sporazuma je tudi Novi tednik.

D. M.

ZB NOV V CELJU USPEŠNO LETO

Ob zaključku preteklega leta je bila v Celju peta redna seja Občinskega odbora ZB NOV. Poglavitna točka dnevnega reda je bil pregled uresničevanja programa dela za leto 1978. Nalog je bilo veliko, saj je v preteklem letu bil tudi zvezni kongres ZB NOV, ki je terjal od organizacij veliko aktivnost. Borci celjske občine so tudi dosledno izpolnili svoj delovni načrt za preteklo leto. Posebno aktivni so bili borci pri izpolnjevanju nalog okoli oživljanja tradicij NOV. Sodelovali so pri proslavah krajevnih in občinskega praznika, v jubilejnem letu »Kurirčkove pošte«, pri proslavah ob zgodovinskih dnevih iz NOB. Sodelovali so pri organizaciji obrambnih dni po šolah, pri proslavi dneva JLA in kar je razumljivo, tudi pri komemoracijah ob dnevu mrtvih. Plodno je bilo tudi sodelovanje s specializiranimi mladinskimi organizacijami kot so to pohodniki, taborniki, mladinski klub, planinci in drugi. Posebno pozornost so posvetili varstvu spomenikov in obeležij NOB. Med naloge, ki jih je občinska organizacija ZB NOV v Celju z uspehom opravila je tudi sodelovanje pri sprejemu vlaka »Bratstva in enotnosti« in pri organizaciji državnih praznikov skupaj z občinsko organizacijo SZDL.

Uspešna je bila tudi komisija za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki se je posvetila predvsem šolam, aktivom borcev NOV v združenem delu in krajevnih skupnostih, društvih in klubih ter se zavzela za razširitev tiska kot je »TV-15« in »Naša obramba«.

Obilo nalog so imele tudi druge komisije, kot na primer za bivše politične zapornike, internirance, deportirane in vojne ujetnike; komisija za vojaške vojne invalide, komisija za stanovanjska vprašanja udeležencev NOV.

Veliko dela so nalagale tudi zadeve okoli priznavanja, uveljavljanja posebne dobe, zdravstvenega varstva, letovanja članstva. Lotevali so se še vedno nedovoljno rešenega dispanzerja za borce. Tako so v lanskem letu obravnavali 209 primerov za priznavalnino, odobrili 193 primerov za toplotno-klimatsko zdravljenje itd.

Ob tej priložnosti je treba povedati tudi to, da se je v minulem letu občinska organizacija ZB NOV spet občutno skrcila. Umrlo je 71 članov.

Na koncu so sprejeli program dela za leto 1979, ki je ravno tako kot v lanskem letu zelo obsežen.

J. K.

V DRAMLJAH VODA PO KAPLJICAH

Nov vodovod je bil zgrajen predlansko leto, vendar je bila voda menda speljana v premajhen rezervoar (po besedah predsednika skupščine Kramlje Franca Trupeja), število porabnikov pa se je med tem občutno povečalo. Zgradili so nov stanovanjski blok, trgovino, zato zdaj primanjkuje vode posebno ob konicah. Sedanja faza vodovoda je v bistvu še nedokončana, saj bodo morali zgraditi nov rezervoar na višji legi, da bo tudi pritisek boljši. Ne smemo pozabiti, da je v gradnji nova šola, ki bo rabila občutno več vode kot starni da se že kažejo močne potrebe po gradnji še enega stanovanjskega bloka. Torej bo treba vodne probleme čimprej rešiti.

V Dramljah pa si ne želijo samo več vode, ampak še kaj, kar bi pripomoglo k hitrejšemu razvoju kraja. V mislih imajo kakšen manjši industrijski obrat, ki bi nudil možnost zaposlitve predvsem za ženske in ki seveda ne bi onesnaževal okolja.

D. M.

OBMOČJE

TURIZEM V 1978. LETU

Še vedno preveč razdrobljeni

S koledarskim se je zaključilo tudi turistično leto. Za nami je leto, ki je tudi v turističnem gospodarstvu veliko pomenilo. Prineslo je marsikaj novega, veliko pa je ohranilo tudi starega. Dobrega in slabega.

Ocena lanske turistične sezone je dobra samo za jugoslovansko in slovensko merilo. Na celjskem območju ni bilo čutiti tiste konjunkturalne, kot so jo zabeležili zlasti obmorski kraji. Zato tudi manj gostov in manj nočitev, kot so jih imeli drugje. Po zaenkrat še nepopolnih podatkih, ki pa se od končnih prav gotovo ne bodo veliko razlikovali, je bilo lani na celjskem območju 894.812 nočitev vseh gostov. Domači gostje so imeli 742.370 nočitev ali za 7 odstotkov več kot leta 1977, in tuji 152.552 nočitev ali za dva odstotka manj kot leto dni prej. Sicer pa je skupno število nočitev v 1978. letu večje od tistega v 1977. letu za pet odstotkov.

Celjsko območje je torej zaostalo za jugoslovanskim in slovenskim povprečjem. Na vsak način je to podatek, ki veliko pove, še več pa bi se morali iz njega naučiti. In ne samo to - zlasti ukrepati.

Za celjsko območje je še vedno značilna prevelika razdrobljenost gostinstva in turizma. Še vedno hodijo te delovne organizacije vsaka po svoji poti. Zato ni skupnih in močnejših nastopov na širšem domačem in še posebej na tujem tržišču. Integracija te dejavnosti - fizična ni edina - je več kot nujna. Nujna zlasti v poslovnem jeziku.

Ceprav smo pridobili več novih gostinskih oziroma turističnih objektov, ne samo lani, tudi prej, je za celjski širši predel še vedno značilna slaba kvaliteta nočitvenih zmogljivosti. Gostje so odhajali tudi zaradi slabo opremljenih sob, zaradi pomanjkanja sanitarij in podobno.

Veliko premalo je bilo napravljene za skupno propagando. To ne velja samo za Celje, tudi za območje. Tu šepamo in to močno škoda. In če kje, se je zlasti na tem področju poznala odsotnost povezovalnega organa. Poslovne skupnosti za turizem. Skupnost je bila sicer ustanovljena, pa nič več. Razen nekaj sej njenega izvršilnega odbora in prvih prizadevanj za močnejšo uveljavitev, tu-

di v okviru turizma severovzhodne Slovenije, ni napravila ničesar. Sicer pa ni niti registrirana. Od tod tudi želja in pričakovanja, da bo letošnja vendarle drugače. Celje ima za delo te skupnosti veliko odgovornost, tudi kot regijsko središče. Zato bi nje delo moralo zaživeti. Čim prej. Ze jutri in ne čez nekaj mesecev.

Tudi pa se je odsotnost območne Poslovne skupnosti za turizem poznala še na drugih področjih in ne samo na propagandnem. Tudi pri vsklajevanju celotnih programov turističnega razvoja, tudi pri investicijskem načrtovanju in sploh pri spoznanju, da turizem ne pozna meja, še zlasti ne občinskih in regijskih.

Leto, ki je za nami, je prineslo precej novosti pri turističnih, zdraviliških in gostinskih naložbah. Pričela se je gradnja težko pričakovane hotela na Dobrni, čeprav so temeljni kamen položili že nekaj prej. Dobili smo hotel Atomske toplice pri Podčetrtku, dobili nov gostinski objekt v Trebčah, prav tako v okviru spominkega parka Kumrovec - Kozjansko. Ob koncu leta so v Zrečah odprli prelep hotel in tako napovedali močnejši pohod na tem področju. Zlasti na Rogli, kjer so prav tako pričeli z gradnjo novega hotela visoke kategorije.

Tik pred koncem leta se je prižgala zelena luč za letošnji začetek gradnje penzionov Turške mačke in za adaptacijo ter novogradnjo hotela Evrope v Celju. V Sentjurju je celjska Merxova temeljna organizacija za gostinstvo pričela z gradnjo novega hotela oziroma motela, ki bo hkrati prvi družbeni gostinski objekt v tej občini in ki prav tako napoveduje nove čase v razvoju turizma pri celjskih sosedih. V Rogaski Slatini so nadaljevali z modernizacijo starejših hotelov, predvsem pa njihovih nočitvenih kapacitet. V Žalcu so vgradili temeljni kamen za nov motel »Rubin - Golding«, za naložbo, ki je rezultat bratskih odnosov med dvema občinama, Žalcem in Kruševcem.

Tik pred koncem leta je tudi sprememba na Golteh napovedala novo obdobje turizma v Gornji Savinjski dolini. Zdaj ni šlo samo za novega upravitelja centra pod

Medvedjakom, marveč tudi za združitev vseh gostinskih in turističnih prizadevanj v moziški občini. To je seveda naloga letošnjega in morda še kakšnega leta.

Ob vsem tem pa gre še za neštete druge pridobitve, tudi za turistični dom pred jamo Pekel, ki ga je postavilo šempetrsko turistično društvo, tudi za številne prireditve, predavanja, itd. Turistična društva na celjskem območju so lani pripravila več kot sto prireditev, zatem več kot štirideset različnih predavanj, da ne omenjamo izletov in drugih akcij, predvsem olepševalnega značaja. V vsem tem delu se zrcali aktivnost turističnih društev, velika prizadevnost amaterskih delavcev in še kaj. Če bi teh marljivih amaterskih turističnih delavcev ne bilo, bi čutili veliko praznino. Zato ob tej ugotovitvi tudi priznanje za njihov delež. Ta ni bil majhen!

Takšna je torej bilanca turističnega dogajanja za lansko leto. Na vsak način globalna, kot radi rečemo, tista, ki daje splošno sliko in oceno. Z njo smo lahko zadovoljni, tembolj, ker je v veliki meri rezultat dela turističnih društev in Celjske turistične zveze. Zdaj pa je na vrsti območna Poslovna skupnost za turizem, da se pokaže in uveljavi.

MILAN BOŽIČ

KOLEDARČEK INFORMATOR

Celjska turistična zveza je tudi letos, sicer pa že petič po vrsti, izdala Turistični informator, ki ima koledarski dodatek.

Tej tradiciji je ostal zvest tudi namen izdaje: na kratko, sicer pa zelo pregledno predstaviti širše celjsko turistično območje in v tej zvezi posredovati tudi najbolj iskane turistične informacije.

»Koledarček - Turistični informator« je po tej strani v celoti izpolnil svojo nalogo. Poleg tega pa si zasluži pohvalo še po oblikovni in grafični plati.

Koledarski del je povezan s kulinaricnimi recepti. V predstavitvi celjskega turističnega območja zaslužijo posebno pozornost etnografske posebnosti, muzeji, spomeniki NOB, zdravilišča, ribolov in lov, Zbrane in opisane so planinske krožne in vezne poti, prav tako planinske postojanke pa smučarske vlečnice in žičnice, kopalni bazeni in še kaj. Kulturni spomeniki v tem okviru niso izostali.

Pomemben je tudi prikaz in opis triindvajsetih turističnih krajev na širšem območju.

»Koledarček - Turistični informator« je vsekakor izdaja, ki si zasluži pozornost, prav tako priznanje.

MB

**KDAJ STE BILI
NAZADNJE
V GLEDALIŠČU!**

NOV HOTEL IN PRIZNANJE

Ob koncu lanskega leta so Zreče dobile svoj prvi hotel. Da, dobile po zaslugi kolektiva domačega UNIORJA, kolektiva, ki se je odločil za pomembne in velike korake tudi na turistični poti - v Zrečah, na Rogli in celotnem območju Južnega Pohorja. - Na posnetkih je novi hotel in trenutek z njegove otvoritve, ko predsednik konjiške turistične zveze inž. Branko Korber (desno) izroča glavnemu direktorju UNIORJA dipl. inž. Marjanu Osoletu zlati znak Turistične zveze Slovenije.

Foto: MB

KAKO DOLGO VESELJE NA LEDU?

Kogar je zadnje nedeljsko popoldne zvabilo v naravo in še posebno, če se je napetil na Šmartinsko jezero, je bil nemalo presenečen. Vse jezero je imenitno zamrznjeno in po njemse je veselo drsala množica mladih Celjanov, pa tudi manj mladih in kompletnih družin ni manjkalo. Lepo in sončno vreme je vsem dalo dosti športno-rekreacijskih užitkov na zaledenem jezeru.

Debelina ledu je »menda« najmanj 15 centimetrov. No, prav pri tem »menda - podatku« pa sem se vprašal, ali je dovolj poskrbljeno za množico zimskega veselja na ledu lačnih občanov? Odgovor je negativen, čeprav je oskrbnik jezera postavil vrsto tabel o tem, da je vožnja in hoja po zaledenem jezeru prepovedana. S tem se je seveda športno društvo NIVO ogradiło od eventualne odgovornosti za dogajanje na ledu. Pa vendar poleg tabel o prepovedi, množica drsalcev še vedno uživa to redko zimsko veselje v naravi. To je dejstvo! Razmišljam, ali smo premalo »inventivni«, da bi si lahko privoščili bolj organizirano in predvsem bolj odgovorno zimsko športno rekreacijo. Pa še redke so zime, ko je jezero tako dolgo zamrznjeno.

Mogoče bi kazalo zbrati in ponuditi vsaj nekaj podatkov: o debelini ledu, o varnosti, o pretoku vode, vodnem nivoju in še o čem. Mogoče bi kazalo razmisliti o teh rečeh, predno se začnejo zimske počitnice in se bo množica drsalcev verjetno potrojila s šolarji... Mogoče bi kazalo razmisliti o mnogih hudih posledicah nenadnega topljenja ledu... Zdaj je led trden, kaj pa jutri?

MITJA UMNİK

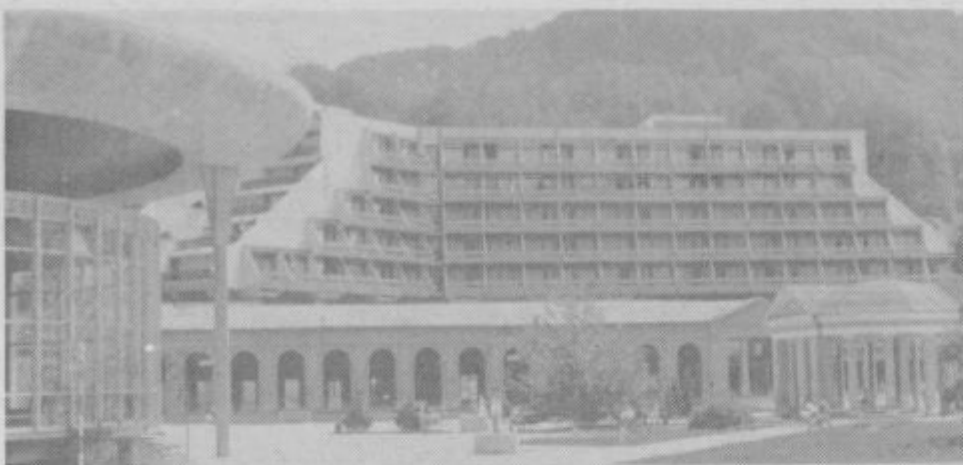
simbol,
ki zagotavlja
varnost,
zaupnost,
natančnost in ekspanzivnost

Ljubljanska banka
splošna banka celje

Od zamisli, do njene uresničitve je več poti.

Če gre pri tem za uresničitev denarnih zadev, vam bo v veliko pomoč prijateljski nasvet, ki vam ga bodo radi dali v katerikoli poslovni enoti Ljubljanske banke.

Od jedra starega zdravilišča v Rogški Slatini sta ostala sprehajališče (nizka, dolga stavba pred hotelom Donat v ozadju) in lopa za koncerte. Sprehajališče propada vse bolj, zato je razumljivo, da zdravilišče tega »spomenika« ni posebej veselo.

NEZMOŽNOST DOGOVARJANJA

KAMEN SPOTIKE

Je sprehajališče v Rogški Slatini

Pokrito sprehajališče v Rogški Slatini, domačini ga imenujejo kar Wandelbahn, kljub nenehnim vročim razgovorom med zdraviliščem Rogaska Slatina, spomeniškim varstvom iz Celja, republiško kulturno skupnostjo pa domačo, šmarnskim in rogaškim združenim delom pa še kom, vendarle še naprej ostaja problem številka ena v tem znanem zdraviliškem kraju.

Rogaška Slatina, ki zadnjih pet let, po zgraditvi hotela Donat, praktično ne pozna prekinitve sezone, pač pa le delitev na poletno in nekoliko siromašnejšo zimsko in jesensko sezono, si s sprehajališčem drugim najpomembnejšim klasicističnim spomenikom v kraju, ne dela nikakršne slave. Nanj kažejo s prstom zlasti tujci, ki že iz večkrat čiste zlobe pridno obračajo vanj kamere in fotoaparate. Sicer ohranjena stavba, postavljena v letih 1842-43, ima na zunaj naravno neugledno lice, precej neugledno pa je tudi vsakršno razpravljanje okoli ohranitve ali odstranitve tega sicer za kraj pomembnega kulturnega spomenika.

Bitka za sprehajališče v kakršnem koli smislu traja pravzaprav pet let – od otvoritve hotela Donat, ko je bilo s strani zdravilišča glasno povedano, da je treba objekt, nad katerim so se zgrajali vsi, podreti. Takšnemu stališču so se seveda uprli strokovni sodelavci celjskega zavoda za spomeniško varstvo, ki menijo, da je treba našo kulturno dediščino na vsak način ohraniti. Uprli so se torej tisti, ki – po izkušnjah sodeč, vsaj v regiji – ne morejo kaj dosti storiti, da bi priskočili na pomoč. Združeno delo, ki bi podobno kot ostali torej občani, moralo odločiti in ne le to pač pa se tudi zavzemati za ohranitev takšnih in podobnih spomenikov, nima sredstev. Tudi zdravilišče je obremenjeno z odplačili za hotel Donat pa za obnovo hotelov. Znano je tudi, da je šmarnsko združeno delo, torej tudi v Rogški Slatini, že sedaj preobremenjeno z različnimi prispevki, ki jih komaj zmaguje. Republiški zavod za spomeniško varstvo prepušča rešitev celjskemu, neke v zraku pa lebdi ugotovitev, da bi bil storjen velik vandalizem nad kulturno dediščino, če bi ga podrl. Vsem je tudi jasno,

da bi za obnovo slatinskega sprehajališča potrebovali precejšnje denarce in da takšno, kot je, ne more delati neugledne konkurence hotelu Donat in – kar je najhuje – kazati našo naravnost nerazumljivo malomarnost in nezainteresiranost za kulturno dediščino, ki jo svet ceni. Ne pozabimo na Poljake, ki so po drugi vojni obnovljali kar cela mesta, ki so bila del njihove nacionalne zgodovine, na katero so tesno prirastli.

S takšnim odnosom, kot ga kažemo v primeru sprehajališča, si delamo medvedjo uslugo v očeh tujcev.

Prav bi tudi bilo, da enkrat za vselej ugotovimo, kam pravzaprav res sodi ta spomenik in ali je res tako pomemben in če že na vsak način menimo, da nismo sposobni zbrati dovolj denarja, da bi sprehajališče rešili, potem ga pač podrimo. Rešitev bo treba najti, četudi bo še tako neugodna in – poniževalna. Najmanj pa bi smela biti nenehno odklanjajoča, zavarovana v svoje lastne interese.

Ker so že lani spodleteli vsi poizkusi, da bi rešili ali da bi vsaj kaj naredili, upajmo, da bo letošnje leto boljše. Vsaj pri dogovarjanju.

MILENKO STRAŠEK

CELJE – INDOK CENTER

OŽIVLJENO DELO

Sprejeta programska usmeritev

Naš socialistični samoupravni razvoj in potrebe delovnih ljudi ter občanov v procesu dogovarjanja in odločanja terjajo, da so le-ti o vsem pravočasno, vsestransko in objektivno obveščeni.

To nalogo med drugim ali predvsem opravlja tudi Informacijsko dokumentacijski center (INDOK) Celje, ki je bil ustanovljen 1976. leta na podlagi posebnega družbenega dogovora pa v preteklem letu zaradi nekaterih objektivnih težav – več mesecev je bil brez vodje – ni mogel opraviti vseh nalog dovolj celovito in uspešno.

Zato so na seji Sveta za informiranje pri Občinski konferenci SZDL v Celju, novembra lani, sprejeli temeljne programske smernice za delo v letošnjem letu. Potrdili so tudi stališče, da se mora INDOK dokončno samoupravno, organizacijsko in vsebinsko utrditi ter uveljaviti delegatskem sistemu obveščanja. Imenovan je bil tudi novi vodja centra, pedagoški in aktivni družbenopolitični delavec, Mirko Vrečko, ki bo deloval v okviru dejavnosti občine Celje.

In katere so konkretne aktivnosti in kakšno bo delova-

nje INDOK centra v letošnjem letu?

Zaradi potreb po kvalitativni in celoviti samoupravni organiziranosti informacijskega področja, informacijskih aktivnosti in povezovanja uporabnikov ter izvajalcev na področju informiranja, bo v celjski občini organizirana samoupravna interesna skupnost za informiranje.

INDOK center oziroma že bodoča skupnost bo tudi pobudnik za oblikovanje informacijske funkcije v vseh organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih. Vrh tega bo sodeloval pri usposabljanju kadrov in organiziranju skupin oziroma služb za informacijsko dejavnost.

In ne samo to. Organizacija združenega dela, krajevine in interesne skupnosti ter druge samoupravne subjekte bo spodbujal k oblikovanju takšnih informacijskih aktivnosti, ki bodo delovnim ljudem, občanom in delegatom pravočasno in vsestransko dajale pregled nad vsemi dogajanjem in omogočale kvalitetno dogovarjanje in odločanje, saj je to eno bistvenih pravic delovnih ljudi in občanov.

V vrsti nalog gre tudi za opredelitev medsebojnih obveznosti, nalog in soodgovornosti ter vsebinske usklajenosti vseh sredstev informiranja in glasil v celjski občini. Gre tudi za to, da bodo informacije aktualne, konkretne, objektivne in spodbujevalne.

INDOK center bo nadalje skrbel za analitično in raziskovalno delo na področju obveščanja v delegatskem sistemu. Kot temeljna naloga bo tudi v prihodnje dokumentacijska dejavnost, katere gradivo bo dostopno vsem uporabnikom. Seveda bodo »INDOK Informacije« tudi v naprej služile za najširše obveščanje občanov.

Realizacija tako zastavljenih nalog je seveda odvisna od aktivnega odnosa vseh družbenih dejavnikov, sama institucija INDOK bo torej lahko uspešno opravljala svoje naloge le, če bo informacijska dejavnost postala gibanje, odgovornost in sestavina vseh samoupravnih procesov, katerih temeljno gibalno je obveščanje, kot pogoj za sporazumevanje in odločanje.

ZA NOVO LETO V CELJSKI PORODNIŠNICI

MIRNO DO DEVETE

Prva je rodila Sonja Marinček sina Mateja

Že vrsto let zapored prvi ali drugi dan v komaj rojenem novem letu obišče celjsko porodnišnico, kjer v imenu uredništva Novega tednika in Radia Celje čestitamo tisti mami, ki je v Novem letu kot prva podarila življenje fantku ali deklici. Pri tej akciji pa vedno sodeluje tudi Trgovsko podjetje MODA iz Celja, ki za prvorojenca prispeva darilo.

In takrat, ko si drugi zdravijo novoletnega mačka po bolj ali manj uspešno prevoženi silvestrski noči, se »velika četvorka« predstavnikov NT in RC ter MODA zbere pred celjsko porodnišnico.

Ker ne želimo »novopečenih« mamic vznemirjati že prvi dan, naredimo bojni načrt za obisk za drugi dan v letu in to vedno ob deveti uri zjutraj. Predhodno obvestimo osebe celjske porodnišnice, da bomo ponovno prišli in lahko zapišemo, da nas vedno sprejmejo z odprtimi rokami. Pred glavno akcijo sledi kratek posvet, kajti ni kar tako za iti v porodnišnico. Sopek rož s čestitko, darilo, Dragov fotoaparat, beležka, magnetofon in vstopimo v sobo, kjer predhodno sestre že pripravijo na obisk mamico, ki je rodila prva.

Letos je to bila SONJA MARINČEK iz Celja, ki je sicer zaposlena v Elektro Celje, mož Andrej pa v Plinarni. Na prvi porod pa so letos morali Celjani čakati kar precej časa oz. lahko zapišemo, da je letošnja silvestrska noč bila za porodno posadko sorazmerno mirna. Sestra Pavla, živi vir podatkov, nam je povedala, da so v celjski porodnišnici imeli zadnji porod na Silvestrovo ob 21.39 uri, ko je KRISTINA AJZNIK iz Zbelovega pri Ločah rodila fantka. Potem je bil mir vse do 9.45 dopoldne na prvi dan letošnjega leta, ko je privekal na svet zdaj že imenovani mali Matej, katerega je povila mamica Sonja. Tudi po tem porodu je nastopil daljši premor, saj je kot druga v letošnjem letu ob 12.56 rodila RUŽA ZRNIČ iz Celja prav tako fantka. Tako so zadnji v lanskem in prva dva v letošnjem letu fantje, to pa bi lahko pomenilo, da bo letošnje leto vsaj na našem območju v znamenju močnejšega spola. Do 3. januarja dopoldne pa so imeli v celjski porodnišnici že 19 porodov (danes jih je že mnogo več!), tako da je start vsaj na tem področju več kot uspešen.

Seveda ob tem zapisu veljajo vsem »novopečenim« mamicam, zlasti pa še prvi

Sonji Marinček iskrene čestitke, kjer prevladujeta besedi zdravje in sreča. Sicer pa so tako vse mame in z njimi tudi očetje dobili najlepše novoletno darilo.

Sonja Marinček je bila vidno ganjena, ko je sprejela naše čestitke, še posebej pa je bila vese podjetja MODA iz Celja, katerega ji je v imenu samoupravnih organov izročil in čestital predsednik delavskega sveta LEO POLD KLOVAR. »Drago (Medved – op. p.) ne bi bil Drago, da ne bi med fotografiranjem strokovno izjavil, da sta se Sonja in Andrej Marinček dobro »našla«, kajti ona je zaposlena v Elektro, on pa v Plinarni. In tako če zmanjka toka je plin in obratno. Ko je Drago z blestečim flešom zablskal v spečega Mateja, se je le ta prebudil in eno oko narahlo odprl. Valter (Leben – op. p.) pa ga je takoj posvaril, da ga slika Medved in Matej je kot raketa znova zatisnil oči. Matej ob našem obisku še ni bil star en dan (manjkalo mu je trideset ure!) in že takrat videti »medveda« ni kar tako.

Stisnili smo si roke, še enkrat zaželeli zvrhan koš sreče in predvsem zdravja ter odšli. Čez leto se vrnemo!

TONE VRABL
FOTO: DRAGO MEDVED

Predstavniki »Mode« izročajo nagrado srečni mami.

POZDRAVI PRVOROJENCEV

Leta 1977 se je že ob 00.31 na novega leta dan kot prvi rodil v celjski porodnišnici ROBERT SUHOLEŽNIK iz Vojnika. Tako kot lani je tudi letos pisal v redakcijo, se zahvalil za takratno darilo in s pomočjo mame Frida napisal:

»Srečno, zdravo in uspešno Novo leto 79 vam kakor tudi celotnemu kolektivu NT in RC želi Robert Suholežnik z domačimi (prvorojenci v letu 1977)«.

Hvala Robert, čestitke pa tebi in tvojim vračam.

Leta 1978 so v celjski porodnišnici dosegli slovenski rekord, saj so opravili s prvim celjskim in istočasno slovenskim porodom že ob 00.02 na novega leta dan. V šali so takrat dejali, da so »malo zadrževali«, samo da so bili prvi v Sloveniji! Kakorkoli že, takrat se je prva rodila KARMEN TAMŠE iz Libov. Tudi ona je s pomočjo mame Dragice in očeta Tomislava čestitala novo leto in to Trgovskemu podjetju MODA, ki vsako leto obdari prvorojenca v celjski porodnišnici.

Hvala tudi mali Karmen!

ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ – CELJE

objavlja prosta dela in naloge za nedoločen čas s polnim delovnim časom iz okvira delokroga

strokovnega tajnika za področje šolskega športa

Pogoji za zasedbo:

- visoka ali višja izobrazba
- najmanj 5 let delovnih izkušenj
- organizacijske in komunikacijske sposobnosti

Pismene prijave z dokazili naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov:

Zveza telesnokulturnih organizacij, Celje, Hala Golovec, p. p. 37

Prijavljeni kandidati bodo obveščeni o izidu v 15 dneh od poteka roka za prijavo.

PREOBRAZBA PRAVOSODNEGA SISTEMA

»PRIBLIŽATI SODSTVO LJUDSTVU«

Razgovor s predsednikom Temeljnega sodišča v Celju Marjanom Beletom.

NOVI TEDNIK: Tovariš predsednik, še zlasti leto 1978 je potekalo v znamenju intenzivne preobrazbe našega sodstva, tako rednega kot samoupravnega. Prosim vas, da povzamete bistvo sprememb za oba dela sodstva? Ali pa naj vprašanje kar takole zastavim: kako bo sodstvo delalo po novem v letu 1979?

MARJAN BELE: »Pravno podlago v ustavni preobrazbi sodstva najdemo v pomembnih zakonih, ki so bili objavljeni v Urad. listu SRS, št. 10/1977. To so: zakon o samoupravnih sodiščih, zakon o rednih sodiščih, o javnem tožilstvu in drugi. Ko govorimo o ustavni preobrazbi, ne mislimo zgolj na reorganizacijo rednega sodstva in na ustanavljanje samoupravnih sodišč, čeprav dejansko pojem kot tak zajema tudi reorganizacijske spremembe. Vsekakor je bistvo, da gre vsebinsko preobrazbo celotnega pravosodnega sistema.

Če najprej na kratko obdelam naše redno sodstvo, moram opozoriti na razlike, ki jih bo treba v bodoče pri delu vse bolj upoštevati glede na rakso. Ena od pomembnih nalog bodočega rednega sodstva je, da se »sodstvo čim bolj približa ljudstvu«. Od tu tudi izhaja težnja po prenosu pristojnosti, po delu na posameznih težjih ali lažjih sodnih zadevah na enotah temeljnih sodišč.

VEČJA
SPECIALIZACIJA
SODNIKOV

Druga važna sprememba pa je kvalitativno izboljšanje dela v rednem sodstvu, ki naj bi se odražalo zlasti v pričakovani in načrtovani specializaciji sodnikov za posamezna pravna področja. Delo, ki ga danes opravljajo pravosodni funkcionarji, torej sodniki, javni tožilci, javni pravobranilci in drugi strokovni ter ostali pravosodni delavci je namreč že tako široko zastavljeno in ima toliko zahtev napram posameznikom, da je dejansko nujna specializacija v določeni smeri, na določenem pravnem področju.

PRVA STOPNJA ZA
VSE ZADEVE

Za občane bo prav gotovo zanimiva zgradba temeljnega sodišča v Celju, ki je pričelo z delom od 1. 1. 1979. dalje kot novo TEMELJNO SODIŠČE V CELJU - Značilno za temeljno sodstvo, tako tudi temeljno sodišče v Celju je, da na prvi stopnji obravnava, torej kot prvostopni sodišče vse zadeve, tako kazenske, civilne, gospodarske, civilne in ostale zadeve, ki so jih sedaj obravnavala deloma občinska, deloma pa okrožna sodišča ter okrožna gospodarska sodišča v Sloveniji. Temeljno sodišče v Celju bo imelo sedež v ni stavbi na Trgu V. kongresa, kjer bo tudi enota temeljnega sodišča v Celju. Sodno funkcijo pa bo seveda temeljno sodišče v Celju izvrševalo po vseh svojih enotah. In to za začetek na sedežih nekdanjih občinskih sodišč. Se pravi: na enoti temeljnega sodišča v Celju, v Velenju, v Žalcu, v Slovenskih Konjicah in v Smarju pri Jelšah. Na enotah se bodo poslej obravnavale vse zadeve glede na krajevno pristojnost, ne glede na to, ali so zadeve prej spadale v pristoj-

nost okrožnega ali občinskega sodišča. Edinole kazensko kazensko sodstvo in gospodarsko sodstvo bodo še naprej ostali kot posebni organizirani oddelki pri sedežu sodišča, torej na enoti v Celju.

RAZVIJATI
SAMOUPRAVNO
SODSTVO

V tem se torej izraža nakazani smisel preobrazbe »približati sodstvo občanom«, saj bo sedaj zadeva, ki je konkretno iz Velenja, ali Slovenskih Konjic, ali iz Žalca, tudi tam obravnavana.

Posebej se velja pogovoriti o samoupravnem sodstvu, o samoupravnih sodiščih, ki jim zakon tudi omogoča mnogotere oblike in razne načine uspešnega delovanja. V ustavni preobrazbi stva gre namreč prvenstveno za podružbljanje pravosodnih funkcij. Le-te pa bomo dosegli zlasti z razvijanjem samoupravnih sodišč, torej samoupravnega sodstva. Pozitivne izkušnje že imamo ob dobrem delu sodišč združenega dela. V letu 1978 smo se tudi pri rednem sodišču znatno angažirali v pomoči poravnalnemu svetom v smislu novih zakonitih predpisov in tudi novega načina

njihovega dela. Brez izjeme so vsi sodniki bili vključeni kot predavatelji na seminarjih, ki so vsaj po moji oceni rodili dokaj lepe uspehe. Ugotajamo, da so v celjski občini, kakor tudi v večini občin širšega celjskega območja poravnalni sveti že začeli z delom po novem, če

lahko to tako imenujem. Ko ugotavljamo, da so poravnalni sveti v krajevnih skupnostih zaživeli, in pričeli z delom, je na drugi strani žal še premalo iniciativ in tudi dejansko ustanovljenih poravnalnih svetov v temeljnih organizacijah združenega dela. Prav tako na širšem celj-

skem območju še ni zaslediti teženj po ustanavljanju drugih samoupravnih sodišč. Mislim, da moramo biti ne samo na sodišču, in sicer v rednem sodstvu, temveč vsi občani v celjski regiji živo zainteresirani za hitrejši razvoj in oživitve samoupravnega sodstva. Tak je končno tudi koncept družbene samozasčite.

PORAVNALNI SVETI
NISO VSE

Zakon o samoupravnih sodiščih ponuja široke možnosti pri ustanavljanju nadaljnjih samoupravnih sodišč. To so na primer stalne arbitraže, priložnostne arbitraže, notranje arbitraže, samoupravna sodišča pri družbenih organizacijah in društvi in druga. Ali smo o tem do sedaj dovolj razmišljali? Tu se resnično zastavlja vprašanje, na katerega bi najbrže lahko odgovorili, da nismo bili učinkoviti. V rednem sodstvu smo posebej zainteresirani za uveljavitev in nadaljnji hiter razvoj samoupravnega sodstva, saj vse tiste pravosodne funkcije jih podružbljamo, naj opravlja organ, se pravi samoupravno sodišče, ki jih zmora kvalitetno in hitro izvršiti. Ob primeri afirmaciji samoupravnih sodišč je nedvomno pri-

čakovati, da bo v interesu delovnega človeka in občana njegova prizadeta pravica bržkone zelo hitro rešena brez specialnih postopkovnih formalizmov, ki sicer večje redno sodstvo. Pri rednih sodiščih bo šele nato možno posvečati več pozornosti družbeno zahtevnejšim zadevam, ki so v naši pristojnosti in, ki jih bomo lahko, kot želimo in zmremo, kvalitetno, hitro in učinkovito reševali. Naša vodilna misel je namreč: skrajšati postopke, ki so predolgi, kar je seveda posledica preobremenjenosti ob trenutno vse večjem pripadu sodnih zadev.

VEČJA UČINKOVITOST

Čeprav pri rednem sodstvu v novi organizaciji ne izstopajo elementi podružbljanja, saj gre končno še nadalje za državno sodstvo, za državne organe, pa gre vendar tudi poudariti kot bistveno vsebinsko spremembo - krepitev socialistične zakonitosti s poudarkom razrednega značaja sojenja. Novi zakoniti predpisi na temelju Ustave in Zakona o združenem delu nudijo namreč zadovoljivo generacijo, da bo skrb za delovnega človeka in občana vedno v ospredju tudi pri delu rednih pravosodnih organov.

MITJA UMNİK

TRGOVINA
MIMO
POTROŠNIKA

V Libojah pravijo, da so trgovino zgradili z udarniškim delom. Včasih so imeli celo dve - trgovini namreč - zdaj imajo samo eno in še ta vsaj po odpiralnem času ne ustreza krajanom. Brez predhodnega posvetovanja s krajani, svetom potrošnikov in ostalimi so začeli trgovino zapirati ob 10. uri, samo ob petkih - torej enkrat na teden - je odprta do 17. ure. To pa ne odgovarja trgovini, ki trenutno skrbi za to trgovino, utemeljujejo skrajšan odpiralni čas s pomanjkanjem delavcev! Nekaj soli je prav gotovo tudi v tem, vendar bi le kazalo poiskati druga pota, da bi bili zadovoljni vsi.

KOZOLEC, KI TO VEČ NI

RODILI SO SPAKA

V Dramljah vse večji problemi vikendaštva

Razumljiva in nekje logična je vse večja želja nas vseh, da si iščemo daleč od vsakdanjega mestnega hrupa svoj mirni kotiček v naravi. Zato ni nič čudnega, če so deli naše pokrajine vedno bolj izpostavljeni urbanizaciji, ki pa je žal največkrat neurejena, stihistijska in kar je najbolj zaskrbljujoče, daljnosežno škodljiva. Vemo, da je vsak poseg v naravno okolje tvegana stvar, potrebna premisleka, torej načrtnega dela. Kadar govorimo o vikendih, ki iz leta v leto rastejo kot gobe po dežju, je stvar načrtna urbanizacije še bolj izpostavljena, ampak ne vedno v skrbi za njeno reševanje, ampak bolj kot trenutek zaskrbljenosti nad že zamujenim.

S takšnim problemom se srečujejo tudi v Dramljah. Krajevna skupnost (kjer naj se začne in konča samoupravna abeceda občana) je pričela opozarjati na vse večje število vikendov, ki so vzniknili po okoliških gričih in tudi dobesedno spodkopali na hribu cerkev Sv. Uršule. S tem ni ogrožen samo kulturno zgodovinski sakralni spomenik, uničen je tudi krajinski motiv, saj si je vsak svoj vikend gradil iz lastnega pragozda bujne oblikovalske domišljije. Kul-

turna krajina močno trpi sredi naše potrošniške, oblastniške mentalitete. Le redki so, ki po pameti delajo, razumno, preudarno. Največ pa je taktih, ki za vsako ceno hočejo ugoditi svojemu standardu, pa četudi za ceno nepopravljive družbene škode. Žal pa je družba mnogokrat sama nepripravljena na takšne igrice v svoje organizem. Redke so občine pri nas, ki bi imele posledno načrtno urejene urbanistične programe, še posebej za vikende. Med take, ki to nimajo narejenega, sodi tudi šentjurska občina, čeprav bi nemara lahko del svojega nerazvitega položaja lahko zdravila tudi s smotrnejšo izrabo površin načrtno namenjenih za vikende, ki brez dvoma, so potrebni.

Pravi porog vsemu se je pojavil v samih Dramljah, nekaj sto metrov od gasilskega doma, kjer je posestnik Slavko Zdošek prodal svoj kozolec Borisu Flisu iz Celja. Ta je zaprosil skupščino občine Šentjur, oddelek za gradbene zadeve, da bi kozolec podzidal z betonskimi zidaki kot gospodarsko poslopje (izjava načelnika oddelka inž. Mileta Budiše) in oddelek mu je to tudi ugodil. Za svojo vlogo je Boris Flis na občini plačal uradno pristojbino v znesku nekaj nad 40 dinarjev in to je bilo tudi vse. Na oddelku nimajo nikakršne gradbene dokumentacije o omenjeni podzidavi kozolca, kjer naj bi šlo za to, da bi z betonskimi zidaki zamenjal lesene rante, ki so pri klasičnem kozolcu običajne.

Boris Flis pa je postavil pod kozolec pravi vikend. Lepa hiška, z vrati in okni,

stilizirano, lepo šik! Takorekoč sredi Dramelj je nastala enkratna gradbena pogruntavšča, še najbolj podobna spaku. Ste že videli kozolec z dimnikom? Zdaj si ga v Dramljah lahko ogledate!

Kaj je tu nelogično, kaj je tu, kar je vredno naše skupne pozornosti in našega javnega reagiranja?

Najprej to, da je človek začuden nad dejstvom, kako lahko posameznik izgraja družbene norme! Potem spet začudenje, kako da pristojni občinski organ ni že prej ostreje ukrepal proti tej očitni anomaliji, saj je bil vikend postavljen že lani po-

mladi? Kako to, da Dramlje nimajo podrobnega načrta za gradnjo vikendov, ker je to področje zaradi lepe okolice izrazito izpostavljeno navalu vikendašev, ki z gradnjo drobitjo kmetijske površine, četudi v višjih hribovskih legah? Kako to, da krajevna skupnost v nekem smislu ne ve za takšne stvari prej in je vsako njeno poznejše reagiranje v bistvu zvenenje po toči. Zato je upravičeno tudi to vprašanje, kako bo s črnimi gradnjami na sploh, tudi po novem zakonu od katerega si občine toliko obetajo in bodo imenovali posebne komisije, ki bodo te gradnje ocenjevale in jih predlagale za rušenje.

Da se razumemo: nihče ne zaviđa občanu Borisu Flisu vikenda. Če si kdo lahko vikend postavi s pošteno pridobljenimi sredstvi, je to lahko le naš skupni družbeni ponos. Ne moremo in ne smemo pa se strinjati z načinom, kako negativno preračunljivo je bilo to storjeno,

na kakšnem kraju in kakšne so lahko posledice. Z omejenim objektom je bilo storjeno posilstvo nad pojavom značilnega dela slovenske arhitekture - kozolcem. Vikend sredi Dramelj nima svoje funkcije, niti estetskega mesta. Zato naj bo ta primer kot opozorilo vsem drugim krajem v drugih občinah, kajti tudi drugod se dogajajo podobne napake. Vsako odlašanje z izdelavo urbanističnih načrtov je porazno. Vsaka nedoslednost odgovornih organov v občini je vzrok za nezaupanje občanov v delo teh organov. Vsak naš nekorekten odnos do okolja je krajanje njegove življenjske dobe. In tudi naš seveda. Zato ne bi smeli biti daleč časa, ko bi takšni pojavi morali priti v nemilost družbene samozasčite in njene domene.

A najbrž bomo vendarle še morali kar precej časa čakati na ta zgodovinski trenutek. BESEDILO IN SLIKA DRAGO MEDVED

Takšen objekt kot je sedaj, ni ne vikend, ne kozolec.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

USPEH ZBORA RTV V CELJU

POSLUŠALI SODOBEN SPORED

ODLIČNO VODSTVO MARKA MUNIHA

V dobi svojega 30-letnega delovanja je Komorni zbor RTV Ljubljana dosegel številna jugoslovanska in mednarodna odličja, ki so dokaz njegove kvalitete. To je potrdil tudi na abonmajskem koncertu v Celju v sredo, 13. decembra. Dirigent Marko Munih je izbral na moč sodoben spored, ki je že sam obetala, da bo naloga zboru težka. Vrstni red je bil smiselno sestavljen začeti s poznim romantikom Regerjem do slovenskih sodobnikov.

Tri pesmi Maxa Regerja je uvodoma zapel ženski zbor z zanesljivo intonacijo in z muzikalno izdelanimi frazami. Regerjeve skladbe so pretkane z barvito harmonijo, s kromatiko v večglasju, ki zastavlja pevcem visoke zahteve. Ženski zbor RTV jih je zapel tako prepričljivo in s toliko občutenimi akcenti, da težav skoro ni bilo opaziti. Mešani komorni zbor je v nadaljevanju izvedel sedem pesmi Francisa Poulencsa s sigurnostjo in doživeto v različnih razpoloženjih od mirno tekočih melodij do ostrih staccatov. Zahtevne modulacije so bile čiste, kar je dajalo izvedbi po-

seben čar. Že pri Poulencu se je jasno pokazal muzikalni koncept Muniha, ki je izvalil iz zboru vse dinamične odtene ter oblikoval celoto v očarljivo doživetje.

Namesto programirane kantate Poljaka Koszewskega smo poslušali pet pesmi Petra Ebna z naslovom »Ljubez in smrt«. To je sodobna literatuta s pestrimi harmonijami, z ostrimi disonancami, ki pa so vse logične, muzikalno pogojene in oblikovane. Zboru dajejo obilo možnosti za doživeto muziciranje, za dinamično kontrastiranje, seve pa so intonacijsko zelo zahtevne. Drugi del programa je navajal izključno dela slovenskih skladateljev: Simoniti, Ukmarja, Ježa in Pavla Mihelčiča. Zdi se mi, da so vse pesmi nove in prvič izvajane, skoro vse predstavljajo za zbor visoke in najvišje zahteve. Razmeroma »krotek« je še Simoniti, ki zapiše vse pevcem po duši. Njegov zborovski stavek vedno zveni, njegovih šest pesmi je nov prispevek k slovenski vokalni zakladnici. Zelo zahtevna je Ukmarjeva humoreska »Vaške klepetulje«, v kateri je bil staccato pesebno dobro izdelan. Jež je bil zastopan z zboroma »Tista noč« in »Samota«, obe na besedilo koroške-

ga pesnika Andreja Kokota. Čedalje bolj pogosto srečujemo Ježevske skladbe na programih mladinskih in odraslih zborov. Ustvaril si je svoj stil, ki sloni pretežno na polifoniji, z vmesnimi recitacijami, z melizmi na različnih vokalnih in z učinkoviti gradacijami. Koncert je zaključila Mihelčičeva »Srce«, eksperimentalna kompozicija z izrednimi zahtevami za osem do dvanajst glasov, muzikalna vrednost pa je problematična.

Poslušalci so sprejeli zbor in dirigenta s simpatijami, ki so se odražale v močnem ploskanju pri vseh pesmih, celo pri najsodobnejših. Velike intonacijske težave je prebrodil zanesljivo pri čemer muzikalni izraz ni prav nič trpel. Nasprotno, čuti je bilo, da služi tehnična dospelost le kot sredstvo za muziciranje. Zbor je izenačen v vseh glasovih kar mu daje možnost zaokroženega oblikovanja fraz in celote. Razmerje glasov je kar se da ugodno, basi so topli, globoki, enotno barvani, tenorji bleščeči, le tuintam malo preostri; celoten moški sestav je močna opora ženskim glasovom. Višine v sopranih so solidno postavljene, zveneče in čiste. Tako sestavljen ansambel ima vse možnosti

razviti dinamično lestvico od finih pianov do krepkih sočnih akordov. Dirigent Munih se je predstavil kot mojster zboru. Vsaki skladbi je vlil življenje, s preciznimi gibi je nakazoval muzikalne akcente, jih oblikoval skrbno, z občutkom za pravo mero. Zato so sprejemali poslušalci celovečerni program s pravim navdušenjem. Zborovodja je dodal Lajovčev »Lan« in koroško narodno »Gor čez izaro« s skrbno izdelanim koroškim narečjem in z izvrstno podano dinamiko.

K uspehu zboru so pripomogli tudi odlični solisti: sopranistka Dragica Carman ter baritonista Peter Bedjan in Andrej Ferlinc. V kroniko celjskih glasbenih prirediteljev lahko zabeležimo: odličen zbor, odlični dirigenti, imeniten vokalni večer.

EGON KUNEJ

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

KOZICA Z ROČAJEM

Kozica na sliki je bila namenjena predvsem za kuhanje na ognjiščih. Ko v kuhinjah še ni bilo štedilnikov in so kuhali še na ognjišču, so skleda in lonce postavljali na posebne podstavke - »koze«. »Kozo« so postavili v žerjavico ali nad ogenj in nanjo dali lonc ali skledo. Kozica je oblikovana tako, da ni bilo treba postavljati »koze«, ker je posoda imela že narejene noge.

Posoda, ki je velika kot večji lonček ali manjša latvica za mleko, ima na vrhu rob. Rob je zavihan navzven in ima na eni strani izliv, saj je posoda namenjena za kuhanje tekočin. Kozica ima stene zelo strme in spodaj rahlo zapognjene navznoter. Na dno kozice so na treh straneh prilepljene noge. Na sliki se vidi vbočina na nogi, kjer je lončar nogo pritiskal-prilepil k dnu. S strani je na steno kozice prilepljen valjast ročaj, ki je v svojem srednjem delu nekoliko debelejši. Konc ročaja je izoblikovan v nekakšno glavico, da roka, ki prime ročaj ne bi zdrsnila. Posodica ni okrašena, je pa zaradi poroznosti gline zunaj in znotraj loščena.

VLADIMIR ŠLIBAR

ZAGREBŠKO GOSTOVANJE

V ČAST KRLEŽE

Balade Petrice Kerempuha

PREMIERA GOGOLJEVE »ŽENITVE«

Slovensko ljudsko gledališče Celje je za svojo četrto premiero pripravilo komedijo Nikolaja Vasiljeviča Gogolja »Ženitev« v prevodu Josipa Vidmarja. Pod vodstvom režiserja Dušana Mlakarja, dramaturga Janeza Žmavca, lektorice Majde Križajev in na sceni Avgusta Lavrenčiča ter v kostumih Mije Jarčeve in Cvete Mirnikove se bodo predstavili igralci Ljerka Belakova, Nada Božičeva, Mija Mencejeva, Jana Smidova, Borut Alujevič, Matjaž Arsenjok, Pavle Jeršin, Sandi Krošl, Jože Pristov, Janez Rohaček in Janez Starina. Premiera bo jutri, v petek, 12. januarja. Slika je skušnje, na njej pa so Ljerka Belakova, Sandi Krošl, Janez Rohaček ter režiser Dušan Mlakar.

FOTO: FONDA

V LB VSE VEČ ZA KULTURO

V okrilju sindikalne organizacije v LB Splošna banka Celje so osnovali kulturno komisijo, ki jo zavzeto vodi Anica Milovanović. V svojem programu imajo na prvem mestu zapisano dobro obveščanje članov kolektiva o kulturnem dogajanju pri nas. Na skrbi imajo abonmajske vstopnice za gledališče, filmsko gledališče in koncerte. Komisija organizira tudi izlete z ogledom kulturnih ustanov in spomenikov tudi v drugih mestih. Tako so si doslej ogledali opero Gubec Beg in Jalto v Zagrebu. Komisija pripravlja tudi predavanja in pogovore o kulturi. V času Tedna domačega filma so se pogovarjali z igralcem SLG Celje Aleksandrom Krošlom in Zvonetom Agrežem. Novost v delu kulturne komisije pa je organizacija likovnih razstav v prostorih LB Splošne banke Celje v Vodnikovih ulici. Pripravljajo tudi različne proslave v kolektivu, imajo pa tudi svojo recitacijsko skupino, ki jo vodi igralec Bogomir Veras. V letošnjem letu nameravajo svoj program dela še razširiti. Radi bi pripravili še kuharski tečaj in ustanovili foto klub, ki naj bi pozneje prirejal tudi fotografske razstave.

TONE SEŠEL

Z »AKTOM« V NOVI GORICI

V petek, torej jutri se bo pričelo v Novi Gorici Goriško srečanje malih odrov 79, ki že osmič omogoča pregled stvaritev malih in eksperimentalnih odrov slovenskega, ter deloma, jugoslovanskega in tujega gledališkega snovanja. Prvič so na to srečanje povabili tudi amatersko skupino s celjskega območja in sicer skupino za izrazni ples na agoškem šolskem centru v Celju, ki jo vodi Ana Pezdirjeva. Predstavili se bodo z »Aktom«, ki smo ga videli tudi na lanskem Naši besedi.

Strokovni kolegij osmega srečanja v Novi Gorici sestavljajo letos Aleš Berger, Majda Knap, Dejan Mijač, Petar Selem, Ljubiša Georgijevski in Ljuba Tadić.

Menda ni treba posebej poudarjati, da bo na srečanju sodelovalo s predstavo tudi Slovensko ljudsko gledališče iz Celja z Žmavčevim Pindarovo Odo in sicer v soboto zvečer.

Prejšnji četrtek in petek smo si lahko v dvorani SLG Celje ogledali Balade Petrice Kerempuha Miroslava Krleža v režiji Radeta Serbedžije in izvedbi Gledališke delavnice »Pozdravi« iz Zagreba. Gostovanje je omogočilo razmeroma širokemu krogu gledalcev (tri predstave so odkupili celjski srednješolci!) izjemno avtentično doživljanje Krleževe poezije, hkrati pa seznanilo celjsko občinstvo z gledališkim snovanjem skupine mladih komedijantov, ki so se po vsej Jugoslaviji proslavili z izbranim gledališkim izrazom že v Ionescovih Pozdravih in Harlekinovi vrnitvi. Tako rekoč v zadnjem trenutku je to gostovanje omogočilo tudi Celjanom, da se na lep način vključijo v proslave ob 85-letnici življenja enega najpomembnejših jugoslovanskih besednih umetnikov in revolucionarnih mislecev.

»Balade so v osnovi plebejski upor, izgovorjen v baročnem jeziku in s simboli upora proti politični resničnosti... so trmasto brezkompromisen upor proti metafizični in duhovni hierarhiji ter proti vsem družbenim institucijam in normam, ki so ustvarjene na škodo slabših!« (P. Matvejevič: Razgovori s M. Krležom, Bg. 1974, str. 166). V teh avtorjevih besedah je zgoščeno zajeto bi-

den Vasary, Željko Vukmirica in Mile Rupčić so z odlično interpretacijo besedil, z mimiko, petjem in lastno instrumentalno spremljavo ter živahno gibalno kulturo spominjali na čase pristnega potujočega komedijantstva, ki je bilo sposobno ustvariti umetniško komunikacijo tudi na cesti, trgu, skratka tam, kjer se zbirajo ljudje, ki jim je preprosta, a sporočilno bogata umetniška govorica namenjena. Umetniški vrh predstave pomeni nedvomno Vasaryjeva interpretacija Lamentacije o štirih, domiselno sproščujoči zaključek pa v kmečki razgovor ob kruhu, slanini in čebuli oblikovan Khevenhiller (Nigdar ni tak bilo...).

Gostovanje zagrebških gledališčinikov pomeni vsekakor pomembno osvežitev celjskega kulturnega utripa, kakršnih si v prihodnje želimo še več.

SLAVKO PEZDIR

IZVRŠNI ODBORI SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI OBČINE ŽALEC

razpisujejo

v skladu z določili statuta SIS proste naloge oziroma dela

SEKRETARJEV

1. Občinske telesno kulturne skupnosti
2. Občinske kulturne skupnosti
3. Občinske skupnosti socialnega skrbstva
4. Občinske izobraževalne skupnosti

Poleg splošnih pogojev določenih z zakonom, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1.: višja šolska izobrazba pedagoške-telesno kulturne smeri
pod 2.: višja šolska izobrazba pedagoške ali družboslovne smeri
pod 3.: višja šolska izobrazba, socialne pravne, upravno-pravne ali družboslovne smeri
pod 4.: višja šolska izobrazba pravne, upravno-pravne, pedagoške ali druge družboslovne smeri.

Za vsa navedena dela oziroma naloge morajo kandidati imeti ustrezne moralnopolitične vrline in najmanj 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Skupne službe SIS občine Žalec, Savinjska cesta 6., Žalec.

Železarna šture usposablja kadre za prvo libijsko valjarno

ZNANJE ZA PRIJATELJSKO LIBIJO

Se dober mesec ali nekaj več in iz Železarne Šture bo odpotovala nazaj v domovino skupina mladih Libijcev. Živahni, temnopolti in kodrolasi fantje, začasno naši soobčani v Štorah in Celju, so že pred nekaj meseci pri nas vzbudili dosti pozornosti. Sam se spominjam, da sem na dva izmed njih naletel pri časopisnem kiosku pred kinom Metropoli, kjer sta se smejoč na vés glas z obrazom in rokami pogovarjala s simpatično prodajalko. Tudi njej je šlo na smeh, še potem, ko sta se mi vljudno odmaknila in prekinila »razgovor«, da sem si kupil škatlo cigaret. Navsezadnje sem se še sam zarežal, pa še danes ne vem zakaj. Najbrž je bilo nalezljivo.

No, vsekakor pa smo jih med seboj zvedavo pogledovali, dostikrat s simpatijo, včasih pa tudi bolj po »slovensko zabodeno«, niti ne vedoč, kam in v katero deželo bi jih dali.

Gre torej za skupino mladih Libijcev na šolanju s prakso med štorski in železarji in sicer na osnovi meddržavne pogodbe med libijskim ministrstvom za industrijo in inženiring poslovno skupnostjo za gradnjo-investicijskih objektov SMELT iz Ljubljane. V okviru te skupnosti pa že vrsto let uspešno deluje tudi Železarna Štura, saj so bili pred dobrimi tremi leti prav štorski jeklarji pod vodstvom dipl. ing. SREČKA SENCICA pravi »krstni botri« tudi prvi libijski jeklarji v Tripoliju. Prav takrat je ta skupina s svojo zagnanostjo, prizadevnostjo in znanjem na hitro osvojila libijske strokovne in politične kroge. Prav logično je, da so po posebnem samoupravnem sporazumu s poslovno skupnostjo SMELT prevzeli pripravo kadrov za prvo libijsko valjarno, prav tako v Tripoliju. Sporazum tudi predvideva, da so Štorani dolžni še letos spraviti valjarno s kapaciteto 60.000 ton jekla v pogon, in ob doseženih garantiranih parametrih v roku dveh mesecev izročiti valjarno v Tripoliju libijski državi. Po pogodbi med Libijo in SMELT naj bi naši železarski strokovnjaki z ekipo dvajsetih valjarjev in vzdrževalcev ter ob pomoči mladega in usposobljenega domačega kadra, le-tega jedro naj bi tvorila sedanja libijsko-štorska skupina, še leto dni nudili strokovno tehnično pomoč pri vodenju proizvodnje nove valjarne. Da pa ne bi kdo mislil, da gre vendarle samo za kakšno »politično sentimentalnost«, je treba povedati, da bo Libija

Od vročega poletja do sedanjega skoraj polarnega mraza se v štorski železarni usposablja skupina mladih temnopoltih in kodrolasih Libijcev. Petindvajset jih je, teh vedno nasmejanih simpatičnih fantov. K njim pa moramo še šteti metalurškega inženirja HUSNIJA MASOUDA, sicer Palestinca po rodu, ki si je v desetih letih po diplomi na metalurški fakulteti v Zenici že zanesljivo pridobil vsaj neformalni status Jugoslovana. V Štorah opravlja odgovorno in vsestransko vlogo nekakšnega »oficirja za zvezo« in skupaj z vodjem TOZD jeklarne – valjarne inženirjem FERDOM HALERJEM oba prav očetovsko skrbita za svoje varovance. Resnici na ljubo – sta pa oba dobra, a stroga »očeta«!

to delo Železarne Šture tudi plačala v deviznih sredstvih in najbrž ne izdajam prevelike skrivnosti, če poudarim, da gre za posle v vrednosti 650.000 ameriških dolarjev, kar na hitro lahko »prevedemo« v 12 milijonov dinarjev.

Dejstvo je, da se Libija prav dobro zaveda, kako era črnega zlata – nafte ni večna, saj tudi zaloge niso

neizčrpne, in da mora prav zdaj pohiteti z razvojem industrije, pa tudi osnovnih pogojev za kmetijstvo – to pa je množica vodnjakov. Libija, ki ima seveda dosti denarja, pešti najbolj pomanjkanje vseh mogočih kadrov, še zlasti za bitko pri industrializaciji. Železne rude je dovolj, prav tako ne primanjkuje plina; se pravi: tudi energetsko je dr-

žava dobro preskrbljena.

Torej kadri! In prav pri usposabljanju kadrov je delež štorskih železarjev neprecenljive vrednosti, pa pri tem ne smemo pozabiti, da gre za pomoč in sodelovanje s prijateljsko, neuvrščeno Libijo.

»Tako je do sedaj naša skupina Libijcev že v okviru celjske delavske univerze obiskovala naj-

prej jezikovni tečaj z osnovami tehnologije, šlo je tudi za probleme predizobrazbe, štirikrat tedensko je praksa, ob petkih pa teorija«, mi je povedal uvodoma ing. Ferdo Haler in nadaljeval: »Mi smo jim odprli tovarno in povedali, da zanje v njej ni skrivnosti. Vzeli smo jih za svoje!«

Da so tako občutili žele-

zarno in delavce v njej, so mi takoj potrdili tudi fantje. Pa tudi, ko sem jih vprašal, če ni to le njihova vljudnostna fraza, so mi energično zanikali. Ob prevajalski in tudi siceršnji pomoči ing. Masouda, včasih pa v zanimivi mešanici arabščine, slovenščine in predvsem srbohrvaščine, smo se kar dobro razumeli. Tako sem le zbral nekaj podatkov in njihovih izjav.

Salem Abdel el Salem el Baškar, 25 let, valjar na progi, doma iz mesta Zawia: »Našel sem veliko prijateljstva...« Šele od drugih sem izvedel, da je izredno prizadeven in marljiv.

Ali Abdul Hadi Abu Saala, 21 let, strojni vzdrževalec, doma iz Mesrate: »Dobro se počutim, saj smo naleteli na lep sprejem...«

Mahmud Hasan Ismail, 20 let, dela pri valjarski peči, doma iz Tripolija: »Pomagajo nam vsi in dobro sodelujemo... Ampak mraz pa imate!«

Said Yusef Abu Aziz, 20 let, elektro-vzdrževalec iz Tripolija: »Čutim se usposobljenega za svoje delo... pa koliko imamo že prijateljev.«

Mohamed Ali Saad el Trabelsi, 25 let iz Tripolija je šef skupine in posebej se elektro-vzdrževalcev, sicer pa eden redkih poročenih, z njim sta še dve »Celjanki«: žena in 6-mesečna hčerka: »Bil sem že po precejšnjem delu Evrope, ampak iz Štor bo naša skupina odnesla več znanja...«

Abdulla Ali Said, 27 let iz Tripolija, vodja valjarjev je že »star macek« v železarni Tripoli, saj je ognjeni krst doživel že ob prvem obratovanju jeklarne: Vsi smo veliko pridobili, predvsem pa navezali toliko prijateljskih stikov, da jih v tako kratkem času marsikje drugje ne bi mogli...« Pa še veliko lepega je povedal Abdulla in to lepo po slovensko in čisto malo srbohrvaščine je bilo zraven.

Poslovil sem se kot od starih prijateljev. Zaželeli smo si še srečno in zdravo novo leto 1979, ali kot so me poučili, pri njih se po arabsko letošnjem letu piše 1399! Pa naj bosta srečni obe številki 1399 in 1979 in vsi tisti, ki štejejo to leto še kako drugače.

Naj zaključim svoj zapis z železarskim pozdravom: SREČNO, fantje iz Libije!

BESEDILO: MITJA UMNİK
SLIKE: DRAGO MEDVED

Salem Abdel el Salem el Baškar

Ali Abdul Hadi Abu Saala

Mahmud Hasan Ismail

Said Yusef Abu Aziz

Mohamed Ali Saad el Trabelsi

Abdulla Ali Said

Ing. Ferdo Haler

Ing. Husni Masoud

Kdaj se bo reklo

MEKATEWIKKWANALE?

FRIDERIK BARAGA – SLOVENEŠKI ŠKOF MED INDIJANCI

Pri pristojnih oblasteh rimskokatoliške cerkve teče postopek za razglasitev škofa Friderika Baraga med blažene, torej za tako imenovano beatifikacijo, ki ji navadno pozneje sledi tudi razglasitev za svetnika. Podoben postopek teče tudi za škofa Antona Slomška. Slovenci nimamo svetnikov. Sv. Ema ni bila naše krvi, pri nas je samo prebivala, sv. Cirila in Metoda si lasti vesoljno slovanstvo, po en svetnik je menda v antičnih časih živel tudi na Ptuj in v Celju. Bilo pa je to pred prihodom Slovencev. Morda je prav zato pri nas tako priljubljeno češčenje sv. Martina, ki je pravzaprav panonski sosed, pa še čez naše kraje je moral popotovati, ko se je za vojskaška šolal v Italiji.

V NAVEZI Z AMERIČANI

Če pa je treba razločevati, kako meglejo »božji mlini« za Slomškovo in Baragovo svetništvo, se zdi, da je škof Friderik Baraga bliže cilju, ki ga v svoji skromnosti nikoli ni hotel doseči. Gledano čisto uporabno, si namreč Friderika Baraga Slovenci delimo z Američani, ki so, ko hočejo nekaj doseči, nadvse vztrajni, lahko bi rekli celo otroško ljudstvo.

Kakorkoli: Friderik Baraga je velik brez blaženstva in svetništva, njegovo ime, ki je v Ameriki znano bolj kot ime katerega koli drugega Slovence, bi moralo nekaj povedati tudi neverniki. Zgodovina ga namreč prišteva med tako imenovane velike Slovence. Danes bi bil Friderik Baraga častni doktor univerz, akademik in še vse ostalo, kar spada k temu blišču.

Rodil se je Friderik Baraga 29. junija 1797 na graščini Mala vas pri Dobrniču na Dolenskem. V dobrniški župnijski cerkvi še stoji stari krstni kamen, ob katerem so manj kot en dan staro stručko krstili za Friderika Ireneja.

Baragov rod izvira iz Cerknice, predniki so bili grajski oskrbniki. V bogoslovje je Baraga vstopil, ko je na dunajski univerzi diplomiral pravne vede. Duhovnik je postal v času, ko je skozi številna slovenska duhovniška srca vel mrzli veter janzenizma, nečloveške strogosti, ki je v Bogu gledala skoraj samo ostrega sodnika. Baraga pa je kot kaplan v Smartnem pri Kranju in nato v Metliki hotel biti služabnik usmiljenja in odrešitve. Nikakor pa ne obsodbe. Ta duh je vel iz njegovih pridig, imel je vedno polno spovednico, za njegov molitvenik »Dušna paša« je pisatelj Ivan Tavčar dejal, da so to najboljše slovenske maske bukve.

PRVI SLOVENEŠKI MED INDIJANCI

Leta 1830 je Friderik Baraga odšel v misijone, bil je prvi slovenski misijonar v deželi Indijancev Očipve in Otava, ki še danes žive ob Velikih jezerih na meji med ZDA in Kanado. Bil je tudi med prvimi raziskovalci indijanskega jezika, na tem področju je napisal nekaj temeljnih del. Leta 1831 je Baraga prispel v Cincinnati, kjer je pričel študirati otavski jezik. Najprej je vodil misijonsko postajo Arbore Croche (Krivo drevo) na vzhodni obali Michiganskega jezera. Pri Otavanih je Baraga

ostal do leta 1835. V tem času je potoval na Bobrov otok v Michiganskem jezeru, ki ni veliko manjše od Jadranskega morja, in na katerem so prebivali otavski ribiči in pridelovalci javorovega sladkorja. Leta 1832 je dal napisati molitvenik v otavskem jeziku. Naslednje leto se je na krpljah mimogrede odpravil v neko 80 km oddaljeno naselje. V snegu, mrazu in nekaj dneh. Misijonsko delo je Baraga nadaljeval pri plemenu Očipve ob Gornjem jezeru, ki se drži Huronskega jezera. Baraga je naprej prebival v Sault Sainte Marie, kasneje se je preselil v La Pointe na otok Madeline. Preučeval je indijanski jezik, z Indijanci na celini je vzdrževal stike v čolnu iz brezovega lubja, predniku današnjega kanuja. Pozimi na leto 1836 je Baraga napisal pet knjig: tri v očipvejskem jeziku ter eno slovensko in eno nemško knjižico, ki jo je sam prevedel tudi v francoščino. Nekaj jezikov je zanesljivo znal. Knjigo o življenju severnoameriških Indijancev je Baraga izdal na prošnjo rojakov iz domovine, pri nas je prvič izšla pod naslovom: »Popis navad in za-deržanja Indijanov polnočne Amerike«. Knjižica je pomembna kot etnografski vir.

Leta 1836 je Friderik Baraga odpotoval v Evropo z rokopisi vseh petih knjig. Očipvejski molitvenik je dal tiskati celo v Parizu. S seboj v Ljubljano je Baraga prinesel tudi muzejsko zbirko indijanskih predmetov, ki domala vsi še danes krasi Narodni muzej. Med njimi so tudi znamenite krplje, na katerih se- strah je Baraga prepotoval na tisoče milj bele divjine. Rekli so mu »misijonar na krpljah«.

Avgusta 1837 se je Baraga vrnil v Ameriko in še to leto dal tiskati knjigo o osnovnih pravilih očipvejske slovnice. Ta edinstveni dogodek v književnosti indijanskega ljudstva se je pripetil v mestu Buffalo, kar še danes vedo.

BELA IN BRONČENA POLT

Nato je misijonar Baraga odšel v postajo La Pointe in tam ostal do leta 1843. Ko se v L'Ansu belci odkrili bogate bakrene rudnike, se je naselil v tem kraju, ki je združeval ljudi bele in brončene polti. Deloval je med obojnimi. Leta 1847 je Baraga pisal Leopoldinski družbi na Dunaj, ta ga je dokaj izdatno podpirala z denarjem, da je končal očipvejsko slovnico in začel sestavljati slovar. Indijanci Otava so mu sporočili, da so ga sprejeli za člana svojega rodu. Leta 1853 je bil očipvejski slovar (30.000 besed) končan. Indijanske besede so bile dolge, kot Baraga sam piše »cele vatl«. Njemu, katoliškemu misijonarju, so rekli Črna suknja, kar je v očipvejskem Mekatewikkwanale. Samo za primer. Molitvenik pa se reče »obimadisiwin oma aking«. Očipvejsčina šteje samo 17 glasov. Glasovi l, r, f, v in u nima. Zato Indijanci tudi nikoli niso mogli izgovoriti Baragovega imena. Sicer pa je Črna suknja več kot zadostovalo.

V letu, ko je izdal očipvejski slovar, je postal Baraga tudi apostolski vikar gornjega Michigana pri Indijancih Očipve. Sedež je imel v Sault Sainte Marie (Slap svete Marije). Zaničevane indijanske knjige je dal pet let kasneje tiskati v Cincinnatiju. Se prej pa je moral od cincinnatskega nadškofa Johna Purcella

1. novembra 1853 prejeti škofsko posvečenje, ki mu ga je podelil papež Pij IX. Kot pravi listina, ga za to službo priporočajo »pobožnost, verska gorečnost in misijonsko delo pri Indijancih«.

DELA ZA OSEM ŠKOFIJ

Poleg lastnega apostolskega vikariata je sprejel v škofsko oskrbo tudi indijanske dele sosednjih škofij, ki z njimi škofje, ki niso znali indijanske, skoraj niso vedeli kaj početi. Indijansko ozemlje, ki ga je Baraga oskrboval drugim škofom, je bilo skoraj trikrat tako veliko kot njegov vikariat. Bil je v pravem pomenu besede »indijanski škof«, kot so ga imenovali v Evropi in Ameriki. Samo za primer: na območju njegovega nekdanjega vikariata je danes 8 škofij.

Prvi duhovnik je prišel v Sault, ki je postal za Barago sedež škofije, v začetku 17. stoletja. Nekaj časa je v teh krajih deloval tudi Izak Jogues, ki so mu leta 1648 Indi-

hnu ga je povabil na obed nekdanji bavarski kralj Ludvik, pridigal je v ljubljanski stolnici, v Trebnjem, kjer je preživel otroštvo, so ga pozdravili z zvonovi in s streli iz možnarjev. Slavnostnemu kosilu se je izognil, češ, da takih reči ni vajen. Na krpljah v Ameriki je res žulil suh kruh. Obiskal je tudi Malo vas in Dobrnič, molil je ob svojem krstnem kamnu.

KOČIJA NASPROTI

Dvakrat ga je sprejel papež Pij IX. Srečal se je s škofom Slomškom, ki mu je nasproti poslal kočijo. Navzoč je bil pri poroki cesarja Franca Jožefa z bavarsko princeso Elizabeto. Mladoporočnica sta ga sprejela v posebni avdiciji. Cesar mu je podaril zlat naprsni križec na zlati verižici, cesarica pa dragocen prstan z vijoličastim dragim kamnom, obdanim z diamanti. Križec je moral Baraga zaradi revščine kasneje prodati, s prstanom pa so ga pokopali. V Pragi je Baraga sprejel

posteljo pa razgrne dežnik, se stisne v štiri gube in upa, da sedi na mestu, kjer najmanj kaplja. In vendar je bil v tako uborni izbici bolj srečen kot mnogi v pozlačenih palačah.

Friderik Baraga je bil trd mož: od sebe je zahteval več kot od drugih. Zaradi enega samega krsta se je Črna suknja na krpljah odpravil 50 kilometrov daleč, Baraga je jedel suh kruh, po zaobljubi nikoli mesa. Še bolj je zavračal alkohol, videl je namreč, koliko gorja je naredil njegovim Indijancem. Friderik Baraga je bil tako mož na mestu, da so ga spoštovali celo protestanti.

SVETOST V ZEDINJENJU Z BOGOM

Na znamenitih krpljah se je Črna suknja odpravil leta 1860 skozi pragozd do rudarskega naselja blizu Ontanagona, dve leti pred smrtjo je preselil sedež škofije v mesto Marquette, kjer je leta 1868 tudi umrl. Na fotografiji, ki ga kaže v letih pred smrtjo, je Friderik Baraga podoben modreemu indijanskemu polglavarju.

Po učenju rimskokatoliške cerkve je svetost v zedinjenju z Bogom. Ta navidez preprosti stavek pa vsebuje na tisoče s parafeto in časom napisanih strani.

Postopek za beatifikacijo škofa Friderika Baraga je bil sprožen pred dobrimi 50 leti. Vodstvo postopka je zaupano človeku, ki mu pravijo postulator. Ta je Američan, ker je bil Friderik Baraga pač ameriški škof. V Baragovi rojstni domovini pa deluje poseben odbor za Baragovo beatifikacijo, na čelu je prof. dr. Vilko Fajdiga. Slednji je tako imenovani vicepostulator.

Če vso zadev zelo posplošimo, je moč trditi, da je do svetnika težko priti. Domači (ameriški) škof mora sklicati škofijsko sodišče in izvesti tri postopke. Najprej mora sodno, to je s pričami in preiskavami potrditi, da se božjemu služabniku (Baragu) nikoli ni kazalo javno češčenje. Ta postopek je škofija v Marquette že opravila. Drugi postopek je pregled spisov, kajti dokazati je treba, da v njih ni nič takega, kar bi nasprotovalo verskemu nauku in npravnosti. Treba je zbrati vse kandidatove (če se temu lahko tako reče) spise, tiskane in pisane, tudi zasebna pisma.

TRETI POSTOPEK

Slednji, tretji in najvažnejši postopek, ki mu pravijo informativni, mora dokazati, da obstaja o Baragu »obči sloves o svetosti, ki je nastal sam od sebe, torej ni bil umetno ali namerno povzročen. Obči sloves o svetosti obstoji pri poštenih in resnih ljudeh, je trajen, vsak dan večji in še živ pri večini ljudstva«.

Tako naroča cerkveni predpis. Ta informativni postopek, beremo dalje v omejenem predpisu, naj se začne čimprej. Če se ne začne v 30 letih po smrti božjega služabnika, je treba dokazati, da ni nihče kriv za zavlačevanja. Baragovemu procesu morebiti škoduje prav dejstvo, da so z njim odlašali.

Po ameriškem obisku ljubljanskega nadškofa dr. Jožeta Pogačnika so se tamkajšnji škofi lotili postopka za beatifikacijo Friderika Baraga s še večjo odločnostjo. Bilo je tik

pred 200-letnico Združenih držav Amerike. Posebno se je v tej zadevi potrudil škof Selatka. Poljak po rodu, ki je zbral okoli sebe zavzete ljudi. Američane in Slovence. Gradivo tega procesa, zbrano v 16 knjigah, je papežev nuncij v Washingtonu oddal kongregaciji za svetnike v Rimu. Ta potem še enkrat pregleda, če je vse teklo po zapletenih in strogih predpisih.

Na koncu pa se kongregacija sprašuje o čudežih, s katerimi bi bilo neizpodbitno dokazano, da o svetništvu Friderika Baraga ni treba dvomiti.

NEKAJ ČUDEŽEV

Po predpisih se morata zgoditi dva potrjena čudeža, da ga razglase za blaženega, za svetniški sij pa sta potrebna še dva dodatna čudeža na njegovo priprošnjo. Veljajo samo čudeži po kandidatuovi smrti.

Kot trdijo za to odgovorni, so na škofijskem procesu v Marquette ugotovili, da je na Baragovo priprošnjo v trenutku ozdravel pisatelj Lambert, ki mu je sklepnim revmatizem zvil roke in noge. Bilo je na prvi petek januarja 1970, ko so se mu v cerkvi roke in noge v hipu poravnale. Prav tako naj bi bili dokazi tudi o čudežnem ozdravljenju inž. Morana, ki je imel raka na ledvicah. Oba čudeža sta ameriška, o slovenskih ni poročil. Vsaj takih ne, ki bi šla na pismo v Rim, čeprav je tudi pri nas vrsta uslišanj (tako trdijo) na Baragovo priprošnjo. Sicer pa je izšla v Argentini tudi knjiga »Baraga uslišuje«, v kateri je za 300 strani uslišanj na Baragovo priprošnjo.

Po sedanjem cerkvenem pravu je razglasjanje blaženih in svetnikov pridržano papežu. Z razglasitvijo za blaženega ali »beatifikacijo« papež na manj slovesen način izreče dovoljenje, da se v omejeni obliki in v krajih, ki jih papež določi, božjemu služabniku sme izkazovati javne češčenje kot blaženemu, torej resnično zveličanemu. Razglasitev za blaženega pa ima samo prehodni značaj. Kot smo že omenili, je naravnana na razglasitev za svetnika in je nekakšna priprava nanjo.

TRUD ZA SVETNIKE

Za svetnike, predvsem svoje, se bori veliko ljudstev. Po uradnem poročilu obredne kongregacije iz leta 1962 je tedaj teklo 1133 postopkov za razglasitev blaženih in svetnikov. Pri dosedanjem načinu dela bi mogli ti postopki trajati kar več stoletij. Govor je sicer tudi o nekakšnih bližnjicah, vendar še ni dogovor.

Za nekoga je Friderik Irenej Baraga verski fanatik, za drugega temeljit etnograf, za tretjega duhovnik, ki se je ustrašil pritiska jauzenizma, za četrtega človek, ki je pač hotel samo dobro, vendar po svoje. Vsekakor pa je bil pogumen, pameten, skromen, izobražen in vztrajen. Neke-mu ljudstvu razglasitev njegovega pripadnika za blaženega ali svetnika na noben način ne škodi.

Je še na tej zemlji ljudstvo, ki bi reklo sv. Mekatewikkwanale? Med ljudstvom s to govorico je namreč Friderik Irenej Baraga tudi živel in umrl.

MARJAN BAUER

VAŠA STRAN

PISMA

HVALA ZA OBJAVO

Z veseljem sem prečital v št. 43 Vašega lista (lanski letnik, opomba uredništva) moj prispevek »Celje pred 60 leti«. Zahvaljujem se vam za objavo. Škoda, da se je v pripombo uredništva vrnila netočnost. Jaz namreč kot upokojenec ne delam v uredništvu tukajšnje Politike in tudi nisem nikoli delal v tem uredništvu, pač pa vzdržujem zveze z uredništvom tukajšnjega dnevnika »Privredni pregled«, kjer sem imel do svoje upokojitve funkcijo urednika.

Ob tej priliki Vam sporočam svojo željo, da v Vašem listu spet obnovite rubriko o smrtnih slučajih in porokah, ker ti podatki zlasti nas, ki živimo daleč od Celja, stalno zanimajo.

Vsej redakciji želim mnogo uspehov v novem letu!

S tovariškim pozdravom!
RADE PEČNIK, novinar,
Beograd

UREDNIŠTVO: Hvala tudi za to pismo in opozorilo. Oprostite našemu skratu, ki vas je postavil tja, kjer nikoli niste bili. Saj veste, da rad zmeša štrne, še posebej tam, kjer to ni treba.

Hvala tudi za predlog in hvala za čestitko. Tudi Vam veliko delovnih uspehov in dosti zdravja. Pa pišite še kaj!

PREDLAGAM

Sem Vaš dolgoletni naročnik in seveda bralec. Zdaž ugrabite o novem romanu v nadaljevanjih. Mnogi se zavzemajo za Mlinarjevega Janeza. Da bi bil izbor širši, predlagam še nekaj naslovov: Tropi brez zvoncev, Boj za pravico, Veliki trgovec, Pisana mati, Svetloba in senca.

Želim Vam srečno in uspešno polno Novo leto.

JOŽE ORAČ,
Celje, Kovinska 13

UREDNIŠTVO: Hvala za predlog in hvala za čestitko. Tudi Vam želimo srečno in predvsem zdravo Novo leto.

RADIO CELJE

SPORED
od 11. do 17. 1. 1979

na SV frekvenci 702 KHz
in na UKV frekvenci 100,9 MHz

Četrtek, 11. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 V živo - ČDK - vse o stalnem seminarju (vmes ob 17.00 Kronika), 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

Petek, 12. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Rezerviran čas, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek sporeda.

Sobota, 13. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda. 15.30 Obvestila, 15.45 Športna poročila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Zabavni globus, 17.30 Filmski sprehodi, 17.45 Lestvica zabavnih melodij, 18.00 Zaključek sporeda.

Nedelja, 14. 1.: 10.00 Poročila, 10.15 Obvestila, 10.30 Glasbeni sprehod, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Med prijatelji, 11.30 Predstavljamo vam, 11.45 Zabavni globus, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Literarna oddaja, 13.15 Feljton, 13.30 Poročila, 13.35 Kmetijska oddaja, 14.00 Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 15. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasba, ki je ne poznamo, 17.30 Sportni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

Torek, 16. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda. 15.30 Obvestila, 15.45 Reportaža, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domače zabavne glasbe, 17.30 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

Sreda, 17. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene novice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

PRIJETNO SREČANJE

Kot že vrsto prejšnjih let, so tudi ob zadnjem prehodu starega v novo leto, delavci Postaje milice v Celju povabili medse upokojene stanovske tovariše. Srečanje je bilo prisrčno, čeprav se je sestav aktivnega kadra zelo pomladil in so se povabljeni upokojenci z mnogimi prvici srečali.

V imenu vseh povabljenih se sindikalni podružnici Postaje milice v Celju in njemu vodstvu zahvaljujem za pozornost, ki v nas vseh vzbuja zavest, da nas aktivni stanovski tovariši še niso pozabili.

FERDO ŠIRCA,
Celje

STE PREBRALI
TA TEDEN
KAKŠNO KNJIGO?PROSIM ZA
ODGOVOR!

Dne 8. novembra lani sem v servisu delavnici »Avtomotorja« v Ipavčevi ulici v Celju kupil za Fiat svečko in žico za kilometer-števec. Za ta dva dela so mi zaračunali poldrugo uro dela v znesku 145,60 din. Zaračunali so delo, ki ga niso opravili, ker sem si vse to montiral sam doma.

Nadalje sem 12. decembra lani znova obiskal ta servis, ker sem hotel kupiti žico za ročno zavoro. Ko sem čakal pred blagajno, da poravnam svoj dolg, sem opazil na računu še znesek 200,00 din za delo dveh ur, torej spet za delo, ki ga niso opravili!

Na vprašanje pri delavcih, ki izdajajo material iz skladišča, nisem dobil pozitivnega odgovora. Zato prosim vas v uredništvu, da z objavo tega zapisa skušate dobiti odgovor, zakaj pri Avtomotorju zaračunavajo delo, ki ga ne opravijo!

SLAVKO MERLAK
Kolodvorska,
Slovenska Bistrica

UREDNIŠTVO: Vprašanje je torej zastavljeno, zelo konkretno. Zato prosimo odgovorne pri Avtomotorju, da nanj odgovorijo. Že vnaprej hvala za razumevanje in sodelovanje.

NAJ POČIVA V MIRU

Minuli mesec smo v Vitanju, popolnoma na tihem, brez proslave in govorov, slavili drugo obletnico, odkar je po dolgi in težki bolezni, baje neozdravljivi, v petnajstem letu svojega življenja, zatisnil oči naš vitanjski kino. Sreča le, da je pokojnik še za časa svojega življenja s svojim slabim programom poskrbel, da njegova smrt za domačine ni bila preveč boleča. Ker bodisi ni hotel, ni znal ali pa ni mogel pred svo-

je platno povabiti več ljudi, si je svoje smrti nekoliko tudi sam kriv. Krivo pa je tudi mnenje, da so za kulturno življenje v Vitanju tri gostilne kar dovolj in da je torej kino popolnoma odveč. Da je vse odvisno od zanimivega programa, kaže tudi naslednji primer. Ker so se pojavljali predlogi, da naj bodo predstave vsaj občasno, če ni pogojev za redno delo, je bil pred nedavnim prvi poskus, ki pa se ni uveljavil. Če bi torej kino, kar se tiče izbire in kvalitete filmov, nameraval nadaljevati staro pot, potlej je bolje, da je sploh ne poskuša, ker bi ne uspel. Za sluga za to gre drugim, zlasti celjskim kinematografom, ki se zavedajo, da obstajajo na svetu razen streljanja in pobijanja tudi še filmi z nekoliko drugačno, bolj zanimivo vsebino, o kakršni pa smo v Vitanju skozi vsa leta lahko samo sanjali.

Pa še to, Vitanjčani še nismo in najbrž še dolgo ne bomo zreli za kino, sicer se v njem gotovo ne bi tako obnašali, kot smo se. Prav zaradi takšnega vzdušja v dvorani tudi ob najkvalitetnejšem programu ni mogoče računati na obisk resnih in solidnih krajanov, saj je živcev na koncu koncev tudi škoda. Tudi zaradi tega bo morda res najbolje, da bo dvorana ostala zaprta. Nemirneži bodo pač morali presežke svoje energije sproščati v kakšnem drugem, za to bolj primernem lokalu.

VITANJČAN

UREDNIŠTVO: Zares nenavaden nekrolog ob obletnici »smrti« kinopredstav v Vitanju. Toda, šalo in kritiko zdaj na stran. Ali res ni mogoče, da bi kino v tem kraju ponovno zaživel? Kaj pravi o tem domače Prosvetno društvo in kaj občinska kulturna skupnost?

SMRTI, POROKE,,

Na Savinski vestnik, pozneje Celjski tednik, sem bil naročen takoj po vojni. Zdaž Novi tednik redno kupujem v bližnjem kiosku na Mariborski cesti.

In ko ga tako redno prebiram, se mi poraja vprašanje, zakaj ste začeli opuščati poročila matičnih uradov. Mene sicer ne zanimajo poroke, vendar sem mnogokrat prav v Novem tedniku zvedel za smrt znanca ali drugega človeka, ki sem ga poznal.

Predlagam vam, da ta poročila znova uvrstite v Novi tednik.

F. Š.

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo in pobudo, tembolj, ker se ujema z načrtom, ki ga želimo v tem letu povsem uresničiti.

SLAVJE BREZ
VZDUŠJA

Dva in dvajseti december je bil za kraje Bistrice ob Sotli velik praznik. Ne le, da je ta dan praznik JLA, marveč je bila tudi otvoritev ceste Maršala Tita.

Krajanji smo se na ta dan slabo pripravili. V jutru, ko bi človek pričakoval, da bo vsa vas v zastavah, cvetju in slavalokih, se je vzdušje pokazalo povsem drugačno. Med potjo v šolo sem videla le eno zastavo, ki so jo izobešili delavci Elektro podjetja. Čeprav se je stanje proti enajsti uri malce izboljšalo, se nas je na slavnostni otvoritvi zbralo zelo malo. Bili smo sami učenci in učitelji osnovne šole in le nekaj starejših krajanov, ki so »lahko« za pol ure zapustili dom

in si prišli ogledat svečanost.

Kot kaže, so se že naveličali proslav, naša »vaska gospoda« pa noče več proslavljati delovnih uspehov.

Žalostno je, da pridejo celo iz Ljubljane, da pa je krajanov na proslavi tako malo.

Upam, da se vtis, ki so ga odnesli od nas novinarji in drugi, ne bo ponovil.

BERNARDA BABIČ,
učenka os. šole

SMO ZA
MLINARJEVEGA
JANEZA

Vojničani navijamo za Mlinarjevega Janeza. V Vojniku so to igro predstavili pred petdesetimi leti. Zato si zelo želimo, če bi lahko zdaj to zgodovinsko povest brali še v Novem tedniku.

Lep pozdrav vam pošilja zvesta naročnica

MARIJA TROBIŠ,
Konjsko 8. Vojnik

UREDNIŠTVO: Hvala za prispevek in predlog. Ob njem smo se nehoti vprašali, če res vsi Vojničani navijajo za Mlinarjevega Janeza.

POROKE

SLOVENSKE KONJICE

ALOJZ KOTNIK, kovaški pomočnik in NADA OROŽ, delavka, oba iz Sp. Zreče; FRANC SEVŠEK, viličar, Gorica in CVETKA RUTNIK, delavka, Koroška vas; JOŽEF RUTNIK, brusilec, Koroška vas in MARIJA LEBER, kuharica, Oplotnica; IVAN VUČINA, str. ključavničar, Kravjek in OLGA BOBIK, delavka, Polene; ALBIN PUŠNIK, snik, Rove in VIDA FURMAN, 23, slaščičarka, Konjiška vas; BOJAN CUBRILLO, 27, delavec in JOLANDA JUHART, 22, natakarica, oba iz Sl. Konjic; JANEZ JAZBEC, študent, Nova Dobrava in MOJCA STRMŠEK, soc. delavka, Prevrta; IVAN SOJČ, inv. upokojenec, Ljubnica in FRANČIŠKA TURNŠEK, gospodinja, Zg. Zreče; RUDOLF GORENJAK, ugarski tehnik in SINTIJA BITENC, študent, oba iz Konjic.

ŽALSKI
VOKALNI
KVINTET

Žalski vokalni kvinteterem prepevajo Zlatko Krčmar prvi tenor, Dušan Zolnir drugi tenor, Karel Gojznikar prvi bas, Marjan Lebar drugi bas in vodja kvinteta Florijan Lesjak prvi bas, je v sorazmerno kratkem času dosegel vidne uspehe. V dveh letih prepevajo skupaj imeli več uspešnih nastopov v Zalcu in okolici. Sodelovali pa so tudi že na javnih radijskih oddajah, ki jih prireja uredništvo Novega tednika in Radia Celje.

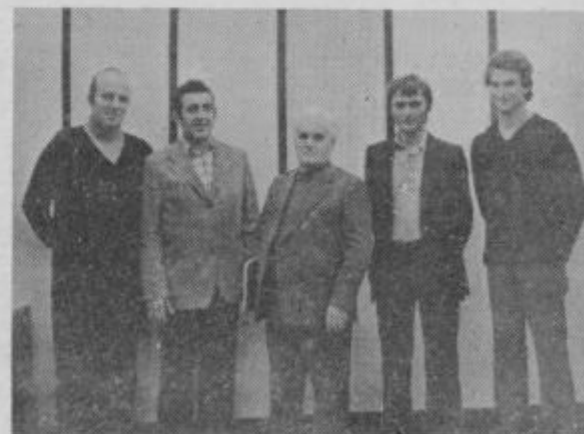
Posebna odlika kvinteta je, da so v svoj repertoar uvrstili več skladb, ki so jih napisali člani ansambla, uglasil pa jih je pevovodja Florijan Lesjak.

STUDIO
RADIA CELJE
TELEFON
22-009

jak. Tako že prepevajo pesem Mamino srce, za katero je besedilo napisal Zlatko Krčmar, pripravljajo pa še ostale njegove pesmi, kot so: Prispelo je pismo iz tujine, V viharu noči in Razočarani otroci.

Člani Žalskega vokalnega kvinteta hočejo postati znani tudi izven Žal zato pripravljajo samostojen koncert. Če pa bo mogočeli posneti tudi lastno ploščo. Fotušar Petek

F. PUNGERČIČ

MED MUZEJEM
REVOLUCIJE IN
SLOVENIJA-
LESOM
JE PA NAŠE
UREDNIŠTVO

CU ISTO OKOLJE

v Libojah najbolj pogrešam urejeno gostišče, boljše avtobusne zveze, rad bi spet videl čisto Bistrico, porazno je s telefoni, saj brez dobre volje keramične sploh ne more telefonirati itd. Želim tudi, da bi lepo »napisano« so delovanje v kraju prišlo tudi do konkretnosti.

ZA ČISTO OKOLJE

V tistem dnevu, ko sem »telovadil« po Libojah in zbiral podatke za današnjo reportažo, sem večkrat slišal očitke o onesnaževanju okolja. Ljudje so rekli: »Eni so svinjarijo odpravili (keramična - op. p.), drugi pa naredili (s kamnolomom, od katerega se po zeleni dolini vleče cela plast belega prahu - op. p.)!«

ALBIN SANCA: »Vemo, da so čistilne naprave drage, vendar pa so nekaj vredne tudi Liboje!«

JOŽE AVSEC: »Kamnolom so odprli, ko so rudnik zaprli. Nihče pa o tem ni obvestil krajanov, jih vprašal za mnenje.«

FRANJO TILINGER: »Ljudje so pripravljeni delati in prispevati, samo ne smemo jih izigrati.«

ALBIN SANCA: »Mi gremo po hribih na zборе. Imamo po sedem zborov, tako da ljudem ni treba hoditi v dolino v dvorano. Mi smo v občini to prvi uredili, da smo sli med ljudi v zaselke.«

JOŽE AVSEC: »Vse pomankljivosti nam otežujejo delo, ko gremo med ljudi recimo pred pripravo za nov samoprispevek.«

V beležki je ostalo še veliko zanimivosti in to od gradnje počitniškega naselja na Brnici pa do smučarskega središča in jezera, ki je nastalo ob starem rudniku in kjer bi se dalo z malo domišljije ter dobre volje urediti rekreacijsko površino za vožnjo z motornimi čolni.

Sam kraj pa prav gotovo v sebi skriva še mnogo več, kot smo uspeli zbrati in napisati za današnji reportažni zapis. Naj bo pa to samo skica ali poskus zapisa o kraju, ki iz teme vedno bolj sili proti soncu.

TONE VRABL

ZGODOVINSKI DROBCI

»Zgodovinski sklepi OF slovenskega naroda 27. aprila 1941 so kaj hitro našli pot med zavedene Libojčane. Z njimi so jih seznanjali člani zabukovskega mestnega komiteja KPS tovariši Albin Vipotnik, Rudi Cilensek in član partije Peter Šprajc. Prvi libojški aktivisti so bili Jože Biderman, Pankrac Gote, Jože Igršnik, kmalu pa se jim je pridružil še Matija Mirnik, keramični delavec iz Drešnje vasi, ki je prenašal ideje osvobodilne borbe med svoje najzavednejše sovaščane. Svoje niti so ti prvi aktivisti razpredli predvsem med zanesljive delavce obeh rudnikov in keramične industrije.«

★ ★ ★

»Med Megojnicami in Kasazami je bila pod Gorškovim klancem prav na meji med griško in libojško občino julija 1941 ustanovljena prva partizanska edinica na Štajerskem - Savinjska četa.«

★ ★ ★

»Na pobudo zabukovskih svobodašev ter libojških domačinov Karla Pečnika in Anzelma Šusterja, ki sta že poprej bila člana in sodelavca v zabukovski organizaciji, je prišlo jeseni 1929 do ustanovitve samostojnega Delavskega prosvetnega društva Svoboda, kar je pomenilo resno kulturno in politično zmago, po drugi strani pa močan udarec maloštevilnemu malomeščanstvu in klerikalno usmerjenemu delu libojškega prebivalstva. Prvi predsednik je bil Martin Zupanc... Na ustanovnem obecnem zboru je libojško delavstvo z zanimanjem poslušalo program in pravila društva ter jih navdušeno sprejelo. Načrt in program dela, ki ju je sprejel občni zbor, je obsegal naslednja udejstvovalna področja: marksistično šolo, vokalno glasbo, instrumentalno glasbo, dramsko sekcijo, knjižnico, planinstvo in nogomet.« (Vse iz Brošure 25 let Svobode.)

50 LET - 50 PRIREDITEV

V današnjem sestavku smo že večkrat omenili, da libojško delavsko prosvetno društvo v letošnjem letu slavi pomemben jubilej - 50 letnico delovanja. Znano je, da se prav libojško društvo Svoboda s svojimi sekcijami uvršča med najdelavnejše in najprizadevnejše v občini Zalec.

V letošnjem letu bodo tako pri njih med drugim vse občinske revije ter še cela vrsta ostalih sporednih prireditev, s katerimi bodo počastili pomemben jubilej.

Posebnost ali celo drzno odločitev pa predstavlja odločitev, da bodo ob 50-letnici Svobode pripravili 50 različnih prireditev oz. drugih stvari, s katerimi se bodo pridružili slavlju. Kdor pozna prizadevne libojške kulturne delavce ve, da bodo velik načrt do konca leta tudi izpeljali. Sodelovali bodo vsi: društvo s sekcijami, mladina, šola, organizacije združenega dela, krajevne organizacije, sleherni krajan...

Obsežnemu programu se bosta pridružila tudi Novi tednik in Radio Celje, uvod v petdeset prireditev pa je tudi današnji obširni reportažni zapis o prijetnem kraju nedaleč od Petrovc.

MALA ANKETA

DELOVNO ZA NOVO LETO

Najbolj vesela noč v letu, to je silvesterska ali novoletna, ni najbolj vesela za vse, kajti vsi takrat kljub poslavljanju starega leta in pričakovanju novega, ne počivajo in se ne predajajo veselju ter zabavi. Imamo službe, kjer ni možno ustaviti strojev, zakleniti vrat in se enostavno odpraviti na veseljačenje. Tako silvesterska in novoletna noč za mnoge pomenita tudi delovno noč. Delajo zdravniki in sestre, delajo železničarji, delajo cestarji, delajo na pošti, delajo gostinci, delajo vratarji pri čuvanju objektov... Nekaj izmed takšnih, ki so zadnjo noč v letu in sploh novoletne praznike preživeli z delom predstavljamo v današnji mali anketi. Naj bo to njim in vsem njihovim sotovarišem in sotovarišicam malce zapoznala, a iskrena novoletna čestitka za vestno opravljeno delo takrat, ko smo drugi peli, plesali, nazdravljali!

FRANC JANEŽIČ je delovodja v Cestnem podjetju Celje, tozdr vzdrževanje cest, v podjetju je zaposlen že 27 let, štirnajst let že dežura za novoletne praznike, prvič pa je letos preživel prav silvestersko noč na delovnem mestu: »Vremenska napoved za tisto noč je bila slaba, vendar se je na zadovoljstvo naše službe vse dobro izteklo. Želim si več dobrega sodelovanja med tozdr ter srečno in zdravo leto 1979!«

MIJO TOT je prometnik na avtobusni postaji v Celju, sicer pa je pri podjetju zaposlen že 23 let: »Zadnji avtobus na Silvestrovo je z naše postaje odpeljal nekaj po deveti uri zvečer, nato pa je bil mir vse do jutra, 1. januarja. Prava gneča se je ponovno začela 2. januarja popoldne, ko so se začeli vračati. Čimprej si želimo novo avtobusno postajo in dober avtopark.«

KAREL MARUŠA je nadzorni kretnik na celjski železniški postaji, kjer je zaposlen že 22 let, sicer pa je doma iz Šentjurja: »Najbolj prijetno ni, ko si sam na delovnem mestu in veš, da drugi praznujejo. Doslej sem večkrat silvestroval tu, kot doma. S tem pa je seveda tudi družina prizadeta. Želim si zdravja, kajti vse ostalo bo že prišlo.«

Naj se vsem anketirancem izpolnijo njihove novoletne želje, seveda pa tista zadnja, ki so jo vsi bolj potihoma povedali: da bi konec letošnjega leta pričakali doma ali kje drugje, samo ne pri delu. Takoj pa so dodali: če bo potrebno na delo znova v silvesterski noči bomo pa tudi šli, saj ne bo prvič, niti zadnjič. Srečno 79!

TEKST IN FOTO:
TONE VRABL

Jože Jančič: »Napisano medsebojno sodelovanje preljudno v stvarnost!«

ga prevoza je popoldne dobesedno odrezan od doline in krajev v njej. Pa še telefoni. Tudi teh ni dovolj. Tako smo takorekoč na pragu doline odrezani od nje.«

DENAR POBRAN, TELEFONA NI

Poseben problem predstavlja tudi telefon. Ze decembra 77 so se zaradi tega pogovarjali s predstavniki PTT Celje. Rekli so, da lahko dobijo 17 privatnih telefonskih linij. Lani so imeli ponovno dva sestanka, potem se je zapletlo nekaj okoli Petrovc in dobili so samo pet linij. Po dodatnem posredovanju so jih dobili še pet, torej deset, kar pa je še vedno manj, kot je bilo obljubljeno. S tem, ko so jih dobili sedem manj pa so jim obljubili tudi javno telefonsko govorilnico pred keramično. Ta naj bi začela delovati lani za Dan republike. Plačali so akontacijo, o govorilnici pa še danes ni ne duha ne sluha. Čudno! Prepričani pa smo, da telefon bolj potrebujejo v tistih krajih, kjer so slabe prometne zveze, kot pa tam, kjer so le-te dobre in tudi telefon je zgolj modna muha, ne pa nujna potreba, kot je to v Libojah in zaselkih.

Tako bi obvezno potrebovali telefone v zaselkih Zagreben, Sončni hrib in Brnica, da se razumemo, tudi zaradi narodne zaščite!

JOŽE JANČIČ je rojen Zabukovčan, živi v in za Liboje, zaposlen v Montani, tozdr profilirka, sicer pa vnet kulturni delavec in predsednik sekcije libojške godbe na pihala: »Za nas je bila pred leti doživetje cesta, ki smo jo dobili, žal pa se je zaradi težjega prevoza tovora uničila. Sam

LIBOJSKA KERAMIKA

Prihodnje leto bo minilo 165 let odkar se je v Libojah v takrat dokaj oddaljenem kraju pričela prva industrijsko organizirana proizvodnja keramike. To je bil čas novonastopajočega kapitalističnega družbenega sistema, ki sta ga prinesla francoska in industrijska revolucija. Tudi v Liboje so prišli podjetneži in pričeli s proizvodnjo keramike. Keramičarji pa niso bili prvi industrijski delavci v Libojah. Znano je, da so že v 18. stoletju izkopavali premog na Kotečniku, Brnici in Kamčiču in da je bila v Libojah že takrat organizirana proizvodnja galuna. Zapiski govorijo tudi o dobro organizirani steklarni v Libojah, katera je bila kasneje preseljena v Hrastnik in Jurkloster.

Največ naravnih pogojev za proizvodnjo je vsekakor imela proizvodnja keramike. Za pogonsko silo je služila voda potoka Bistrice in njenih pritokov. V bližini je bila zelo dobra keramična glina in kremenčev pesek. Tudi druge surovine so bile v bližini.

Prvotne Šmidlove tovarne, katera je bila zgrajena ob levem pritoku Bistrice v Libojah ni več. Zob časa je opravil svoje. Ostala je tista, ki sta jo zgradila leta 1870 brata Schütz. Okrasna keramika iz te tovarne je zaslovela ne samo doma, temveč po vsem svetu. Z izrednim umetniškim okusom in vztrajnim delom sta ta dva dvignila kvaliteto in lepoto keramičnih izdelkov na takšno višino, da so libojškim keramikom še danes vzor. Veliko teh izdelkov je po muzejih in privatnih zbirkah.

Žal je doba umetniške keramike bila v Libojah kratka. Visoki proizvodni stroški so prisilili lastnike, da so proizvodnjo preusmerili na popularno štajersko kmečko keramiko. To so bili predmeti za vsakodnevno rabo okrašeni z ročnim načinom slikanja. Takšen stil proizvodnje ke-

ramike se je ohranil ves čas med prvo in drugo svetovno vojno.

Po vojni je libojška keramika odšla na novo, hitrejšo pot razvoja. Potrebe tržišča so zahtevale povečano proizvodnjo. Zato je kmalu po vojni bila zgrajena nova prodorna peč, povečana hala peči, povečan skladišni prostor, zgrajene remontne delavnice, zgrajena je bila nova strugarna in leta 1960 so dobili novo veliko prodorno peč. Dve leti kasneje so nabavili električno peč za dekorativno žganje in obnovljen delovni prostor slikarne. Skratka vsako leto je bilo nekaj novega, kar je pripomoglo k večji proizvodnji, boljšim izdelkom. Pred dobrimi tremi leti so zgradili novo veliko skladišče gotovih izdelkov, dotokratne skladiščne prostore pa so spremenili v proizvodne. Lani so zgradili »strugarno dve« in kupili novo avtomatsko linijo za proizvodno škodelic. Zaključili so tudi izgradnjo novega obrata za proizvodnjo grafitnih livarskih lončev.

Liboje so domovina jugoslovanske keramične industrije. Proizvodnja se je po fizičnem obsegu povečala od 740 ton pred vojno na 5580 ton ali za 7,54 krat. Iz novih povečanih in rekonstruiranih proizvodnih prostorov prihaja vsako leto več milijonov komadov različnih keramičnih izdelkov kot so razne škodelice, krožniki, servisi, garniture, skleda, vaze, pepelniki, figure, ploščice za notranje oblaganje in razni drugi dekorativni izdelki. 30% vseh izdelkov izvozijo in sicer v ZR Nemčijo, Avstrijo, Sovjetsko zvezo, Anglijo, Belgijo, Nizozemsko, Grčijo itd.

V letošnjem letu bodo proizvedli 5580 ton izdelkov v skupni vrednosti 192.100.000 din, povečali bodo storilnost dela oziroma produktivnost, racionalneje bodo zaposlovali in povečali kakovost izdelkov. V treh tozdr in skupnih službah je trenutno zaposlenih 546 delavcev, letos pa bi jih naj zaposlili še 33.

MLADE JE TREBA RAZUMETI

Kako zadržati kmečko mladino na kmetijah? Pred 10, 15 leti so bili mnogi kmetje prepričani, da jim bo to uspelo s kmetijskimi stroji. Potem so postavili na prvo mesto zdravstveno in pokojninsko zavarovanje kmetov. Zdaj so v ospredju cene, ki naj bi omogočile kmetom enake dohodke, kot jih imajo delavci. Nekateri še dodajajo, da bi kmečkim otrokom bilo treba bolj privzgjati ljubezen do zemlje.

Taki predlogi in nasveti pa se pogosto gibljejo bolj na robu dogajanj, ko da bi segli do njegovega jedra. Res je, da bi denar, visok dohodek, verjetno zadržal mnogo kmečkih otrok na kmetijah. Tega pa ni moč dobiti le z višanjem cen kmetijskih pridelkov, kajti te so odvisne od kupne moči delavcev in možnosti izvoza. Naše poprečne kmetije so premale za tako visok dohodek, da bi zadoščale za večjo kmečko družino.

Mladi pogosto pravijo, da ne marajo ostati na kmetiji zato, ker jim starši nočejo prepustiti gospodarjenja. Kdaj naj bi se gospodar umaknil nasledniku? Pri 65 ali 50 letih, ko bi dobil pokojnino? Marsikje bi tudi to bilo prepozno.

Gospodarjev sin je pripeljal ženo na večjo kmetijo. Oče mu je obljubil, da mu bo kmalu izročil posestvo. Potem pa je odlašal, saj se je počutil še preveč pri močeh, da bi se umaknil. Dohodka s kmetije tudi ni maral deliti s sinovo družino. Sicer ga je za štiri odrasle ljudi bilo premalo. Sin si je poiskal delo pri 28 letih in mu je bilo žal, zakaj tega ni storil že prej.

Če bi hoteli zamenjavo rodov na kmetijah urediti z upokojitvijo gospodarja, bi se kmečki fantje in dekleta morali poročiti nekako pri 30 letih starosti, da njihov naslednik ne bi bil starejši ob njihovi upokojitvi. Tega ne bo moč uveljaviti. Dohodki tudi najboljših kmetij pa običajno ne zadoščajo za dva para družinske skupnosti: starega in mladega gospodarja. Premagati bi bilo treba tudi miselnost, da mladi in stari ne morejo složno, skupno gospodariti.

Takih možnosti je zdaj malo. Če že ne gospodar kmetije, mladi se zaposlijo drugod. Mnogi se stanujejo pri starših na kmetijah. Pomagajo jim pri kmečkih delih. Nekateri bolj, drugi manj. S kmetijo pa ne živijo tako kot tisti kmetje, ki so si poiskali dodatni zaslužek v starejših letih. Jim manjka ljubezni do zemlje? Takih idealistov, ki bi delali le iz ljubezni do dela ali zemlje, je zelo malo. Prej bi lahko rekli, da pomagajo staršem iz ljubezni do njih, če že ne zaradi lastne gnotne koristi.

Smo na velikem prehodu iz nekdanjih navad kmečkega dela in življenja v nove razmere. Kako nam bo uspelo, da ne bi bila zanemarjena kmetijska zemlja in ostareli kmečki ljudje? Kako naj mladi in stari usklajujejo svoje koristi v sedanjih razmerah? Kako naj si ljudje, ki ostanejo na kmetijah, pomagajo med seboj. Tu bo treba iskati izhode iz zagat.

JOŽE PETEK

SLOVENSKA POPEVKA

SRČEK DELA TIKA TAKA...

Tokrat tudi druga plat druge plati medalje

V radiu Ljubljana je bila v zvezi z zapetljajmi ob zadnjem dnevu mednarodnega popevkarskega festivala v Celju imenovana posebna komisija, ki naj bi ugotovila škodo, ki jo je ob tem imela RTV Ljubljana. Ljubljancani so stvari ocenili po svoje (tako kot pred tem že direktor SRC Golovec) in misli v skrajšani obliki posredujemo bralcem. Razen tistih v oklepaju. Srček pa ne tiktaka več v pravem ritmu. Kot, da bi se zgledeval po zadnjem festivalu.

O zapetljajih, ki so nastali ob zaključku lanskoletnih dni slovenske zabavne glasbe, že obširno pisali. V pismu, ki smo ga dobili z RTV Ljubljana, pa piše, da so bile programske politične posledice še hujše. Tuji pevci, da so bili bojda razočarani nad vsem, kar se je dogajalo v Celju. Tega niso mogli razumeti zlasti zato ne, ker je bilo leto 1978 posvečeno prav 50-letnici radia in 20-letnici televizije na Slovenskem. (Vsaka jim čast, ko nas tako dobro poznajo, da si lahko zapomnijo še takšne jubileje.)

V pismu, ki smo ga prejeli drugim piše tudi to, da je RTV Ljubljana ob neljubih zapetljajih utrpela finančno škodo v vrednosti 56.000 dinarjev, da pa je težko oceniti programsko in materialno škodo. Pišejo tudi, da sporna

stolpa nista bila del scenarija niti scene, pač pa tehnično izvedbena pripomočka pri realizaciji televizijskega prenosa. Načrt scene so dostavili sodelavci RTV Ljubljana v Celje šele v ponedeljek (2. 10.), ker je ljubljanski organizacijski odbor šablone črk, ki so potrebne za izdelavo scene; prepozno prejel iz tiskarne Mariborski tisk. Tja jih je namreč za izdelavo brošur poslal celjski organizacijski odbor. Potem Ljubljancani pojasnjujejo stvari okrog reklamiranja festivalskih dni in kako je prišlo do sporov glede ozvočenja. (Celotno pojasnilo TOZD radia Ljubljana smo prebrali na radiu Celje, 8. 1. 1979).

V pojasnilu iz Ljubljane pa so konec koncev najbolj zanimiva stališča in ukrepi delavcev TOZD radia Ljubljana. Dobesedno navajamo njihove misli.

DS TOZD radia Ljubljana ugotavlja, da je na osnovi podobnih izkušenj iz preteklih let, ko zapetljaji še niso dobi-

li takšnega epiloga, treba bolj natančno določiti pristojnost članov in predsednika organizacijskega odbora RTV Ljubljana. Odveč je, da imamo tudi dva organizacijska sodbora. Organizacijski odbor naj bi bil samo eden, in to RTV Ljubljana - ne samo radio Ljubljana, saj je treba televizijo pri taki prireditvi enakopravno pritegniti k organizacijskemu delu. Če prireditev ni v Ljubljani (lani je bila v Celju), naj bi bila skupina tamkajšnjih delavcev le del enotnega odbora ali pa delovno operativno telo v okviru SRC Golovec. Poudariti je treba še to, da so člani OO RTV Ljubljana opravljali to delo izven svojih rednih delovnih nalog, s prvim ljubiteljskim odnosom do razvoja slovenske zabavne glasbe. Neljubi dogodek zadnjega večera nika- kor ne sme omajati trdno začrtanih odnosov te mednarodne prireditve, ki je za slovensko zabavno glasbo in za širši avditorij še kako po-

trebna in jo je treba negovati. RTV Ljubljana mora pri tem le bolj preudarno izbirati partnerje ter urediti seveda notranje odnose pri organizaciji ter še izboljšati disciplino in odgovornost delavcev RTV Ljubljana. Delavski svet ugotavlja, da so bile dane vse možnosti za sprotno in pravočasno reševanje težav in tudi za kasnejše razčiščenje. Zato je bilo glede na občinstvo v dvorani, odmeve v tujini in tudi glede na program, sobotno dejanje skrajno neodgovorno in nesprejemljivo. Nikakršen nesporazum takšne narave ne bi smel imeti takšnih programskih posledic, kakor se je zgodilo to ob finalnem večeru Dnevo slovenske zabavne glasbe Celje 78.

Delavski svet TOZD radia Ljubljana je tudi sklenil, da celotno poročilo pošlje svetu za kulturo občine Celje, pravna služba RTV Ljubljana pa naj sproži zahtevek za povračilo škode.

Priredil JANEZ VEDENIK

STOLETNIK FRANC ŠKOBERNE

»ŽIVETI JE TREBA«

Bil je čevljar in veseljak

Koncem decembra 1977 smo v Novem tedniku pisali o Francu Škobernetu s Hrušova pri Planini. Takrat si je

nalagal križ življenja. O njem je pisala Mateja Podjed, kateri je ob slovesu povedal recept za dolgo življenje:

»Saj ni težko,« je pojasnjeval, »samo živeti je treba!« Teh besed se Franc Škobernet drži še danes, saj je 8. januarja letos praznoval izjemno lep življenjski jubilej - 100 letnico življenja!

Obiskal sem ga nekaj dni pred njegovim stotim rojstnim dnevom. Sprejeli sta me hčerka Anica in Antonija Brilej, ki skrbita za Franca Škobernetu. Kaj hitro smo se sporazumeli o namenu mojega obiska in znašel sem se v »hiši«, kot se imenuje po starem današnja dnevna soba. V postelji je spal Franc Škobernet. Hči ga je nežno zbudila in mu povedala, da ima obisk. Ponudil mi je roko in vprašal kdo da sem in zakaj sem prišel. Ko sva se domenila je bil zadovoljen. Veliko se nisva pogovarjala, saj je to tudi razumljivo. Namesto njega sta Anica in onija povedali, da je bil oče znan kot čevljar in veseljak, da je še do pred kratkim prenekalero nabrito povedal, še sedaj pa včasih zapoje. Ima sedem otrok, ki ga radi obiščejo. Vedno je rad delal, ko pa je pred letom padel, se mu moči niso več povrnila in od tedaj je v postelji. Kljub bremenu stotih let ni siten in prav zato ga radi negujeta ter se zelo bojata, da bi ga izgubili.

Franco Škobernetu, kornemu stoletniku, želimo še veliko zdravja in dolgo dolgo življenje!

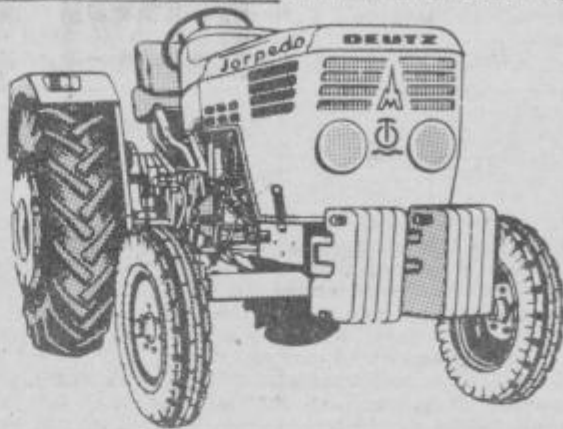
T.T. - D.M.

Torpedo

TRAKTORJI 4006 IN 7206 40 IN 70 KM

Močni traktorji z velikim učinkom in malo porabo goriva so izdelani po licenci DEUTZ.

Motor je zračno hlajen, z dolgo življenjsko dobo. Enostavno vzdrževanje in vsestranska uporabnost. Rezervni deli in servis zagarantirani.

Prodaja: Agrotehnika Ljubljana, Titova 38 s prodajnimi mesti še v: Celju, Mariboru, M. Soboti, Lendavi, Ljutomeru, Škofji Loki, Poreču, Žminju in Buzetu.

TRGOVA PROJEKCIJA IN SERVISNA DELOVNA ORGANIZACIJA

agrotehnika

LJUBLJANA a. s. o. o.

TOZD Agromehanizacija trgovina

KUPON

S tem odrezkom kupona zahtevajte prospektni material ali cene od prodajalca v navedenih krajih.

Ime in priimek:
Ulica, št.:
Št. pošte, pošta:

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO UGODNEJŠI CENI KOT PREJSNJA LETA

KOTO

KOTO
Koteks tobus
in zbiralnice
kmetijskih zadrug

O VREMENU NA CELJSKEM:

MRZEL ZAČETEK JANUARJA

Najnižja temperatura v Šentjurju -19

Kraj	3. 1.	4. 1.	5. 1.	6. 1.	7. 1.	8. 1.	9. 1.
BISTRICA	-14	-17	-	-15	-17	-18	0
PODPLAT	-13	-18	-7	-13	-12	-16	+3
RADMIRJE	-8	-11	-8	-10	-11	-12	+1
VELENJE	-9	-14	-	-10	-13	-9	-3
ŠENTJUR	-8	-16	-6	-14	-19	-15	+5
KONJICE	-8	-7	-8	-11	-11	-7	+1
VRANSKO	-8	-11	-6	-11	-14	-14	+4
CELJE	-10	-16	-8	-13	-14	-14	+5

Opomba: podatke smo dobili pri Cestnem podjetju Celje, TOZD vzdrževanje cest, omenjene temperature pa so bile dosežene v posameznih dneh vedno med šesto in osmo uro zjutraj.

Čeprav ni veliko snega kot pravega simbola zime pa zimo vseeno vsaj enkrat vsi dobro občutimo. Prve mu snegu in mrazu se v pozni jeseni za 29. november lani je sledilo nekoliko toplejših obdobij, nakar je ponovno stisnilo. Prišlo je do takšnega mraza, kot ga v zadnjih zimah že dolgo nismo imeli. Najhuje je pravzaprav nastopilo na sam začetek novega leta in to 1. januarja. Dopoldne je bilo sicer lepo in toplo, saj so recimo v Radmirju zabele-

žili kar +10 stopinj, proti popoldnevu in večeru pa je začelo stiskati in posledice tega stiskanja čutimo še danes.

Okoli tretje ure popoldne na novega leta dan je začelo rahlo pršiti, nekajkrat je vmes za čuda tudi zagrmelo, potem je začelo deževati, vse skupaj pa se je nekaj trenutkov kasneje spremenilo v pravi snežni metež. Temperatura se je v trenutku močno spustila pod ničlo, to pa je povzročilo tudi posledice,

katere so še danes vidne.

Od popoldneva 1. januarja pa do noči oziroma jutra 2. januarja je zapadlo tudi nekaj novega snega. Največ proti Jurklostru in Planini po 20 cm, proti Zidanemu mostu 15, prav toliko proti Bistrici ob Sotli in Hudi luknji, medtem ko ga je drugje padlo manj, recimo v Celju štiri do pet, prav toliko na Vranskem in v Logarski dolini, medtem ko na Černivcu in Radmirju samo dva centimetra.

Ceste so takoj začeli plužiti (vsaj glavne), posoljevati in posipati s peskom. Žal pa vse skupaj ni prišlo, ker je temperatura v trenutku padla, zmrznilo je in tega ledu še danes ni moč »odtrgati« s površine ceste. Promet je v trenutku postal otežkočen. Pri Cestnem podjetju v Celju, tozd vzdrževanje cest, so se tokrat resnično potrudili

in napravili vse, da bi ceste očistili. Žal so tokrat bili nemočni proti nenadni izjemni vremenski temperaturni spremembi, ko niti sol niti pesek ne »primeta«. Vedno, kadar smo poklicali tozd vzdrževanje cest, so nam med drugimi podatki povedali eno samo željo: da bi čimprej prišlo do večdnene odjuge, da bi očistili ceste! Del takšne odjuge je nastal v torek zjutraj, ko smo tudi pripravljali tole poročilo za časnik, podatki o temperaturah v prvih dneh letošnjega leta pa so razvidni iz priložene tabele. Zanimivo je, da med najbolj mrzlimi kraji prednjačita okolici Bistrice ob Sotli in Podplata, medtem ko je v poprečju najtoplejše v Konjicah. Rekord v najnižji letošnji temperaturi beležijo v Šentjurju in to 7. januarja -19!

Sicer pa se nam kljub trenutni torkovi otoplitvi ne obeta v januarju in februarju nič kaj posebno toplega. Sposodimo si napoved Teleksovega vremenarja Alojza Cestnika, ki pravi, da bo mrzlo do 13. januarja, okrog 14. in 15. bo snežilo, od 16. do 27. bo mrzlo ob mlaju, od 28. in vse do 31. bo tudi mrzlo, vmes zrnast sneg, vetrovno bo.

Kakorkoli že, smo sredi zime in tako je tudi kar prav, da je hladno. To je ugodno tudi za zemljo, mrčes, drevje, pa tudi za nas, ki smo se v zadnjih toplih zimah skoraj že malce pomehkužili. To pa ni zdravo!

TONE VRABL

TKANINA n. sol. o. CELJE DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB Odbor za delovna razmerja

Odbor za delovna razmerja DSSS, na podlagi sklepa z dne 22. 12. 1978

OGLAŠA

prosta dela oz. naloge

ZAJEMANJE PODATKOV

POGOJ: nepopolna srednja šola

Izbrani kandidat bo združil delo za nedoločen čas, s posebnim pogojem 3-mesečnega poskusnega dela.

Vloge sprejema Sektor za samoupravno organiziranost in kadre »Tkanina« Celje, Prešernova 10/IV, do vključno 12. januarja 1979.

Komisija za delovna razmerja

KOTO Ljubljana, TOZD INDE proizvodnja n. sub. o. Vransko 136

oglašja

prosta dela oziroma naloge pomočnika vodje kovinskega servisa za nedoločen čas

Za opravljanje tega dela je lahko imenovan kandidat, ki poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom in družbenimi dogovori izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. Višješolska izobrazba strojne smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali srednja izobrazba ter 4 leta delovnih izkušenj
2. Poskusno delo 3 mesece.
3. Moralno politično neoporečen.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev komisiji za delovna razmerja v KOTO TOZD INDE Vransko 136, v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh od končnega sprejema prijav.

CELJE

NOVI SODNIKI

Živahno o kmetijstvu

Zadnji četrtak v decembru lanskega leta so se na ločenih sejah sestali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Tokrat devetih v novi mandatni dobi.

Začetek dela je veljal predlogom komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve. Tako so med drugim za predsednika Temeljnega sodišča v Celju imenovali Marjana Beleta, za vodenje posameznih enot tega sodišča pa Jelko Fink za celjsko, Mirana Topolovca za velenjsko, Vinka Žagarja za žalsko in Borisa Ferlinca za šmarško enoto. Poleg tega so imenovali 45 sodnikov Temeljnega sodišča.

Za javnega tožilca Temeljnega javnega tožilstva v Celju so imenovali Milana Birsaa, poleg tega pa še dvanajst namestnikov.

Krog teh imenovanj je bil sklenjen s potrditvijo 700 sodnikov porotnikov.

Ko so v nadaljevanju seje sprejeli smernice za pripravo prostorskega plana občine Celje in v tej zvezi opozorili na delo, ki ga morajo pravočasno opraviti vsi nosilci prostorskega planiranja - dosedanjí odziv je skromen - so se dlje časa zadržali pri izpolnjevanju srednjeročnega družbenega plana na področju kmetijstva. Pri tem so ugodno ocenili novo samoupravno organiziranost kmetov v celjski občini, začetek dela nove Kmetijske zadruga, zato pa so opozorili na reševanje drugih vprašanj, ki zadevajo tako pospeševalno službo, hitrejšo delo na področju melioracij in preu-

smerjanja kmetij itd.

Delegati so tudi sprejeli predlog občinskega proračuna za letošnji in v tej zvezi odlok o uvedbi 0,5% občinskega davka na osebni dohodek zaposlenih.

MB

TEDEN VARNOSTI IN DRUŽBENE SAMOZAŠČITE 79

Svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito je sprejel program praznovanja »Tedna varnosti in družbene samozaščite 79« pod geslom »NIC NAS NE SME PRESENETITI!«. Izvajanje programa bo spremljala komisija za varnost in družbeno samozaščito ter odbor za praznovanje tega tedna, ki bo uradno sicer trajal od 7. do 15. maja, vendar bo ta dejavnost kot že mnogokrat doslej »razpo- tegnjena« na vseto. Ob tej priložnosti bodo poleg ostalega pripravljene razne razstave, vaje, strokovna predavanja, seminarji, športna tekmovanja in drugo. Osrednja proslava bo na sam Dan varnosti 13. maja. Komisijo za varnost in družbeno samozaščito vodi Marko Brezigar.

TV

FOJTOVI PARTIZANSKI MAMI V SPOMIN

Zadnje dni starega leta je na pokopališču v Grižah zrasel nov grob, vanj smo položili Pavlo Sevškovo - Fojtovo mamo izpod Mrzlice.

Fojtova domačija pod vznožjem Mrzlice sodi kot mnoge slovenske domačije, v zgodovino našega naroda, le z razliko, da je ta odprla na stečaj svoja vrata že v predvojnem času borcev za boljše dni - komunizem in skojevcem.

Ti in novi borci so nadaljevali svojo začrtano pot tudi takrat, ko je nemški škorenj prekoračil našo zemljo in jo kot nekdanj Turek želel podjarmiti.

Gostoljubni gospodar Martin, ob njem pa njegova Pavla, ki mu je podarila štiri potomce - Zdravka, Branka, Elico in Marto, sta nudila prvim partizanom zatočišče. Po težkem brežiškem pohodu razformirani enoti prvega štajerskega bataljona v težki zimi leta 1941-42 v skromni zemljanki vso oskrbo. V sami domačiji Fojtovih se je delilo vse, od akcije do upanja v zmago. Gospodar Martin, proletarec, je kljub težkim pogojem dan za dnev »spravljaj« les in smrekove veje, da je brisal sled borcev za svobodo.

V letu 1942 je okupator zaslutil prav tu, visoko pod Mrzlico, svojega sovražnika. Takrat je drevje občutilo prvi pomladni dih. Martin Sevšek - Fojtov oče, je bil zajet - Celjski stari pisar je bil njegov zadnji dom. Od tam je usodnega dne v letu 1942 v mesecu juliju poleg 79 rodoljubov pisal svoje poslednje pismo... Njegovo telo je poleg tovarišev pokopano na pokopališču v Gruzju.

Pavla Sevškova izpod Mrzlice in njeni štirje otroci so se kot ostale »banditske družine« znašli na že kolikokrat premleti slami v telovadnici celjske okoliške šole. Preko zbirnega taborišča Frohnleiten se je pričelo potovanje iz taborišča v taborišče - velike črne otroško začudene oči so gledale neznano, njihova otroškost, mladost je bila vklepenjena - Mrzlica, gozdovi, prijatelji, šola, pa tako daleč... Mnogo grenkega, trpkega so morali doživeti - pa je prišlo težko pričakovano leto - leto osvoboditve - 1945. Naša domovina je bila že osvobodjena, zavezniki Amerikanci pa so si ustvarili nov načrt, - banditske družine - vojni plen, cenena delovna sila. Šele vojaška delegacija Titove Jugoslavije je s pogajanji, ki niso bila lahka, prinesla v zbirno taborišče Deggendorf vest, da je povratek v domovino potrjen.

Pavla se je s svojimi štirimi otroki vrnila domov, tja pod njeno Mrzlico. Čakala jo je neobdelana zemlja, lehe, dom, vse je čakalo pridnih rok. Ob sestri dvojčici Mici in otroških rokah je zemlja spet zazivila. Pa so pričeli sanjati otroci, sanjati o lepšem, o dolini, ki jih je naposled potegnila in nastala so nova gnezda. Ob Pavli sta ostala sestra Mici in sin Branko. Trudili so se vsak po svoje, hčerka Elica pa je z doline bila živa vez med dogodki, s svojo družinico je prinašala sonce v Pavlin dom. In tako složni so skupaj doživeli tisti zadnji del, najtežji. Zaključek življenjske poti plemenite, skrbne žene, mame in borke za svobodo.

V imenu »banditskih družin«, ki smo s Pavlo prepovali nemška taborišča, se skupaj nasmejali, jokali, ob povratku v domovino poljubljali zemljo, vodo, objemali naše drevje obljubljaj ljuba Pavla, da te ne bomo pozabili, tvoj tihi dom in Fojtov dom tam pod vznožjem Mrzlice bosta večkrat obiskana z velikim spoštovanjem do vas, ki ste prispevali toliko vsega, da je lepše našim novim rodovom.

DANICA FRECE

Po sklepu KDR - TOZD MEHANIZACIJA objavljamo prosta dela in naloge:

1. operativno vodenje montaže gradbenih stolpnih žerjavov
2. zahtevno montiranje žerjavov in drugih dvigalnih naprav (več delavcev)
3. upravljanje stolpnih žerjavov na območju Velenja in Ljubljane (več delavcev)
4. zahtevna ključavničarska dela (več delavcev)
5. ključavničarska dela (več delavcev)

POGOJI:

1. Delovodja s predizobrazbo strojne stroke
- 3 leta delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delu
2. VK montažer
- 1 leto delovnih izkušenj na enakih delih
3. VK ali KV žerjavist s predizobrazbo ključavničarske ali elektro stroke
- 1 leto delovnih izkušenj na enakih delih
4. VK strojni ključavničar
- atest za plamensko in obročno varjenje
- 1 leto delovnih izkušenj
5. KV strojni ključavničar
- atest za plamensko in obročno varjenje
- 1 leto delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas s posebnim pogojem poskusnega dela po Pravilniku o DR.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev je nasloviti na kadrovsko službo Vegrada Velenje, Koroška 25/a.

Oglas velja do zasedbe.

Ob čudoviti tišini narave se približuje čoln zelenemu bregu Vrbskega jezera. Obkroža ga valovanje vodne gladine, svetlikajoče se v večernem svitu zahajajočega sonca. Nič drugače kot v davnih časih, ko je tod žuborel studenec slovenske govorice, ki so vanj vdiral tuje besede prebivalcev iz severnih pokrajin in gor.

Tako so pred stoletji na svoji rodni zemlji segli s čisto mislijo, krepko, toplo roko v ponujeno hladno roko priseljeno s severa. Ta se je domačinove le bežno dotaknila in njegove oči so osvajačice zrlle v to lepoto stvarstva. Ostal je ob jezeru, se doselil in sprejeli so ga domorodci medse kot sosed sosed.

Ce je kdo od domorodcev le kdaj zrl vanj z nezaupljivimi očmi je bil to le trenutek dvoma, predvladovalo je slovensko srce, bilo je kot čista pesem narave posejana z dobroto. Nič temnega, nič levjega ukazujočega ni bilo v domorodcu, jasnost in dobrotu sta napolnjevali njegovo bit.

Priseljenec pa je vdiral v naselja, prikrilte daljne soteske, se dvignil na skalnate griče in trdo ukazujoče je začela odmevati njegova beseda, njegov korak v tišino pokrajine. In tako so prvobitne slovenske naselbine spreminjale svojo podobo.

Tako je pripovedovala nekoč Gretki njena mati Mojca Juračeva. Globoko so se ji materine besede vtisnile v srce, vsrkala je ob njih ljubezen do rodnega jezika in domače grude. Po materini smrti je to pripoved nadaljevala dobra teta Zala.

Slovesno je bilo tedaj na naši slovenski zemlji, dokler nas tuja govorica ni prevladala, skorja se je trdila, da se hleb kruha ni dal več prelomiti... Tako sta pokojna mati in teta Zala vedno znova pripovedovali pravljico, ki ni bila pravljica, da bi globoko odjeknila resnica v srcu otrok in je ne bi nikoli pozabili.

Le kakaj se ravno danes, zdaj tu ob jezeru njene misli srečajo spet s preteklostjo, kot bi v koreninah dreves v bližnjem gozdu hotela zaživeti vsa vlakna in bi na izsušenem polju pravičnosti ne videli več razpok, ne kamnov, da bi teta Zala in tisoči z njo že vendar dočakali izpolnjeno jutro brez dimnih laži in neizpolnenih obljub z mislijo: Ali je to še moja rodna dežela?

Te misli so se nenadoma vrtnile kot odmev na besede včerajšnjih pogovorov s teto, ki je na kraju kazoval, še vprašala: »Ali gre tudi Andrea za jezero?«

Ob takih vprašanjih je pogrnila mizo ali premaknila stol, kot bi v prahu zmanjšala s tem pomembnost. To se je ponovilo večkrat in čutila je, da »eti« v Andreasu vidi človeka usmerjenega v sožitje vseh. Včasih je stoječ na pragu dodala – pozdravi Andreasa! – Takrat je pramen svojih že osivelih las naravnala in se molče ozrla na sliko že pokojnih Juračevih. Ob tem je njen obraz spreletel trzljaj kot bi se srečala s preteklostjo in odgovarjala za sedanjost, ki jo obdaja in nenadoma je vsa umirjena in smehljajoča dodala – dobro se imej – in tedaj je čutila z njo tesno povezanost, ki se je širila iz dneva v dan in vesela je bila tete, Andreasa in sebe. Potem je lahkotno odhitela, da ne bi zamudila.

Zdaj tu na jezeru drsijo čolni veselo v vetrovnost dneva in časa. In ta čas postavlja Greti nešteto vprašanj povezanih v čustvenost in resničnost dneva. Zmeraj se je v sebi bala, da bi ozkosrčnost avstrijskih Andreasovih staršev ovirala njuno mladostno hrepenenje, čustva ljubezni, ki so med njima vzkli. Ali jo bodo sprejeli medse?

S plašnim a vendar prijaznim pogledom je pred časom prvič prestopila prag njihove premožne trgovske hiše.

»Ali so« je dejala tedaj mati, ko ji je sin pogreznjen v tesnobo predstavil dekle: »Das ist mein Mädel!« To je moja deklica.

Dekle je potrebovalo nekaj časa, da se je zbralo. Čutilo je na sebi pronicljivi pogled bodoče tašče, uokvirjen kot grafikon vseh vremenskih napovedi v koledarju. Grom, blisk, nevihta, dež, si sledijo v časovnih razdaljah...

Kratke, vljudnostne, hladne besede ji je naklonila, oče, stasit mož z naočniki, ki se mu je vidno mudilo, je tudi dodal svoj: »A, so.«

Le malo sonca je bilo naklonjeno tisti pomladi. Mlada izletnica Greta in Andreas sta stopila na breg. Podal ji je roko, njen lahkoten korak je rahlo zazibal čoln. Objeta preko ramen sta občutila telesno toploto na vzlic hladnemu dnevu. Prve pomladne cvetke so zvedavo dvignile glave, v njunem srcu je kot tih vijolica vzplamtela mlada ljubezen, ob njej čustva velika kot svet in sonce sije izza belih oblakov, ki se umikajo za obzorja.

Ob pogledu na Andreasa, privezoval je čoln na deblo štrleče iznad obrežja, ji je srce bilo tako močno, da se je bala te ljubezni, tega hrepenenja. V obrazu ji je vzvalovila rahla rdečica, vsa prebujajoča, njeno telo vitko in drobno se je oprlo ob njegovi roki in še vedno objeta sta se oddaljevala od brega. Skušala je biti mirna, drhtenje je zažarelo v njunih očeh in sedla sta na travo.

»Rad te imam« je dejal in spet zatrjeval svoja čustva do nje.

Ustnice je približal njenim in čutil njen topli dih. Sam v sebi je bil prevzet. Nepremagljiva sila ga je vlekla k njej, po žilah se mu je prelival divji ogenj. Ni se mogel ustavljati sili dveh ljubečih se bitij, po žilah se je prelivala toplota porojena iz njunih teles željna združitve. To žgoče hrepenenje je vzbudilo strast, nebrzdano sta bruhtela v viharjen objem. Oklenila se ga je v sladostrastju čustev, enkratnih, in utešila sta žgoče hrepenenje. Kasneje sta objeta obležala, vsa mirna, kot osamljen čoln po viharju v zatišju zaliva.

Le počasi sta se vrnila iz sveta ljubezni, iz vala opojnosti v stvarnost, ki vdira zdaj v njuno okolje in vsak minuli trenutek pokriva s sedanjostjo. Dvignila sta se brez besed, da ne bi motila lepoto minulega. Sonce se je skrilo za gorami. Tiho sta se izvila iz objema in prav počasi napotila proti čolnu.

»Nisem si mogel več pomagati, prišlo je iz mene, neizmerno rad te imam« in jo spet poljubil.

Zvenelo je kot krivda, pa se je dekle srčno nasmehnilo kot bi se prebudilo iz sanj.

»Zgodilo se je. Danes ali jutri. Saj bi se lahko branila. Gotovo te imam zelo rada« in uredila si je lase.

Spet sta se objela. In tako sta spoznala ljubezen, stopila v gozd čudežnega sveta, ki poraja vedno znova nova doživljaja oživljena v neizmernosti čustev. Žaživala sta ob združitvi brez začrtanih hotenj, naravnana iz predavnine v večnost.

»Moraš razumeti« ji je ljubeče dejal. Ničesar ni zdaj odgovorila, prevzeta še od minulega, doživljaja.

Spoznala sta večno hrepenenje človeka. In potem sta še naprej molčala, ujeta v barve najlepše mavrice, sanje in resničnost, nikoli enako doživeto, za slehernika enkratno prvič doživeto v življenju.

KJE SO TISTE STEZICE

3. del

Odvezal je čoln, naravnal vesla in gladno vode je umirjala misli obema.

Na pomolu je mrgolelo ljudi. Kdo le bi zaznal njihove skrite misli, nagnjenja, dobroto ali zavist, sovražstvo ali čiste želje. Vsak izmed njih v mirnem ali razburkanem valu življenja podoživlja v preteklosti sedanost, v sedanjosti želje preteklosti, v jutrišnji dan.

Ob pogledu na to množico se je Andreas nasmehnili dekletu, nemi dih vetra mu je vrnil njen smehljaj.

Naslednje dni sta vsak zase hrepenela po svidenju, on v merkurjevem tršču očetove blagovnice, ona v šoli. Tam se je svoboda misli mnogokrat lepila od dejanj, ki so včasih daleč zaostajala za žgočimi resnicami vsakdana. Spoznala sta vsak zase ob svojem delu tudi teže življenja v obmejni koroški pokrajini: razsežnosti natolcevanj, o nevarnosti južnih vetrov, in naprednih hotenj. Le malokdaj sta mogla stvari razčistiti s tistimi ljudmi, ozkimi v svojih nedokazanih trditvah, temnih v natolcevanju do soljudi prvobitne narodnosti na tem koščku zemlje, nekoč odtrganem od materinskega telesa. Te stvari se marsikdaj in marsikje niso dale razčistiti, povezovati in uravnati tako, kot bi sedanji čas moral povsod in ob vsakem času utrjevati misel – vsi smo ljudje in povezani drug ob drugem.

Mladi obeh narodnosti so odklanjali nestrpnost. Bili so prijatelji. Nekdanje dvojezične šole so nekoč ustvarjale sožitje, učenci so se spoznavali v obeh deželnih jezikih. Stari zaslepljeni veterani so zastrupljali svoje okolje, rasla so nasprotja.

Obljube zavite v meglo so leta polnile občasne stolpce časnikov, ob istem času zasramovani in ponižani slovenski jezik pa je kljub vsemu ob mladem pokolenju znova vzbrel in se ovijal ob stebri človeške strpnosti in pravičnosti.

»Ne mrznja in nasilje« je mnogokrat dejal Andreas ob kopici razpravljanih in pogovorov ob prodajalnem pultu v očetovi trgovini, ko je ogorčenje ob ukinitvi dvojezičnosti krajevnih tabel segla do vrhunca.

»Sei gescheit Andreas. Schluss mit dem slowenischem Mädel!« Bodi pameten Andreas. Končaj s slovenskim dekletom. Tedaj je sin strmel v očeta, hladno, kljubujoče. Vrgel je zavitke kave od pulta do police in branil dekle.

»Kein Wort mehr, oder ich gehe« je zagrozil očetu. Nobene besede več, ali pa grem.

Potem so prihajali očetovi vrstniki.

»Ne bomo več kupovali pri tebi, sin Andreas je odpadnik, ni član Heimatsdiensta, hodi s slovenskim dekletom, ko bi bila vsaj windisch« je zacmokal okoli Postleiter, ki je vsak dan zvrnil svoj šilček »Sliwowitz« in z njim poplaknil od sovinskih besed umrtvičeni jezik.

»Slowenisch je bila njena mati in ded. Oče pa je bil naš, vsi Fahnenträgerji so bili na pogrebu. Le mladi so se izrodili« je še dejal in zaripel zakašljaj. Besede in nestrpnost sta mu jemali sapo.

Andreas je včasih molčal, še večkrat pa ostro ugovarjal.

Močan je bil vpliv »echter Sliwowitz« v njihovem natolcevanju.

Pa se je sosed Kurt Richter spomnil na preteklost, na vojno in nevidne partizanske puške, katerih krogle so tako iznenada zadele v sovražnika in jezno je porinil prazno silce od sebe.

Andreas je ugovarjal. Oče je na tehtnico vrgel utež, da se je zamajal podstavek, sina pa ošinil z jeznim pogledom.

»Da, da« je umiril Andreas tehtnico in segel v besedo sosedu. – Pozabili ste, da so se na tem koščku zemlje proti Hitlerju edini uprli nacizmu in partizanski odredi borili proti Hitlerju.

Ja, ja, die roten – ja, ja, rdeti... je zahropil od astme betežni Postbramite in se prijel za gornji žep rjavega suknjica. Tam je nosil železni križec nacistične vojske, ob Heimatbundovski slavnosti ga je imel takoj pri roki in s ponosom pripel.

»Vojna je upravičljiva le, kadar je kak narod napaden« mu je ostro zabrusil Andreas. Med tem je oče zapahnil vhodna vrata trgovine, četudi še ni bil čas zapiranja.

»Und die Flüchtlinge von unten?« in tisti od spodaj je zvijačno pristavil svojo besedo Herr Kurt Richter. Pri tem je dvig-

nil svoj ščipalnik in prav ob blizu zapičil oči v Andreasa. Ta je zamahnil z roko, odložil delovni plašč, se obrnil k prepirljivcu – Dreck ist Dreck – ga je zavrnil in zapustil podžigalce narodnostne mrznje.

Ob tem se je domislil, da mu je nekoč stari poštar na široko pripovedoval o dnevih, ko so ob porazu vojne, segali v roko partizanom tudi Sepp Semmering, Franz Tontschitsch, Kurt Richter in blagrovati mir.

Mati je postavila skodelico čaja na vrtno mizico, ne da bi karkoli rekla. Čaj se mu je po besedni bitki, ravnokar izbojevani v očetovi trgovini, prav prilgel. V sebi pa se ni mogel pomiriti, saj mu je prijatelj Gašper včeraj pripovedoval, da niso našli krivice, ki so pred dnevi porušili partizanski spomenik. Kamen je ležal ob kamnu, razbit, z blatom oškropljen, izsekane črke kot iz izruvanega srca, oskrunjena najgloblja čustva za vrednoto človeškega življenja, Gašperjev oče je bil partizan. Kako ne bi pretreslo sina. Zločinska roka je odtisnila pečat sovražstva, oskrunila idejo bratstva med vsemi narodi in se skrila za zidom, ki se gradi s kamni nazadnjaštva, pohlepa, nestrpnosti in laži.

– Da, zdelo se mu je, da je prijatelj Gašper, sin partizana včeraj ob stisnjeni pesti imel solzo v očeh... Zato se je napotil k njemu. Na cesti je srečeval znanca, nikogar ni ustavil, oni niso zaustavili njega. Gašperja ni bilo doma. Tudi očeta ne. Odšla sta v hribe, je dejala mati. Prižgala bosta svečke spomina tam v gozdu, kjer so padli borci za lepši jutri. V sebi prazen, vkljub bolečini ob tem dogodku je taval po cestah, saj doma ni našel odmeva.

Greta je ob vrnitvi z Jezera v svoji sobici premišljevala vse komaj doživljeno tistega dne, in dalje so posegale njene misli v preteklost vse do zaznavnih spominov, v današnji dan povezanih. Spomini so vstajali.

Nekoč je Gretka doma pri teti Zali ponavljala slovensko slovnico, po očetovi smrti je vstopila v slovensko šolo. Mnogo je bilo treba nadoknaditi. Rada je imela očeta, četudi jo je pred bratom podcenjeval. Čutila je, da zasmehuje njeno od matere vcepljeno rodoljubje do Juračeve slovenske domačije in rodnega jezika. Po pogrebu očeta Seppa je ostala pri teti Zali. Po opravljenem delu sta zvečer sedli na klop pred domačijo. Vzela je v roke slovensko knjigo in tedaj ji je nekoč teta Zala dejala:

»Tvoja mama, moja sestra Mojca se tudi preko Drave ni sramovala svojega materi-

nega jezika. Skriva te je učila, Hans je bil očetov ljubljencec in trd. Vidim, da je v tebi ostalo zrno, ki lahko požene klas.«

Nekoč je sedela na pragu očetove hiše čakajoč očeta, da bi se z njim peljala do kraja vasi s kolesjem. Oče bo vzel v mesto s seboj kakor vedno le Hansa. Oba sta se v diru po dvorišču peljala mimo nje in brat Hans se je krohotal in ji kazal jezik. Oče se je smejal, ne da bi se ustavil. Mama jo je potem pred hišnim pragom objela in jokajočo peljala v hišo.

»Oče naj gre na svojo ‚Versammlung‘, tam je veljavna le nemška beseda, kaj, če bi se tebi zarekla beseda po slovensko...«

Nato ji je mati odrezala velik kos orehove potice in ji začela pripovedovati najlepšo pravljico izpod Obirja in Pece. Ob pravljici so se solze posušile. Koliko drobnih spominov, ki ji odkrivajo zaničevanje jezika svoje matere in kot bi se ob tem razpočil oklep v njeni notranjosti, je tisti čas v sebi sklenila, da se v jeseni vpiše v slovensko šolo in tako je tudi storila.

»Teta Zala, vpisala sem se v slovensko šolo«, je tedaj dejala. Teta je ostala brez besed. Ves prostor je trepetal v svetlobi. Šele čez čas jo je presenečena rahlo objela.

»Tvoja mati bi ti tako svetovala, sama si se odločila.«

In tako bo zrelostni izpit položila na slovenski šoli. Se nekaj dni in vrnila se bo k teti Zali na materino slovensko domačijo.

Spomini pa so se spreletali v mislih, kot bi čebelice izletavale iz panja. V nekem poletju, pred zaključkom šolskega leta ji je teta Zala poslala priporočeno pismo. Le kaj je tako važnega. Nestrpno ga je odprla in se oprijela za stol od presenečenja.

Brat Hans ji sporoča, da je prodal očetovo kmetijo, postal je Postbeamte – poštni uradnik v večjem mestu na Gornje Avstrijskem. Kupil je večjo hišo in posestvo prodal nekemu iz Reicha. Gretkin delez je nakazal na banko. Tako je v petih vrsticah opravil z rojstno hišo. Stisnilo jo je v srcu.

Naslednjo nedeljo je obiskala teto Zalo. Teta je molčala, vsa leta ni prestopila drugi dom pokojne sestre Mojce. Po maminu smrti pa je le ona varovala stezico do tete Zale. Tedaj je vsa oživela v sicer tihem domovanju, po nesreči strica Primoža, ki je izgubil življenje pri veliki železniški nesreči. To je bil grozovit udarec. Teta Zala je ob tem strašnem dogodku osivela. Tedaj je prišla Gretka s celim naročjem knjig, vrgla jih je na mizo in vsa v solzah objela teto Zalo.

»Pri tebi bom čez počitnice, jutri pridejo še drugi, pride tudi Andreas.«

Greta je na novo vzljubila slovenski dom svoje matere in tete Zale. Vse stene pa je napolnjevala njena mladostna ljubezen. Nje in Andreasa so ure preživete v tem domu obvarovale strupenega žela vsakdanjosti.

Rahlo so s tem pokrili njeno življenjsko bolečino, ki se je začela z vojno. Oropana za sončno mladost je njena vsakdanja ljubeznivost kot svetloba, luč, ki ji je nenehno treba prilivati, da ne ugasne plamen slovenske govorice na tej hudo preizkušeni zemlji. Med njimi je ostala mladostna.

»Glej, teta Zala, še enkrat bomo razložili in svetu dokazali, da so nas prelisičili z obljubami. Morali bi oni, ki odreja, biti drugačni, iskreni in čutiti stisko drugih, manjšinske pravice niso le za Brennerskim prelazom«, je vzkipeł sicer zelo miren in redkobeseden fant.

»Jozef, si dobil službo na pošti« ga je vprašal sosed na klopi. Močan, širokopleč fant s klopi ob krušni peči je presedel k mizi. Ob tem so zaskripala tla. Korak je bil trden kot misel in njegova beseda je napolnila prostor.

»Kje pa. Tam odloča tudi tisti, ki nam pravi, da imamo že vse pravice.« Haben ja alles, alles... – imajo vse, vse, je nekoč dejal, ko smo nekje ugovarjali.

»Prav gotovo boš sprejel zdaj v jeseni« ga je bodrila teta Zala in fant se je spet umiril. Stiska in krivica človeku spremenjata obraz. Jeza ga je rdečila. Pravico do svojega kruha moramo izbojevati vsak dan, če gre za deželno službo. Fant je bil upravičeno ogorčen, zato ga je Zala umirila.

»Spet bomo na glas izpovedali svojo misel, prideš tudi ti na prihodnje zborovanje, Andreas« je zaklical, ko se je ta poslavljaj. »Seveda pridem« je krepko potrdil.

»Da, mi mladi moramo naravnati skrivljena pota, skrivljena pojmovanja od človeka do človeka, ko gre za naš obstoj in naš jezik, je dejala moja stara mati« se je vmešal v pogovor spet Jozef. Andreas je obema krepko segel v roko. Poslovil se je od gospodinje, tete Zale, ki je tudi njemu postala nepogrešljiva ob novem življenju, ki ga je povezovalo z njeno nečakinjo.

Zala je zrla v te mlade obraze, polne zanosa in jasnih besed. Na zborovanju bodo podprli stajanje, da ne bi otopeli v tem večnem dokazovanju.

PAVLA ROVAN

ŠE O SILVESTROVANJU

LEPO LETO 1978

INFARKT, DENAR, POLJUBI

Rad imam mleko je menda gola laž

Nekateri so nazdravljali štirinajst dni, drugi so si delili plače in nagrade, tretji spet se veslo objemali in poljubljali. Še noben gostilničar ni propadel. Bo letošnje leto zares drugačno, boljše in lepše? Nekateri so novoletno noč preživel doma, drugi v hotelih, tretji v planinskih domovih in vikendih in mnogi v tujini.

Preživel smo ga – leto 1978! Kako smo silvestrovali? Na to vprašanje naj bi odgovoril v naslednjem sestavku. Težko je pisati v imenu drugih, toda potruditi se velja. Splošno znano je, da se zadnja leta silvestrovanje pričinja že tam nekje okrog 15. decembra. Dokazi so tu. Lahko jih najdemo v naročilnicah, ki jih delovni ljudje iz združenega dela posredujejo

gostinskim podjetjem. Pravzaprav niti ne v tolikšni meri delovni ljudje kot tisti, ki odločajo v njihovem imenu. Pa naj bo tako ali drugače – lušno pa je. Klical sem kakšnih deset dni pred Novim letom prijatelja, ki opravlja neke pomembno funkcijo ter se skuša dominiti za intervju z njim. Decembra je bilo to nemogoče. Tovariš je imel v ponedeljek sprejem za konec leta v svoji delovni sredini, v torek je bil povabljen v neko delovno organizacijo (oziroma v hotel), v sredo na zaključno sejo v neko krajevno skupnost (ta je bila v gostilni), v četrtek je nujno moral na razgovor v firmo, s katero ima tesne stike (razgovor se je zaključil v nekem privatnem vikendu), v petek je bila zak-

ljučna seja organizacije, v kateri je izredno delaven (ta je bila v neki zidnici), v soboto pa je imel rezerviran čas za svojo družino, medtem ko ob nedeljah dopoldne rezervira svoj čas za snidenja s prijatelji v neki gostilni. To je še dokaz več, da tokrat sploh ne mislim na tovariša, ki bi bil slučajno iz Zalca, ker so v Zalcu vse gostilne ob nedeljah tako ali tako zaprte in še človek nima kam dati. Seveda primer tovariša ni osamljen.

Priznam, da sem o reklamirani RAD IMAM MLEKO začel razmišljati šele zadnje dni starega leta. Rad sem sicer pred tem na televiziji pogledal brhko dekle v beli bluzi brez moderčka, to pa je bilo tudi vse. Ni mi pa jasno, zakaj v reklamirani vse generacije

naših delovnih ljudi, občanov, kmetov in drugih delovnih ljudi (povzemam po ZZD) tako lažejo. Človeka, pijanega od mleka še nisem srečal. Razen, če v mleko ne nalije pol deci konjaka. In ko sem zvečer takole križaril po svojem občinskem središču od novega mestnega jedra proti staremu in nazaj, sem se vedno znova lahko prepričal v stari rek, da še noben gostilničar ni propadel. Razumljivo, ko pa v niti eni gostilni v žalski občini ni mogoče dobiti mleka. V gostilnah pa pravi dar mar. Nazdravljajte, poljubljajte, naročevanje novih rund, prepuščanje o tem, kako bo po novem letu vse boljše in lepše, objemanje, vriski in petje. Enkratno! Naj se ve, da prihaja novo leto. Lepo se imejmo, uživajmo... Konec koncev človek nikdar ne ve, koliko časa ga bomo lahko še tako »sr...«. To je bila po navadi zaključna misel vseh praznovanj. Ceste so obupne, prometnih nesreč je vedno več. Komunala je verjetno upoštevala prerokbe o vremenu v naši Stoletni praksi in tako so ceste takšne, da jih z nevoščljivostjo v očeh gledajo delavci v mestnem drsališču, pa se nikdar ne ve, kdo si bo kdaj polomil kakšen ud. Časi so napeti in dinamični kot še nikdar, kaj se ve, kdaj bo koga infarkt... Uživajmo, dokler še lahko! In smo.

Najbolj pogosto smo se pred Novim letom spraševali, kam bomo šli silvestrovat. Odgovori so bili seveda različni. Samo tega ne razumem, zakaj so tisti, ki skoz vse leto najbolj stiskajo (mislim na tiste, ki so v to primorani), tudi na silvestrovo bili takšni. Poznam pa takšne, ki celo leto lepo živijo (ni rečeno, da so iz SIS), pa jim še ostane za razkošno silvestrovanje. Saj ne, da bi si privoščili zadnjo noč v letu na primer v hotelih v Prebodu in Merksu ali pa v žalski Nami, ampak tudi Spanija in smuk v Avstriji pa silvestrovanje v Budimpešti in križarjenje z ladjo Istra ni ravno poceni.

Tako veselo kot je bilo pred Novim letom v nekaterih delovnih organizacijah v moji občini, ni bilo že leta poprej. V eni izmed njih so si poleg rednih plač menda razdelili še 55 odstotne, kar zneslo nekaj manj kot štiri milijone dinarjev. Zakaj neki bi si jih ne, ko pa naj bi iz občinskega sklada skupnih rezerv dobili prav toliko denarja, ki ga ni treba vrniti. V drugih DO, ki jim iz objektivnih in drugih vzrokov zmanjkuje sape in imajo v skladu naložene kar precejšnje denarce, pa seveda vik in krik, ob čemer se je seveda treba vprašati, če imajo te druge prav in če se samoupravno obnašajo in kje je njihova solidarnost. Sicer pa bomo še videli, kako se bo vse skupaj končalo, ker je treba še podpisati družbeni dogovor.

Pred Novim letom je izšla praznična številka Novega tednika z žalskimi novoletnimi voščilnicami, ki je popestrila praznovanje. Nekateri pa so mi strašansko zamerili, ker sem jim pozabil kaj zaželeli. Naj jih potolažim – med letom bo še dovolj priložnosti za to. Seveda, če bomo zdravi. In še enkrat – ZDRAVO IN SREČNO 1979!

JANEZ VEDENIK

ČLOVEŠKI PANJ SILVESTRUJE

»PETARDIADA«

»Na zdravje, sosed!«

Na novoletno noč se da marsikaj odpustiti, si je ves razgret mislil profesor Peter Grča, ko je tovoril smrečico v dvigalo nekaj dni pred najdaljšo nočjo. Nekako brez jeze je zrl v razprskane stene dvigala, ni ga razjezilo, da tudi ta dan ni dobil svojega časopisa, četudi je bil še pred dnevi trdno namenjen, da napiše na oglasno desko listič, kjer naj bi trdno čisto, da za svoj denar naroči časopis tistemu sosedu ali sosedu iz bloka, ki mu v presledkih strastno prebira DELO, ne da bi ga vrnil... Pozabil je ali pa mu je vsaj medlo telo v spominu nenehno vrtanje z vrtalnim strojem nekje v bližini njegovih sten. Profesor Peter Grča se je pripravljaj na Silvestrovanje. Tisti dan in vse dni do nestrpnosti pričakovanja dogodka so sosedje tovorili smrečice. Velike in manjše, lepe in grde. Nekateri so se kar pohlevno zrinile v dvigalo, druge so se ujetništva otepale in so puščale sledove. A kaj bi, blok je že začel živeti po novoletno. In potem je prišlo. Neko tako je zaživelo kot tisto noč, ko je zemlja zatresla Ingradovo mojstrovino in jo menda še bolj nagnila, kot je že bila. Bržkone so pozneje urice še pripomogle k temu. Po stopnicah so drveli vročni stanovalci, dvigalo je škripalo in sopihalo polnoči

naproti, vrata so se s treskom odpirala in zapirala, smeh je bučal skozi okna. Peter Grča se je počutil kar se da imenitno. V dnevi sobi je na ves glas tulila televizija, ki jo je že kdaj prižgala hčerka, zahtevajoč svoj del programa, risanke. V kuhinji je žena čarala novoletne sladkosti, zunaj pa so nemirneži prenapeto izvajali novoletni strelski program, da je žvižgalo in grmelo okoli visoke bajte, da so javkali dojenčki in je tu in tam krepko pretreslo kakšno manj odporno gosposodično in pulilo živce razvajeni gospe s tega ali onega nadstropja.

Mimogrede je poškilil v mnevno sobo, kjer je rosno mlado bitje strmel v televizijsko čudo in se zgrozil: baletna jeremijada se je že začela. Zvijajoče se device so se premetavale po ekranu, slabokrvni interier jim je bil za čela. Potem so se šli humor in profesor Peter Grča je močno pazil, kdaj se bo treba smejati.

Kmalu so prišli sosedje in postalo je še bolj veselo. Peter Grča je zbral vse svoje natakarsko znanje in je odpiral steklenico za steklenico, dokler ga ni pok hudič vedel koliko petard naenkrat tako močno stisnil k steni, da je skoraj podri smrečico, kar je nadvse zabavalo dekletce, da o ženi, sosedin in sosedu ne govorimo. Preden je utegnil zakleti, je pomislil v svoji »zgodovinski« glavi (bil je profesor zgodovine) da je poskrbel za dober štos, ki naj prispeva k razpoloženju in je kletvico požrl.

Plesali so, pili in imenitno jedli, skakljali po senzorjih novega televizorja, buljili enkrat v prvi, enkrat v drugi in enkrat v bogve kateri program in buljili bi še v stodvajsetega, če bi ga imeli. In ko je odbilo tistih dvanajst udarcev, se je profesor kot lev vrغل k dekletcu in ga pocmokal, potem pa kar po vrsti, kar mu je prišlo pod roko. Nato je zdijval, z njim pa vsa tovarišija, k sosedin in jo pocmokal in v sreči dvanajstih udarcev bi poljubil še vnetega sposojevalca časopi-

sa. Toda – trenutek zatem je že razmišljal, kako bo nabil listič na oglasno desko in nanj napisal: VLJUDNO NAPROŠAM TOVARIŠA ALI TOVARIŠICO, KI SI SPOSOJA DELO, DA MU PONUJAM DVE MOŽNOSTI: ALI SI GA NAROČI SAM NA NASLOV (ČE GA NE VE) UREDNIŠTVO DELO, LJUBLJANA TOMŠIČEVA 3, CE PA TEGA FINANČNO BREMENA NE ZMORE, MU GA PLAČAM SAM. PROF. PETER GRČA

V nadaljevanju novoletnega štosu so še plesali, moška je zamikal film, dekletce je pol ure po veličastnem dogodku odpeketal spat, ob starih pa je Grča ostal sam in počistil, pomil in pobrisal posodo, se vtihotapil v spalnico in v premišljevanju zaspa.

Nekaj dni zatem so še jedli, kar je ostalo od novoletne noči. In pili.

MST

KLJUČAVNIČAR CELJE Tovarna ulica 7

objavlja
prosta dela in naloge

čistilke

za določen čas 6 ur na dan.

Kasneje bo možna zaposlitev za nedoločen čas.

Prošnje pošljite na zgornji naslov, ali se osebno oglašite na upravi DO.

STE ŽE
POMISLILI
NA OBJAVO
V RADIU CELJE

ODBOR ZA DELOVNA RAZMERJA ZDRAVILIŠČA DOBRNA

objavlja
prosto delovno mesto

za dela in naloge v knjigovodstvu

Pogoji:

- ekonomski tehnik
- 1 leto delovnih izkušenj

Vloge pošljite v 15 dneh po objavi na naslov Zdravilišče Dobrna, Splošna služba, 63204 Dobrna.

Proizvodno podjetje »Zarja Žalec« Petrovče

Komisije za delovna razmerja
vabijo k sodelovanju in

objavljajo

za opravljanje del in nalog

v TOZD Lesni industriji Petrovče

1. TRGOVSKI POTNIK za področje Slovenije, del Hrvatske in Istre – 1 izvrševalec

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo
pogoji: srednja ekonomska ali komercialna šola oz.
ustrezna izobrazba z 2 leti delovnih izkušenj na ustreznem področju.

2. VODJA NABAVE – 1 izvrševalec

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo
pogoji: srednja tehnična šola lesne smeri ali delovod-
ska šola s 3 leti delovnih izkušenj na ustreznem po-
dročju.

v TOZD Modni konfekciji Petrovče

1. REFERENT ZA KOOPERACIJO – 1 izvrševalec

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo
pogoji: srednja tekstilna šola konfekcijske smeri z 2 leti
delovnih izkušenj

2. NK delavce – 3 izvrševalci

(za opravljanje del in nalog: prikojevalca, likalca in
skladiščnega delavca)

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

v TOZD Ključavničarstvu Žalec

1. PK delavci z varilnim tečajem – 3 izvrševalci

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

2. NK delavci za opravljanje pomožnih ključavničarskih del – 5 izvrševalcev

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

v Delovni skupnosti skupnih služb

1. TAJNIK SAMOUPRAVNIH ORGANOV – REFERENT ZA OBVEŠČANJE – 1 izvrševalec

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo
pogoji: višješolska izobrazba pravne, upravne oz.
ustrezne smeri z 2 leti delovnih izkušenj

2. KOMERCIALIST ZA PODROČJE KOVINARSTVA IN PLESKARSTVA – 1 izvrševalec

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

pogoji: višja ali srednješolska izobrazba strojne oz.
gradbene smeri s 3 leti delovnih izkušenj na ustreznih
delih.Nagrajevanje in osebni dohodek po pravilniku o razpo-
rejanju čistega dohodka in delitvi sredstev za osebne
dohodke, nadomestila osebnega dohodka in o drugih
osebni prejemkih delavcev v TOZD.v 15 dneh po objavi je treba poslati pismene prošnje z
ustrezno dokumentacijo na naslov:

Proizvodno podjetje »Zarja Žalec« 63301 Petrovče.

»DO VIZ Šentjur Svet delovne skupnosti TOZD Osnovna šola »Franja Malgaja« Šentjur pri Celju

razpisuje dela in naloge

učitelja matematike – fizike

za nedoločen čas.

Pogoji: PU ali P ustrezne pedagoške usmeritve.

Nastop službe 1/2-1979. Zagotovljeno je stanovanje
Prijava z ustreznimi dokazili pošljite na gornji naslov v
roku 15 dni po objavi oglasa.

»KORS« KONFEKCIJA OBLAČIL Rogaška Slatina, Prvomajska 29

objavlja
prosta dela in naloge

delavca v računovodstvu – za nedoločen čas

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je ekonomski tehnik
- da ima dve leti delovnih izkušenj

Poskusno delo bo trajalo tri mesece od začetka dela.
Pismene vloge z opisom dosedanjega dela in dokazilo
o izpolnjevanju pogojev pošljite kandidati v 15 dneh
po objavi na naslov delovne organizacije.O izvidu objave bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po
sprejemu sklepa o izbiri.

PLANINSKI RAJ

UREJA JANEZ VEDENIK

MDO PD SAVINJSKA - USPEHI 78

Leto planinskih jubilejev je tako rekoč za nami. Prav v tem letu pa so v MDO PD Savinjska naredili doslej največji korak naprej na področju planinstva. V okviru MDO so se planinci zbrali kar devetkrat ter sprejeli konkretne sklepe, ki so jih potem tudi uresničili. Tako so poudarili na srečanju, ki so ga v petek pripravili na planinski postojanki na Homu, ter podelili tudi plakete najbolj uspešnim delavcem na področju planinstva. Med dobitniki plakete je tudi uredništvo NT in RC.

Iz meseca v mesec smo se lahko pričeli o vedno večji aktivnosti vseh 25 društev v osmih občinah celjskega območja. Večina društev je še posebej prizadevnih pri delu na področju pionirskega in mladinskega turizma. Če še bolj podrobno pregledamo razgibano dejavnost, vidimo, da lahko v prvi vrsti izrečemo zahvalo in pohvalo vsem planincem, ki so se še zlasti izkazali pri izgradnji planinskih domov, še predvsem koče na Loki pod Raduho. Tam so planinci opravili več kot 11.000 prostovoljnih delovnih ur. Se en dokaz več, da sta solidarnost in tovarštvo največja moč planinstva.

Zanimivo za savinjski MDO je, da se iz leta v leto povečuje aktivno članstvo, da so letos napravili največ na področju izobraževanja kadra, da so vse bolj prizadevni člani GS, alpinisti pa so opravili največ vzponov doslej ter se povzpeli tudi v Ande. Tudi GRS je opravila vse kot je treba. To se kaže tudi v zmanjšanju števila nesreč v gorah.

Izletništvo se je povečalo za 15 odstotkov, članstvo pa za pet, tako da je sedaj na našem območju že več kot 12.000 članov PD.

Letos so PD namenila več kot 500.000 dinarjev za vzdrževanje domov, za svoje redno delo pa so dobila okrog 750.000 dinarjev. Glede na delo, programe ter opravljene naloge, zadnja številka prav gotovo ni velika.

Kakšne naloge so letos opravili v MDO?

1. **Pridobivanje strokovnega kadra:** pionirske planinske šole, mladinski sodniki, gorski stražarji (že več kot sto jih je), športne značke pa je osvojilo 2200 cicibanov.

2. **Pohodi - odprave:** po poteh Pohorskega bataljona, množični pohod na Stol, po poteh partizanske Ljubljane, odprava alpinistov iz Celja v Ande in več drugih spominskih pohodov.

3. **Vzdrževanje planinskih poti**

4. **Množične akcije-izleti:** vedno več PD prireja orientacijska tekmovanja (48 jih je bilo), turna smučanja, prvi veleslalom na Loki pod Raduho, trim akcije hoje in akciji ciciban in pionir planinec.

5. **Propaganda in dopisništvo:** Posebno priznanje gre Novemu tedniku in radiu Celje, ki je posvetil kar dve izredni rubriki planinstvu oziroma alpinizmu.

6. **Planinski domovi-koče:** Največja pridobitev je vsekakor koča na Loki pod Raduho, pozabiti pa ne gre tudi bivaka na Travniku.

Predsednik MDO PD Savinjska
ADI VIDMAJER

TEDNIKOVİ POGOVORI S POTROŠNIKI

BOSTE SODELOVALI?

Ko smo na začetku lanskega leta uvedli novo rubliko - pogovore s potrošniki, smo bili dokaj skeptični. Ali bo naša svoj prostor, ali bo koristila potrošniku pri njegovih opredelitvah? Vaš odziv je bil dober. Zadovoljni smo ugotavljali, da berete to rubriko, da ste včasih zelo zadovoljni, nemalokrat pa tudi nezadovoljni. Pričakovali smo, da se vas bo več oglasilo. Da nam boste pisali, kako si sami zamišljate odnos potrošnik - trgovina. Da boste posredovali svoje izkušnje, ki jih imate s trgovino. Naj bodo bridke ali vesele.

**IMATE ČAS?
NAPIŠITE KAJ ZA
NOVI TEDNIK
ALI
RADIO CELJE!**

Sedaj, ko ocenjujemo objavljene prispevke ugotavljamo, da nam je na teh 55 vrsticah uspelo zadeti žebelj na glavo. Omejen prostor nam seveda ni dopuščal, da bi se razpisali o obravnavani temi. Prav tako pa nam ni vedno dopustil, da bi povedali vse tisto, kar vas zanima. Zato smo se odločili, da bomo v novem letu popestrili našo rubriko. Želimo, da v njej sodeluje sleherni potrošnik. Pišite nam o dobri, slabi založenosti, postrežbi, o pomanjkanju določene vrste blaga, posredujte nam svoja opažanja, vprašajte nas vse, kar vas zanima. Če se vam je pokvaril aparat, če niste zadovoljni z blagom, če... pa ne veste, kaj bi storili, vprašajte nas za nasvet.

V pogovore bomo poskušali pritegniti strokovnjake, trgovce, ekonomiste, inšpekcijske službe.

Sedaj pa bi vas radi še nekaj povprašali:

- ali veste, v kateri krajevni skupnosti živite?
- ali ste zadovoljni s ponudbo v vaši krajevni skupnosti?

**»DOPOLDNE
Z VAMI«
JE VAŠA
ODDAJA**

- ali deluje v vaši krajevni skupnosti svet potrošnikov?
- poznate koga osebno v svetu potrošnikov?
- ali bi se obrnili po pomoč na svoj svet potrošnikov?
- ali veste, kaj vse je imel na dnevnem redu vaš svet potrošnikov?
- ste zadovoljni s sprejetimi stališči?
- ali bi poklicali na pomoč tržnega inšpektorja (23-911), če bi opazili, da ni nekaj v redu?
- ali pomislite kdaj na to, da bi sedli in napisali v časopis svojo zgodbo o »večno sitem trgovcu in večno lačnem potrošniku«?

**PA MENDA JA
TUDI VI NE
KADITE ZJUTRAJ
NA TEŠČE?**

Če ste odgovorili na vsa vprašanja pritr-dilno, potem ste zagotovo potrošnik, ki mu vse podražitve in reforme ne morejo do živga. Nas seveda zanimajo tudi ostali odgovori. Zato sedite in napišite, vaše odgovore, mnenja in pripombe ter nam jih pošljite na naslov našega uredništva. Radi jih bomo objavili ali pa vam odgovorili na morebitna vprašanja.

LEON MOKOTAR
DAMJANA STAMEJČIČ

IZ ZGODOVINE NOB V CELJU (23)

OPORIŠČA OF V KOŠNICI, POLULAH IN TREMARJIH

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Vrnimo se še na Kozjansko in na ožje področje opisanih krajev, kjer so po aretacijah številnih sodelavcev OF sledila streljanja, odvedbe v taborišča, zaplembe premoženja in vse ostalo, kar je začasno koristilo utrjevanju nemške oblasti in nepopisno veliko škodovalo našim družinam po mestih, trgih in vaseh in tudi osvobodilnemu gibanju.

Okupator je, če se spet zadržimo le pri najbolj prizadetih družinah, skoraj povsem uničil družino Doberšek iz Golobinjeka pri Planini. Druga oktobra 1942. sta bila ustreljena oče Florjan in mati Ivana skupno s sinoma Mihom in Vinkom. Štiri hčere so bile odpeljane. Kristina in Ivana sta preminuli v Auschwitzu, Julijana in Ana sta se vrnili po vojni iz taborišč. Dva sina, Ivan in Franc, sta ušla aretacijam in se kmalu priključila terenskim sodelavcem OF. Na hiši Doberškovih je vzdignjena plošča v spomin na žrtve te družine in na pogosto zadrževanje

članov PK KPS za Stajersko 1942. leta v tej hiši.

Istega dne kot Doberški so bili ustreljeni trije bratje Franc, Miha in Ivan, člani družine Jazbinšek iz Vrha pri Planini, povezane že s partizani na Brežiskem pohodu in je tudi kasneje predstavljala zvest člen v verigi slovensko zavednih ljudi.

4. novembra 1942. so v Mariboru ustrelili Nemci tri člane Kolarjeve družine iz Lisičnega. Padli so oče Andrej, trgovec in gostilničar (roj. 1891.) mati Marta (roj. 1896) in komaj osemnajstleten sin Slavko (roj. 8. 3. 1924.). Hčerko Danico so odpeljali v taborišče Auschwitz iz katerega se je vrnila po osvoboditvi. Sin Hrabroslav je bil v voj. ujetništvu. Hčerka Vojka (roj. 1929.) je sodelovala od začetka maja 1944. leta v mladinski organizaciji na Kozjanskem.

S Kolarjevo družino je navezal prve stike okrožni sekretar KPS za Celje Tone Grčar-Johan že v poletju prejšnjega leta potom čev-

ljarskega mojstra Viktorja Vebra iz Celja, kot smo že navedli. K tej družini sta bila tudi napotena partizana Martin Graif-Ruda in Peter Stan-te-Skala od štaba Stajerskega bataljona ob priliki pohoda proti Obsotelju, da bi z njeno pomočjo zagotovila prehrano za borce. Kolarjevih se je poslužila tudi Modrasova skupina v aprilu 1942, ko je prišla v te kraje. O privrženosti Kolarjevih osvobodilnemu gibanju govori v svojih spominih tudi Sveto Čoporda, tedaj še član ilegale v Celju, kasnejši partizan Miha, član OK KP Kozje. Pomembno je navesti, da je stekla v 1941. letu frontovska zveza od Kolarjevih tudi do prvih sodelavcev OF na Planini, kar izpričuje spomeničar Ivan Luskar. Njegova žena Fanika, tedaj Ivanovo dekle, se je v letih 1935-38. učila trgovine pri Kolarjevih. Tako je bil Luskar v dobrih odnosih z njimi. Ob prehodu Stajerskega bataljona čez te kraje so Kolarjevi pritegnili tudi Lu-

Andrej Kolar

Marta Kolar

Sin Slavko

skarja v preskrbo borcev s hrano.

Razen omenjene frontovske zveze med Lesčnim in Planino je treba povedati, da segajo prvi začetki osvobodilnega gibanja v tem kraju nosi svoj poseben pečat in značilnost, saj se je tu od spomladi 1942. leta dalje, domala eno leto, zadrževal PK KPS za Stajersko, o čemer bomo pisali v posebni nadaljevalki.

Tudi na najožjem, torej mestnem področju Celja, je prišlo v nekaj primerih nemških represalij proti sodelavcem OF in ukrepov, ki so delno ali povsem uničili nekaj družin. Za Vedenikove iz Ostrožnega, celjskega predmestja, smo že omenili, da

sta bila dva sina 1942. leta ustreljena, hčerka Katica je preminula v taborišču, kjer sta bila tudi oče in mati, ki sta se vrnila po osvoboditvi in kmalu vsa bolna in izmučena umrla.

V osvobodilnem boju je povsem podlegla družina Majer. Vsi njeni člani, god-podar, žena in njuni trije sinovi so bili med prvimi pristajši odpora na Polulah, v celjskem predmestju, ki leži na desni strani Savinje od naselja Breg, točneje od Polulskega potoka in nekdanje Grenadirjeve brvi do Košniškega potoka pri Žerdonerju, tam, kjer je bila do regulacije Savinje in ureditve ceste Celje-Lasko še pred nekaj desetletji prva ožina, zaradi velike skale, ležeče med Savinjo in cesto in na tem mestu ozke Savinjske struge, so ta, zadnji delček Polul imenovali Devičina skala oz. pri »Jungfrausprung«. Ravno na tem mestu zavije cesta proti Košnici in na Polule do Majerjevih, katerih hiša je vgrajena v strm hrib nad ce-

sto ob Savinji. Majerjevi so posedovali v Košniški grapi, nedaleč od doma, majhen mlin. V njem so se ustavili borci Modrasove skupine v začetku aprila 1942. leta na svoji poti na Kozjansko. Tega se spominja tedanji borec Revirske čete Pavle Baloh-Peter. Prišli so iz sestava I. Stajerskega bataljona, ki se je takrat največ zadrževal po hribovju in zaselkih nad Trbovljami in Preboldom.

V Majerjevem mlinu se je prav tako zadržala nekaj ur, se nahranila in odpočila Antoneskova skupina partizanov koncem istega meseca, poslana iz I. Stajerskega bataljona na Kozjansko v pomoč OK KP Kozje, da bi pospešila že začetno razvijanje oboroženega odpora proti okupatorju. V mlinu je vsa-kokrat pričakala partizane Tončka Čeč-Pavla. Obrazložila jim je, v kolikor je dopuščala konspiracija, položaj delovanja OF na Kozjanskem, jim posredovala imena partizanskih družin in jim dala še druge napotke.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. POGUM – PRIZMA
2. SUMMER NIGHT CITY – ABBA
3. OPROSTI MI KATRIN – RANI MRAZ
4. MISS YOU – ROLLING STONES
5. JAMAJKA – TOMAŽ DOMICELJ

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah **KOVINOTEHNA – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA** Celje.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. NA POTI DOMOV – TERGLAV
2. DOBER DAN – ŠTIRJE KOVAČI
3. NAGAJIVKA – ANSAMBEL JERSINOVEC S PLANŠARJI
4. RAZIGRANA HARMONIKA – AŠIČ
5. NA PLESU – KREŽE

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

NAGRAJENCA: KATARINA KLINE, BUKOVŽLAK 1, TEHARJE
MARKO PROKOŠEK, POHLINOVA 1, ŽALEC

Pišite nam na naslov: Novi tednik Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a 63000 Celje.

Lestvici sta na sporedu vsak torek in petek ob 17.15.

Vsakič nagrada mala plošča.

Na podlagi 162. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21-224/74, 39-468/74, 5-180/76, 10-381/76, 31-1393/76 in 8-483/78) izdaja davčna uprava skupščine občine CELJE

POZIV k vložitvi napovedi za odmero davkov občanov

za leto 1978 za zavezanca, katerim se odmerjajo davki po preteku leta in za leto 1979 za zavezanca, katerim se odmerjajo davki vnaprej za tekoče leto. Napoved je treba vložiti do vključno 31. januarja 1979.

Napoved za odmero davkov morajo vložiti:

Za leto 1978

1. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1978;
2. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1978;
3. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1978;
4. Zavezanec davka na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic o dohodkih doseženih v letu 1978. Pod navedeno obliko davka spadajo tudi dohodki, doseženi z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov oziroma zgradb v najem ter dohodki od podnajemnin, dohodki od oddajanja opremljenih sob pa le, če doseženi dohodek presega 3000 dinarjev;
5. Zavezanec davka od premoženja – na posest gozdnega zemljišča za leto 1978. Napoved morajo vložiti občani, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih ne štejejo za kmeta, če posedujejo več kot 0,5 ha gozdnega zemljišča in če njihov dohodek v letu 1978 presega 20.000,00 dinarjev oziroma skupni dohodki vseh družinskih članov presegajo 10.000,00 dinarjev letno na družinskega člana;
6. Zavezanec davka iz skupnega dohodka občanov o dohodkih, prejetih v letu 1978. Napoved morajo vložiti občani, katerih skupen čisti dohodek v letu 1978 presega 142.000,00 dinarjev;
7. Zavezanec posebnega prispevka po 23. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju za leto 1978, če so njihovi dohodki iz naslova pokojnine skupno z dohodki iz delovnega razmerja, samostojne dejavnosti ali dela na podlagi pogodbe o delu v letu 1978 presegli 142.000,00 dinarjev in pod pogojem, da so v skupnem dohodku ostali dohodki brez pokojnine, udeleženi z več kot 17.438,40 dinarja.

Napoved vložijo:

- zavezanec iz 1. točke, ki ima poslovni prostor, pri davčni upravi občine, na katere območju je poslovni prostor; ostali zavezanec, ki nimajo poslovnega prostora, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanec iz 2. in 3. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanec iz 4. točke, če gre za dohodek od nepremičnin, pri davčni upravi občine, na katere območju nepremičnina leži, če gre za dohodek od premoženja, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
- zavezanec iz 5. točke pri davčni upravi občine, na katere območju leži gozdno zemljišče;
- zavezanec iz 6. in 7. točke pri davčni upravi občine, na katere območju so imeli v letu 1978 najdalj stalno prebivališče.

Za leto 1979

1. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku za leto 1979;
2. Zavezanec davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku za leto 1979.

Napoved vložijo:

- zavezanec iz 1. točke, ki ima poslovni prostor, pri davčni upravi občine, na katere območju je poslovni prostor; ostali zavezanec, ki nimajo poslovnega prostora, pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;
- zavezanec iz 2. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče, če pa zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na katere območju imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani.

Napoved za odmero davkov je treba vložiti na predpisnem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi občine in na občini – pritičje. Pozivamo zavezance, da napovedi vložijo v roku, določenem v tem pozivu, ker bo za nepravčasno vložitev napovedi odmerjeni davek povečan za 10% oziroma najmanj 100 dinarjev, zavezancem, ki ne vložijo napovedi pa za 20% oziroma najmanj 200 dinarjev.

SKUPŠČINA OBČINE
Davčna uprava

DO **KOVINOTEHNA**
TOZD **TEHNOMERCATOR**

**POSEZONSKA
RAZPRODAJA**

30–50%

od 15. 1. do 15. 2. 1979

ženska, moška in otroška konfekcija
športna konfekcija, usnjena konfekcija,
pletenine
srajce, metrsko blago

Veleblagovnica,
Salon **T**
novost

ALPINISTIČNI KOTIČEK

PRVI ZIMSKI VZPONI

Kljub izredno muhasti zimi alpinisti ne počivajo

Letošnja zimska sezona, ki v alpinizmu sovpadajo s koledarsko, je že takoj na začetku postavila plezalce pred hudo preizkušnjo. Najprej nov sneg, nevarnost plazov, takoj zatem odjuga in pred novim letom pravcati naliv vse do višine 1500 m.

Tako tudi za novo leto ni bilo mogoče brez prevelikega tveganja prav nikamor. Po totalni odjugi zopet nov sneg in ponovno nevarnost plazov. V težkih stenah, kjer plazove lahko izključimo, pa je nastopila požled, ki je tudi najbolj zagnane odpravila nazaj.

Kljub najslabšim pogojem alpinisti niso dali miru. Že pred novim letom, 25. in 26. decembra, so Janč Lesjak, Mišo Čulak in Stojan Verdnik, prvič pozimi preplezali Golobovo smer v severni steni Škarij, ki nosi poleti oceno IV in mestom AI. V sipkem snegu in med poledenelimi odstavki so alpinisti garali 11 ur in morali bivakirati v steni. To je bil eden prvih zimskih vzponov letošnje sezone na Slovenskem.

Zadnji dan starega leta sta Knez in Zupan stala pod severno steno Ojstrice, zaradi zaledenelih plosč v zgornji tretjini pa sta k sreči še pravi čas spremenila načrt in izplezala Zahodno grapo, ki je lažja, zato pa veliko bolj nevarna. Kar petkrat jo je presenetil piš. Nekaj plazov je prišlo z vrha, druge sta sprožila sama. Plezanje s precejšnjim tveganjem, ki pa se je ob dobrem varovanju srečno končalo.

Tretjo turo, ki pa je povsem nova (prvenstvena) sta opravila prav tako Knez in Zupan v Golarjevi peči nad Logarsko dolino. Preplezala sta jugovzhodni raz te malo znane, a plezalsko izredno zanimive stene. Raz je visok 400 m in sta ga ocenila s III. stopnjo, plezala pa 3 ure.

Trinajst članov in pripravnikov je silvestrovalo v koči GRS na Okrešlju, žal pa zaradi nevarnosti plazov niso mogli opraviti predvidenih vzponov.

Bivak pod Ojstrico je zopet preživel nesrečo. Ko so v dveh letih kar dvakrat vlomili in ga poškodovali neznani »planinci«, se je na silvestrovo zaradi poškodovane dimne cevi vnela lesena stena. Z velikim naporom je uspelo Zupanu pogasiti ogenj s snegom. Pločevina je ostala cela in tako bo potrebno zopet nekaj prostovoljnih dni za obnovo našega prepotrebne doma pod steno.

Na sliki: Zupan Jože in Franček Knez - najuspešnejša celjska naveza zadnjih let z načelnikom Cicom Debeljakom. CIC

ZA
NAGRADNO
KRIŽANKO
LESNINA
Ljubljana,
objavljeno 28.
12. 1978, je
žreb razdelil
naslednje
nagrade:

1. nagrada (500): DOMANJKO IVAN, ul. Franja Malgaja, 63230 SENTJURPRI CELJU

2. nagrada (300): PETELINSEK VINKO, 63224 DOBJE PRI PLANINI

3. do 8. nagrada po 100 din: ANGE-LA GLUK, 63212 VOJNIK; TIČ GU-STI, Prečna 1, 63210 SLOVENSKE KONJICE; VERTIČ FRANCI, Jana Husa 46, 61000 LJUBLJANA; BEVC FRANČISKA, Zagorjeva 8, 63000 CELJE; SODIN SREČKO, Verpete 15, 63213 FRANKOLOVO; STOPFER RAJKO, Migojnice 21, 63302 GRIŽE.

Rešitev vodoravno:

KT, DR, PV, DEKAN, MANGAN, OKO, RO, SPONA, TRIOLA, RAZLAGA, IZIDA, SKLEP, TN, OGENJ, ATLAS, ETNA, RAK, ALKAR, AORTA, EKS, KVAS, ASJA, GEODA, AT, ARTHUR, TABLA, LESAR, NAK, MEIR, AI, OČNICA, ATAL, PLESKANJE, RANA, PA, JD, OBE, NASKOK, DM, RL, OM, ANART, BEDRO, AE-ROMITING, TRAK, AER, VSEMIRJE, IGRANJE, ANTANTA, AD, CEARA, VIA, IA, VRISKANJE, ST, RN, MK, FIRMA, SENIOR, AERO, KC, AKORD, KARTA, T, ISTRAN, ALARM, SALK, AVSTRIJA, CA-SNIK, NAT.

REŠITEV
NAGRADNE
KRIŽANKE TTG
CELJE -
objavljene 28.
12. 1978.

Vodoravno:

PD, ZG, TU, LOS, KOSEC, PRO-PAD, GRDOST, PALMA, ZALOGA, CI, TOK, SODRA, SEZAM, EZEKIJEL, NEDRA, ADA, LEDINA, AŽ, NIANSA, IS, JM, CS, PRAG, FLAUBERT, ETA, TUR, GROF, SLOP, VRBOVCI, AKT, STANIOL, AALTO, J, OKLA, ERIE, MN, RAK, OKRAS, NE-LA, ŽS, ZLATO, VIA, TC, EP, TENENTE, MOLK, KV, LOČ, CELJAN, PLINOVOD, IRENA, JAMES, MANILA, STRN, SK, LAIK, PA, EN, R, OST, OLTAR, ISO, EFEKTIVNOST, RAZGLAS, Č-NO, NOVO, LETO, PA-SPORT

Nagrado 10-dnevni smučarski paket od 21. do 31. I. 1979, je žreb dodelil: JANKU POČIVALSKU, Stanetova 31, Celje.

Izžrebanec naj se javi do 15. januarja v Turistični poslovalnici TTG Celje, Titov trg 1 (telefon 23-448).

MI IN ZDRAVJE

PSIHOSOMATIKA IN ŠOLAR

Doc. dr. mgr. Janez Kraševac

Letošnje leto je mednarodno leto otroka in kot tako v delovanju tovrstnih mednarodnih organizacij posvečeno problematiki, ki jo otrok predšolski in šolski srečuje v svojem psihičnem in fizičnem razvoju na poti do zrele osebnosti. Cilj je, da ga obvarujemo psihičnih in fizičnih stresov, ki niso neobhodno potrebni in tako pripomoremo k srečnemu, zdravemu razvoju. Vendar tega ne zmoremo vedno in življenje s svojim okoljem posega od zunaj in znotraj v otrokovo telo in duševnost ter se temu ne moremo upreti. V še tako razviti civilizaciji in blagostanju, kjer je poskrbljeno za telesne ugodnosti in potrebe, se otrok srečuje venomer s stresnimi situacijami na ulici, v prometu, v igri, doma v družini pa tudi v šoli. Mnogokrat je to strah, ki se razvija od rojstva naprej in ga smatramo kot signal pred grozečo nevarnostjo. Reakcije na strah so dobro znane že med tretjim in šestim mesecem dojenčkovega razvoja v obliki raznih nevro-muskularnih reakcij, spoznavanja okolja, tujih oseb in občutka nevarnosti pri materi ter strahu pred odstranitvijo od nje. Po šestem mesecu se pojavi strah tudi pri občutku izgube ljubljene predmeta ali igrače. Zanimiva statistika na 400 dečkih in deklicah predšolske in šolske dobe pokaže pogostnost pojavljanja simptoma strahu. Vodi strah pred živalmi pri 96% otrok, pri poškodbah 95%, pred neuspehom v šoli in izpraševanjem 57%, pred temo v 49% otrok itd. Strah pred avtoritativnimi osebami in neznanjem je pri dečkih večji, kot pri deklicah. Po nekaterih avtorjih je vegetativna labilnost pri 86% otrok, le v 14% obstoji vegetativno ravnotežje. Znano je tudi, da obstoje pri vsakem drugem šolarju in vsaki tretji šolarki simptomi nerazumevanja, problem vegetativne preobremenjenosti šolarjev je znan in star, zanimivo pa je, da postaja problem nerazumevanja otrok v sodobnem svetu čedalje večji. Po svetu opažajo čedalje več obiskov pri zdravniku ob nekaterih stresnih situacijah v šolskem življenju, kot čas pred šolskimi nalogami, izpraševanjem, izpiti, pred in po spricavalih in podi. Pri otrocih najdejo

težave, kot so: utrujenost, raztresenost in pomanjkanje koncentracije pri 84%, trebusne kolike pri 74%, glavobole pri 58%, motnje v spanju pri 56%, pomanjkanje apetita in bruhanje v 53%. Celotno srčne nevrotične senzacije opažajo v 32% šolarjev. Te statistike so rezultat pregledov šolarjev, ki so se zatekli po zdravniško pomoč. Obstoji pa razlika med podeželskim zaledjem in mestom. Otroci, ki se bavijo s športom imajo psihosomatske težave redkeje od nešportnikov. Zagotovo, da nam pri spoznavanju težav pomaga dobro vzeta ciljana anamneza ob upoštevanju situacije okolja. Sem spadajo družina, stanovanje, uspešnost v šoli, potovanje v solo itd. Zdravnik mora predvsem pridobiti zaupanje otroka, saj le tako lahko ocenjuje situacijo. Pri tem pa mora zdravnik izključiti somatska obolenja z natančnim pregledom in dodatnimi preiskavami. Veliko avtorjev povezuje emocionalno labilnost in funkcionalne motnje. Korelacija med njimi je prav v dobi pubertete. Enkrat dominirajo znaki psihičnih preobremenitev tja do neuroze, drugič pa zopet telesne motnje. Zanimivo v raziskavah je tudi to, da so funkcionalne motnje največje okoli desetega leta starosti. Pred puberteto so pogostejše prizadeti dečki, po puberteti pa deklice. Nasplošno pa na podlagi raziskav velja, da imajo deklice stabilnejši vegetativni sistem. Poseben pomen vsemu doživljanju v šolski dobi pa daje prav šola in obšolsko življenje. Pomembno vprašanje je tudi vzgoja v predšolski dobi, saj napačno pripravljen otrok in nepravilni prijem staršev povzročijo kaj hitro patološko reakcijo s strani otroka. Strah pred določenimi šolskimi predmeti, pred napačnimi odgovori, pred slabim redom so v šolski dobi večkratni stresi, ki privedejo do somatskih težav. Čedalje pogostejše se zdravniki srečujemo s tipično posledico vegetativnega neuravnovešenja in psihičnih stresov - rano na želodcu ali dvajstnikom že pri šolarju. To je tipičen odraz prenapetega psihičnega stanja. Pomanjkljiv in nepoglobljen vpogled v otroško psiho in pomanjkljiva diagnoza pa

imata za posledico le simptomatsko in ne kavalno terapijo. Sledi, da je terapija šolarjevih kriz večdimenzionalna, od ciljanega občasnega sproščanja v izvenšolskih dejavnostih in zabavi, dopolnilnem pouku predmetov, ki ne »ležijo«, športa in kulturnega udejstvovanja pa do psiholoških in medicinskih ukrepov. Pri vsem pa moramo tudi upoštevati nagnjenost in veselje do nekaterih stvari. V težjih slučajih opisujejo tudi zamenjavo razreda, šole in celo preselitev v internat. Za ta del usmerjanja šolarjevega življenja in udejstvovanja so poklicani pedagogi in psihologi, nam zdravnikom pa ostane drugi del terapije. Ta obsega predvsem medikamentozno zdravljenje, ki naj bi prekinjevalo začarani krog in umirilo bolnega otroka, šolarja ter zmanjšalo spremljajoče somatske organske pojave. Tudi psihoterapevtski prijem štejejo k medicinskim metodam. V kolikor gre pri šolarju za mešane somatsko emocionalne motnje, je zdravnik zaželen že v prvi vrsti ukrepanja. Tu je važen takozv. domači ali hišni zdravnik. Le-tega srečamo pri nas bolj izven industrijskih središč, kjer krajevni zdravnik pozna leta in desetletja vso družino ter njeno problematiko. Manj možnosti pa imamo v mestih, kjer se zdravniki pogostejše menjajo, otroci pa menjajo šole, bivališča itd. Posamezni člani družine pa so vezani na obratne, dispanzerske, dežurne zdravnike, ali pa usmerjeno na gerontologa, ginekologa itd. Tu se problematika družine in okolja ne prikaže v vsej svoji luči in teži.

Brez sodelovanja šole, učitelja, vzgojitelja in zdravnika ostane tako diagnoza in terapija psihosomatskih tegob pri šolarju brezuspešna. Gre za kooperacijo zdravnika in učitelja; za integracijo medicine in pedagogike v procesu otrokovega življenja in udejstvovanja. To velja v znanosti in praksi. Posamezne veje, kot medicinska sociologija, medicinska psihologija, ortopedagogika, logopedija in številne druge pa mnogo pripomorejo k reševanju stikov in problemov predšolskega in šolskega otroka.

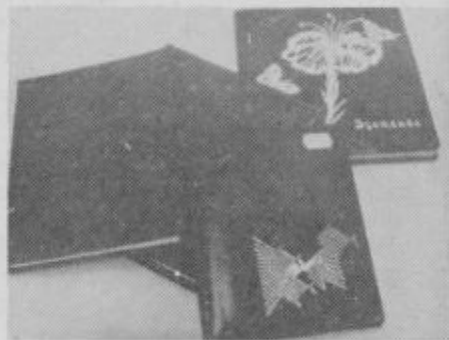
PRIPOROČA

Obisk Veleblagovnice T.

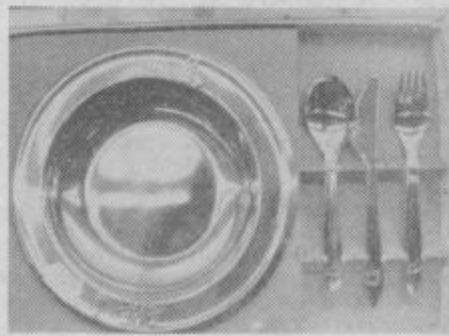
Za začetek oddelke papirnice, kjer dobite slikarice vseh vrst.

Spominske knjige od 90 din dalje.

Na oddelku STEKLO-PORCELAN: otroški jedilni pribor za 165,88 din.

V 1. nadstropju na metraži karo blago, mešanico sintetične in volne oziroma samo volne. Cena od 180-200 din za m.

Na oddelku ženskega perila pa jutranje ženske halje.

PRIPOROČA

HOKEJ NA LEDU

ZMAGA IN PORAZ

Korak do tretjega mesta

Po novem letu so celjski hokejisti na ledu odigrali dve zeomembni srečanja. Takoj po praznikih so v sredo premagali doma Medveščak z rezultatom 3:2 in si s tem priborili velike možnosti, da bodo ob koncu tretji. V primeru enakega števila točk z Medveščakom ob koncu prvenstva velja medsebojni rezultat, tu pa so Celjani proti Medveščaku osvojili kar šest točk. Zato jim je potreben samo še korak k največjemu uspehu, tretjemu mestu, za kar je potrebno zmagati še v srečanju proti Kranjski gori v Celju ali v gosteh proti Crveni zvezdi.

Dve zadnji tekmi pa sta bili precej različni po prikazani igri Celjanov. V prvi, precej dinamični, so celjski igralci izgovorili in uspeli. Slabše pa je bilo proti Jesenicam. Tu so državni prvaki visoko

zmagali z rezultatom 2:14. Trener Albin Felc pravi: »Srečanje proti Medveščaku nam je vzelo zadnje atome moči. Potem pa smo morali proti Jesenicam igrati brez Filipoviča in Šmerca. Obramba je bila oslabiljena in Vojko Bratec je moral iz napada v obrambo, s tem pa smo oslabilili napad. Sicer pa so gostje prikazali odlično igro in zaslužno zmago.«

Vratar Celja Marjan Zbontar pa je dodal: »Ni pomembno, koliko zadetkov smo dobili proti ekipi kot so Jesenice. Za nas je bolj pomembno, da bomo proti direktnim nasprotnikom boljše in osvojili točke. To pa so Kranjska gora, Medveščak in Crvena zvezda.«

Celjani bodo te dni pridno vadili. Trener Albin Felc je samo zaradi tega odpovedal

svoj odhod z državno reprezentanco v Francijo. Zato pa bodo v modri majici nastopili Franci in Marjan Zbontar ter Vojko Bratec. Cilj celjskega moštva je sedaj v tem, da uspešno zaključijo prvenstvo. Tretje mesto pa bo za Celje predstavljalo največji uspeh v zgodovini hokeja pri nas.

Na zadnjih srečanjih so bili strelci za Celje: proti Medveščaku Felc dvakrat in Ograjenšek, proti Jesenicam pa Ograjenšek in Vertovšek.

V pionirski konkurenci so celjski igralci po remiju proti Olimpiji 5:5 igrali še proti Jesenicam in izgubili z rezultatom 1:5 (0:2, 0:2, 1:1).

Prihodnje srečanje prvega moštva pa bomo gledali v soboto ob 17.30 v Celju, ko se bodo pomerili s Kranjsko goro.

J. KUZMA

KOŠARKA

SAMI NA VRHU

Košarkarice še vedno brez točk

Derby v ZKL zahod med Celjem in Sibenikom se je po sijajni igri Celja končal z visoko zmago domačinov - 94:74 (47:35)! Celjani so tokrat zaigrali kot prerajeni. Že v 3. min. je bilo 8:2, nato 16:8, 20:8, 26:8 v sedmi minuti, pa 39:23. Do polčasa so gostje nekoliko znižali razliko.

V II. delu je ponovno stekel celjski stroj brezhibno. Bili smo priča izredno lepim

SINDIKALNI
HOKEJ
PRODOR EMA

V sindikalni hokejski ligi so pričeli z drugim delom prvenstva, kjer so že v prvih kolih pripravili največje presenečenje igralci EMA, ki so prodrli na tretje mesto in so odvezli vodeči Zlatarni točko. Vsekakor pa so vse ekipe v nadaljevanju pokazale mnogo boljše igro in sedaj ni več favoritov. Hokej je postal enakovreden in še bolj zanimiv.

Rezultati v 6, 7 in 8. kolu: 6. kolo - Konus : EMO 6:7, Zlatarna : Rek 5:8 in Aero : Zelezarna 7:3, 7. kolo - Rek : Konus 5:2, Zelezarna : Zlatarna 0:1 in EMO : Aero 13:7 ter 8. kolo - Zelezarna : Rek 0:13, Aero : Konus 2:1 in Zlatarna : EMO 4:4.

Lestvica po 8. kolu:

Zlatarna	861135:2013
Rek	851249:2111
EMO	833240:349
Konus	831432:277
Zelezarna	812514:404
Aero	820621:484

J. KUZMA

ROKOMET
PRIPRAVE NA
ROGLI

Rokometno prvenstvo se bo nadaljevalo 17. februarja. Prosti termin pa morajo rokometarji čimbolje izkoristiti. Rokometarji Aera so vadili na dveh poljih. Prvo moštvo je za nekaj dni odšlo na Roglo, kjer so imeli zimske vaje in kondicijske priprave. Idealni pogoji so jim koristili. Pa tudi nekaj časa za smuko je bilo. Ostali igralci, zlasti pa mladinci, so se v Celju pod vodstvo trenerja Bojana Levstika pripravljali za mladinsko republiko prvenstvo

in duhovitim akcijam, kjer so prednjačili Polanec, Sabolčki, Golc, T. Sagadin in Hauptman, za prijetno presenečenje pa so z dobro igro ob zaključku tekme poskrbeli še mladi Rozman, Janžek, Medved, Kralj, Kuljad. Tokrat so Celjani pokazali svojo pravo vrednost. Bili so dobri v hitrosti, skokih, v podajah in zaključnih metih. V 34. min. so vodili že za 26 košev in so to visoko vodstvo več ali manj zadržali do zaključka tekme. Boj za tretnjo prvo mesto na lestvici je bil tako odločen s prepričljivo zmago Celjanov. Takšna košarka navdušuje in blizu 700 gledalcev je tokrat zapustilo dvorano TSC nadvse zadovoljno. Najuspešnejši so bili: Polanec 33, Sabolčki 21, Golc 15, Sagadin T. 13, Hauptman 8, Rozman 4 in Janžek 2. Trener Zmago Sa-

gadin je bil po srečanju nadvse zadovoljen in je med drugim dejal: »Nismo računali na tako lahko zmago. Celotno moštvo je bilo izredno razpoloženo. Nasprotnika smo nadigrali v vseh elementih košarkaške lige. Vsi igralci so zaslužni za ta uspeh, zato velja pohvala prav vsem!«

Sedaj so Celjani prvi na lestvici ZKL zahod s 14-timi točkami, sledi pa kar 5 moštvev le z dvema točkama manj. V prihodnjem kolu bodo Celjani igrali v Splitu proti Dalvinu.

Igralke Celja so v 4. kolu SKL gostovale v Litiji, kjer so tesno izgubile z 41:44 (24:26). Rezultat sam pove, da je bila tekma zelo izenačena. Litijanke so zmagale bolj po naključju kot boljši igri. Močno pomoljena ekipa Celjanek je pokazala kvalitetno igro in le neizkušenost je botrovala temu porazu. Najuspešnejša je bila Rozmanova z 12-timi koši, sledijo pa Božičeva z 9-timi, Johanova z 7-timi, Benkovičeva s 6-timi, Mecerlova s 4-timi in Jančarjeva z 2-ma košema. V prihodnjem kolu bodo nastopile doma proti Mariboru.

K. JUG

NA KRATKO

TRIE PORAZI MUSILA

Mednarodni šahovski mojster Vojko Musil iz Maribora je nastopil v SOZD Dobrina in odigral simultanko na 27 šahovnicah. Šestnajstkrat je zmagal, trikrat izgubil (s Stankovičem iz Kovinotehne, Stučlom iz Merxa in Knezom iz Sentjurja) ter osemkrat remiziral (z Bradom, Maričem, Bučarjem, Praznikarjem, Črepanom, Grobelnikom, Mikcem in Breznikarjem).

JOŽE GROBELNIK

V PREBOLDU
BRINOVEC

Na tradicionalnem novoletnem turnirju v Preboldu je med 32. udeleženci zmagal Brinovec, ki je zbral 9,5 točke, sledijo pa Skok, Razinger in kot četrti mladinec Črepan iz Žalca.

JOŽE GROBELNIK

CELJANI PRVI

V Slovenski Bistrici je bil republiški brzopotezni turnir za nagrado Impola. Zmagali so celjski šahisti, ki so zbrali 34 od 40 možnih točk,

nastopili pa so in zbrali točk Pešec 9, Bervar 7,5, Brinovec 10 in Pertinač 7,5 točke. Prejeli so dva pokala.

JOŽE KUZMA

KEGLJAČI CELJA
PRESENETILI

V Novem mestu je bil tradicionalni novoletni turnir v kegljanju za ženske in moške ekipe. Med ženskami so zmagale Celjanke, medtem ko so Celjani med moškimi bili drugi.

JOŽE KUZMA

ROZMAN PRVI V
BEOGRADU

V Beogradu je bil 12. »Beli kros«, kjer so nastopili tudi celjski atleti in atletki iz Velenja. Najbolj je razveselil Stane Rozman iz Celja, ki je med mladinci na progi dolgi 6 km zmagal. Med člani je mladi Celjan Arzenšek presenetljivo osvojil četrto mesto, medtem ko je bil Ukio peti.

PETER SVET ZA
VELENJE

Odlični celjski atlet, ki so ga dolgo pestile poškodbe,

KARATE: USPEŠEN OTROK

Ob zaključku leta želimo prikazati širši športni javnosti delovanje našega mladega športnega kolektiva.

Kot uradno priznan karate klub deluje eno leto. Namen našega dela je vzgoja mladih in poučevanje borilnih veščin in sicer samoobrambe, karateja ter semi in fullcontacta karateja.

Možnost treniranja so nam omogočili na Osnovni šoli I. celjske čete, pionirska šola pa deluje na Osnovni šoli Veljko Vlahovič na Lavi. Treniramo trikrat tedensko, pionirji pa dvakrat na teden.

Treninge vodijo Marjan Biderman, Toni Špiljak, Stane Špiljak, Slavko Marinović, kondicijski trener pa je Marko Lazarevič. Pionirsko šolo vodi Marko Teršek.

Karateisti karate kluba »Slavko Slander« so v svojem prvem letu obstoja dosegli veliko v zveznem kot tudi v mednarodnem merilu. Največji uspeh je dosegel veteran celjskega karateja in eden izmed soustanoviteljev karate kluba »Slavko Slander« Tone Špiljak, ki je na evropskem prvenstvu v Full Contactu osvojil bronasto medaljo, na prvem svetovnem prvenstvu pa se je uvrstil na odlično deveto mesto. To so uvrstitve s katerimi se lahko postavljajo le redki karateisti pri nas. Član kluba je tudi Jože Zorko, ki je na najboljši poti da postane prvak države v muha kategoriji. Razen omenjenih imamo v klubu še celo vrsto odličnih mladih borcev kot so: Janko Kramer, Marko Teršek, Edi Detiček, Jovan Vladimir, Stane Špiljak, Ljubo Zefran, Bojan Pušnik, Peter Ribarič, Miran Kolenc in drugi.

Treniramo tudi dekleta med katerimi so najbolj nadarjene: Tina Kroflič, Anka Babnik, Mateja Karlin, Andreja Čelik, Nada Zager, Desanka Vanovšek. Tudi kot ekipa smo že sodelovali na nekaterih tekmovanjih.

V letošnjem letu nameravamo ustanoviti v klubu mladinsko organizacijo in organizacijo ZK.

Zahvaljujemo se celjskemu TKS in ostalim družbenopolitičnim organizacijam celjskega območja, ki so nam pomagali v lanskem letu.

MARKO LAZAREVIČ

SMUČANJE:

VADITELJI IN PRIPRAVE

Ponovno tudi po daljšem času tekaška sekcija

V soboto in nedeljo so imeli učitelji in vaditelji smučanja obnovitveni seminar na Rogli, katerega se je udeležilo preko 60 članov zbora iz Celja. Na seminarju so obnovili svoje strokovno znanje šole alpskega smučanja in se seznanili z novost-

mi, ki jih prinaša šola smučanja 79.

Pri poučevanju smučanja so zahteve vedno večje, zato je v programu poleg začetnih in nadaljevalnih tečajev tudi poučevanje tekmovalne šole smučanja, saj je razvoj te športne zvrsti predvsem v Sloveniji v naglem vzponu, zato se vsako leto organizira vedno več tekmovanj, na katerih ne sodelujejo samo tekmovalci, temveč so vedno bolj popularna sindikalna tekmovanja, ki imajo sicer rekreativno-tekmovalni značaj, vendar je konkurenca za osvojitve dobrih mest vedno hujša. Tega se zavedajo tudi smučarski učitelji, ki bodo usposobljeni tudi za poučevanje in treniranje tekmovalnega športa.

Poleg alpskega smučanja so se celjski učitelji seznanili tudi z osnovami teka na smučeh, saj deluje v okviru »Smučarske šole« Celje tudi tekaška sekcija, katere člani so pripravljeni voditi rekreativne tečaje smučarskih tekov.

V letošnji sezoni je zbor učiteljev in vaditeljev smučanja pravočasno ponudil tečaje smučanja vsem osnovnim in srednjim šolam ter sindikalnim organizacijam, kar se odraža v velikem odzivu prijav za smučarske tečaje, saj se je dosedaj v razne oblike prijavilo preko 1000 tečajnikov vseh starosti. Prijave za tečaje v šolskih počitnicah in tečaje »Sole v naravi« sprejema CMT, prijave tečajev za sindikalne organizacije pa direktno Zbor smučarskih učiteljev v Celju, ki je vse delovne kolektive seznanil z oblikami tečajev s posebnim programsko brošuro, katera je bila posredovana vsem kolektivom. Tako or-

ganizirani pristop je že obrodil sadove, saj potekajo tečajni smučanja že od decembra in privabljajo na bele smučne nove ljubitelje zimskega športa.

Učitelji in vaditelji smučanja iz Celja so pripravljeni, prav tako tudi učenci, na žalost pa niso pripravljeni smučarski tereni, žičnice in žičničarji ter gostinci, ki bi znali nuditi tem vsaj osnovno, to je steptani sneg, redno obratovanje žičnic in tople čaj. Žalostno je, da ostaja celjsko področje s takšnim potencialom smučarjev brez svojih terenov ter se mora vključevati na že prepolna smučišča na drugih področjih.

ZARKO SAMEC

ŠTUHEC V
FORMI

Na strelišču v Storah je bilo občinsko prvenstvo zračno pištolo standard. Po pričakovanju je zmagal Janez Štuhec 378 krogi, kar je zelo dober rezultat, s katerim je ponovno dokazal, da se nahaja v zelo dobri formi. Drugo mesto je zasedel Zoran Lah s 369 krogi, sledijo Vili Dečman in ostali. Irven konkurence je nastopil tudi znani strellec Jože Teržan, ki je sicer Celjan, vendar že vrsto let nastopa za ljubljansko Olimpijo, dosegel je 370 krogov. Janez Štuhec in Zoran Lah bosta v naslednjih dneh nastopila na prvenstvu Slovenije, ki bo v Grosuplju. Ob ponovitvi teh rezultatov lahko od njiju pričakujemo zelo visoko uvrstitev.

V okviru priprave na predstoječe prvenstvo Slovenije so se v Velenju na prijateljskem dvoboju pomerili domači in celjski strelci s pištolo (zračno standard). Zmagali so Velenjčani, ki so za 15 krogov premagali Celjane. Med posamezniki je zmagal domačin Hinko Bola z odličnim rezultatom 380 krogov, tesno za petami pa mu je bil Celjan Janez Štuhec, ki je nastreljal 378 krogov od 400 možnih.

TONE JAGER

KAREL JUG

OGLASI

PRODAM

KUHINJSKI ŠTEDILNIK na trdo gorivo, prodam. Sonja Muršič, Celje, Kumerdejeva 10 Celje.

FIAT 750, letnik 70, prodam za 6500, - Informacije Ul. 29. Nov. 28. Petek in sobota od 13.00 do 17. ure.

FIAT 1500, letnik 73, generalno obnovljen motor, prodam delno na ček. Cena 36.000,00. Informacije tel. 063-26-824 od 13.00 do 17.00 ure.

ENOLETNO ŽREBIČKO in devetletno kobilu, prodam ali zamenjam za kravo. Planinšek Stanko, Trnovlje 43.

ZASTAVO 750, ugodno prodam. Zdolšek, Valentiničeva 50 Laško.

TRAKTOR DEUTZ 18 KS, odlično ohranjen, ugodno prodam. Žvegler Jože, Bodrež n.h. Šentvid pri Grobelnem.

ZASTAVO 101, letnik 73, po zelo ugodni ceni, prodam. Oglasite se v soboto ali nedeljo na naslov: Geršak Branko, Nušičeva 2a Celje.

ZASTAVO 750, staro 3 leta ugodno prodam. Slavko Dečman, Gornja vas 10 Šentvid-Grobelno.

DVA PONIY EXPRESA, ugodno prodam. Kompan Matelj, Krajgerjeva 13.

MAGNETOFON GRUNDING in moped Tomos Avtomatik 3, prodam. Tel. 24-497.

BARVI TELEVIZOR GORENJE ELEKTRONIK, ugodno prodam. Ogled med 10 in 12. uro. Burdian Izток, Janševa 13 Zg. Hudinja Celje.

MLADE KOKOŠI NESNICE, prodam. Vinter Lopata 55 Celje.

HARMONIKO LUBAS - frajtarnarco in kasetni tranzistor, ugodno prodam. Marjan Javornik, Okrog 28 Ponikva.

DNEVNO SOBO, kuhinjske elemente in trajno gorečo peč, ugodno prodam. Informacije popoldan (Zidanškova 1 - Zimšek).

DNEVNO SOBO, ugodno prodam. Vprašati popoldan Kurent Tatjana Čopova 6 Celje.

ELEKTRO VARILNIK, prodam po ugodni ceni. Ogled ob delavnikih od 15. ure dalje. Šmon Jože, Hrenova 26 Strmec.

KOMBI FURGON IMV DIZEL z povišano streho, letnik 72, registriran prodam. Novak, Košnica 47 Celje, Ogled popoldan.

SPAČKA, letnik 72, prodam. Hojnik Bojan Gregorčičeva 2 Celje.

TERMOAKUMULACIJSKO PEČ 2 KW - novo, ugodno prodam. Informacije na tel: 25-210 int. 37 vsak dan od 6 do 16. ure.

VEČJI BETONSKI MEŠALEC in konzolno dvigalo, prodam. Inf. na tel: 211-94.

NOVI MAGNETOFON z radiom, ugodno prodam. Krivonog Milica Gornje Trnovlje 21 Škofja vas.

DIATONIČNO harmoniko, prodam. Kukovič Franjo, Trg V kongresa 3 Celje, V popoldanskem času.

RABLJEN ŠIVALNI STROJ znamke Mercedes, prodam. Karlotec Debro 53 Laško.

ZASTAVO 750, prodam Škof Adolf, novi blok Prebold 127/č.

HLADILNIK EKA in kompletno furnirano spalnico, vse dobro ohranjeno, prodam. Ogled je možen ob nedeljah dopoldne. Kozmus Ul. Talcev 5 Žalec.

PO UGODNI CENI prodajamo dnevno sveža domača kokašja jajca. Valilnica Vinter Lopata 55 Celje.

SADNI MLIN na motor in mlin Klavivar večje kapacitete, prodam, tudi menjam za kosilnico. Alpina - lahko tudi v defektu. Franc Kostajnshek Dekmanca 32, 63256 Bistrice.

ZASTAVO 125, letnik 76, ugodno prodam. Lipovšek Gregor Lopata 40 Celje.

PREDNJI DEL karoserije, dvojna vrata in pokrov motorja - vse za Zastavo 750, prodam. Ukman Avgust Huda jama 5 Laško. Ogled v popoldanskem času.

KRAVO S TELETOM, dobro mlekarico, vozno, prodam. Klajnshek Marija, Tratna 16 Grobelno.

KRAVO 7 mesecev brejo, dobro mlekarico, prodam, je tudi vozna. Plauštajner Neža, Bezovje 36 Šentjur.

CEPLJENE TRTE različnih sort za vinograde in brajde, zimzelen liguster oddajam vsak dan. Krajšek, Žebnik 34 Radeče tel: 061-819-246.

BIVŠI VINOGRAD, primeren za obnovo, na sončni legi, elektrika in voda v bližini, prodam po ugodni ceni. Ludvik Majdič Male dole 68 Voljnik.

NOV MOTOR in menjalnik 750 S prodam. Podkrajšek Franc, Okrog 8 Ponikva.

MASIVNO SPALNICO, kavč, radioaparat Triglav de luxe z gramofonom, metalne smuči z okovjem »Salamon« ter smučarske čevlje št. 41-42, ugodno prodam. Poljanšek Travniska 5 Golovec Celje.

KOBILO, za vsa poljska dela, prodam. Oset Drešinja vas 42.

PARCELO v bližini Ljubnega ob potoku, idilična lega, z manjšim objektom in hišno številko, prodam. Informativno klicati tel: 25-379. Golob Greta, Ter 28 Ljubno.

NOVEJŠO HIŠO, prodam. Informacije Horjak Terezija Štore, Prožinska 2.

KUPIM

AVTOMOBIL GOLF, nov, kupim za gotovino, šifra: Golf. **VEČJE GOSPODARSKO POSLOPJE** ali farmo, kupim. Ponudbe: Bližina Celja.

V HRIBIH, kupim zemljišče primerno za sadovnjak in čebelarjenje, željeno s starim poslopjem.

Žolnir Franjo, Latkova vas 118 Prebold.

HIŠO do 3. ali 4. faze, kupim. Pod: Gotovina.

STANOVANJA

LEPO OPREMLJENO SOBO s souporabo kopalnice, oddam intelektualcu. Klicati 24-391 popoldne.

PRILOŽNOST! Stanovanje 40 m² v novem bloku, v prvem nadstropju zamenjam za večje. Nagrađa. Ponudbe po tel: 25-468 po 20. uri.

OGREVANO SOBO s souporabo sanitarni lische mirna uslužbenka. »Nudim tudi predplačilo«.

Študenta sprejem za sestanovalec v ogrevano sobo. S sanitarnimi. Tel: 27-319.

Opremljeno sobo, oddam za pomoč v gospodinjstvu. Franc Plauštajner, Bratov Vošnjakov 3.

ODDAM neopremljeno sobo nekadilki. Ogled 14. 1. 79 od 9. do 11. ure. Žmavc, Partizanska 39 Celje.

ODDAM v najem za predplačilo nekaj let, malo zasebno hišico, 10 km iz Celja, blizu prometnih vez. Ali prodam. Ponudbe na oglasni oddetek pod: Hišica.

Mlada mamica išče opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali okolici. Za krajšo dobo. Ponudbe pod predplačilo za dobo 6 mesecev.

ODDAM opremljeno stanovanje, v mesto za oskrbo hiše in vrta, mlajši vestni neobvezni ženski, pišite. Ste zaželjena. Dobi tudi službo.

Miren fant išče sobo po možnosti s posebnim vhomom kjer koli v Celju. Ponudbe pod Miren.

GARSONIERO vzamem v najem za dobo dveh let. Ponudbe pod Predplačilo.

ZAPOSILITEV

AVTOELEKTRIČARJA KV sprejem, ali NK za priučitev. Avtoelektrika Gražlji Ludvik Celje, Teharska 35.

TAKOJ SPREJMEM dva fanta za izučitev ali priučitev vodovodno inštalaterske stroke. Stanovanja ni na razpolago. Vodovodno inštalaterstvo Arclin 87 63211 Škofja vas.

STROJNIK s prakso za buldožerjo sprejem takoj. tel: 24-000 int. 355.

IŠČEM prevoznika, ki bi mi občasno s kombijem ali malim tovornjakom izvršil manjše prevoze v Celju. Ponudbe pod PREVOZI.

SPREJMEM natakario za Bife v Celju. Pepel Helena, Zidanškova 16.

GREM v dopoldanskem in popoldanskem času par dni v

tednu likati perilo k dobri družini. Naslov pod šifro: Natančno.

SPREJMEM dve frizerski pomočnici takoj. Tel: 830-096.

RAZNO

INŠTRUIRAM MATEMATIKO za osnovne šole in srednje. tel: 710-569 Žalec.

OPRAVIČUJEVA SE cenjeni stranki **KRAJNC SLAVICI**, ki sva jo v poslovni enoti Špecerija Slov. Konjice, neopravičeno osumili. Vojdja P. E. Verdnik Rezka in Rošer Lidija.

METKI CELJE, se za vso pozornost, gostoljubje, predvsem mladim, ki so nas enremijali, z nami bili v pogovoru in postrežbi, ter pevskemu zboru za lepe domače in priljubljene pesmi. Zato želimo vsem skupaj **SREČNO, ZDRAVO NOVO LETO - UPOKOJENCI**.

PRVA OSNOVNA ŠOLA CELJE razpisuje prosta dela in naloge čistilke za nedoločen čas s polnim delovnim časom, in sicer s 1. 2. 1979. Razpis velja 15 dni po objavi!

PRODAM 23 a vinograde, nov nasad - po zelo ugodni ceni. Ivan Zgonc, Razbor 10, Dramlje

»HMEZAD« NOTRANJA TRGOVINA ŽALEC Celjska cesta 7

Vabi zaradi razširitve svojega poslovanja nove kadre za uresničitev svojega razvojnega programa in to:

1. pomočnike oddelkovodij
2. prodajalce kmetijske mehanizacije, vodoinštalacijskega materiala, barv in tapet ter rezervnih delov za kmetijske stroje in avtotehnične blaga
3. referenta za dokumentacijo
4. likvidatorja faktur
5. saldakontista

Delavcem nudimo:

- primerne in stimulativne osebne dohodke
- urejene delovne pogoje
- možnost napredovanja

Podrobnejše informacije lahko dobijo kandidati v kadrovske službi DO v Žalcu, Celjska cesta 7 (telefon 710-416) ali osebno vsak dan od 6. do 14. ure.

Prijave z dokazili o strokovnosti delovnih izkušnjah in izpolnjevanju ostalih pogojev sprejema kadrovska služba DO v roku 15 dni po objavi.

SLOVENIJALES LIK »SAVINJA« CELJE o. sol. o., Celje, Mariborska 116

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH ZADEV

1. Vodenje delovne enote za pravne in splošne zadeve (1 delavec)
2. Urejanje saldakov dobaviteljev (več delavcev)
- TOZD ŽAGA CELJE
3. Zahtevnejša skladiščna in odpremna dela (več delavcev)
- TOZD POHIŠTVO CELJE
4. Opravljanje transportnih del (več delavcev)
5. Opravljanje skladiščnih del (več delavcev)

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

Pod 1.:

- visoka ali višja izobrazba pravne smeri
- dve oziroma pet let delovnih izkušenj
- poskusno delo v trajanju 90 dni

Pod 2.:

- ekonomska srednja šola
- eno leto delovnih izkušenj
- poskusno delo v trajanju 90 dni

Pod 3., 4. in 5.:

- zaželjena je končana osnovna šola
- poskusno delo v trajanju 60 dni.

Kandidati naj svoje pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev, ki so določeni s to objavo, pošljejo na naslov: SLOVENIJALES LIK »Savinja« Celje, Mariborska 116, Celje - v 15-dneh po objavi.

Združenje samostojnih obrtnikov občine Celje razpisuje delovno mesto tajnice-tajnika-vodjo pisarne.

Pogoji: srednješolska izobrazba ekonomske ali komercialne smeri, znanje strojepisja in delno knjigovodstva. Najmanj 5 let ustrezne prakse, zaželen je vojniški izpit, ter moralnopolitična neoporečnost.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Pismene vloge dostaviti na naslov: Združenje samostojnih obrtnikov občine Celje, Celje, Gregorčičeva 6.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega očeta

IVANA MAJERJA

se iskreno zahvaljuje vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje, Železničarski godbi, sodelavcem Plinarne Celje, sosedom iz Kraigherjeve ulice 28.

Žalujoči:

sin Tomo z družino

Celje, 5. januarja 1979

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

JANEZA PLOŠTAJNERJA

se iskreno zahvaljuje vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem. Posebno se zahvaljuje Elektriku Celje za vsestransko pomoč, darovano cvetje, vence, godbi in poslovnim besedam ob odprtem grobu. Enaka hvala Klimi Celje za darovane vence. Zahvaljujemo se dr. Svetini in dr. Fidlerju, ki sta v težkih trenutkih lajšala bolečine, duhovniku za opravljeni obred in poslovnih besede.

Žalujoči:

žena in otroci

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube mame, stare mame in prababice

MARIJE OBREZ

roj. Arnšek

se iskreno zahvaljuje vsem, ki so ji pomagali lajšati bolečine. Hvala zdravnikom, sestram in strežnemu osebju Celjskega kirurškega oddelka za skrbno nego, pomoč in prizadevanje, iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ter kolektivom KK Šentjur, TOZD Transport Šentjur, Tkanina Celje in vsem, ki so darovali cvetje in vence, ter jo tako množično spremljali na njeni zadnji poti.

Žalujoči:

sin Tone, Lojze in hčerki Slava in Sonja z družinami

KRONIKA

slovensko
ljudsko gledališče
celje

Petek, 12. 1. ob 19.30: N. V. Gogolj: »Ženiteremiera« za premierski abonma in izven Sobotna, 13. 1. ob 19.30: »Ženitev« za sobotni abonma in izven; ob 20.00 uri J. Žmavc: »Pindarova oda« - gostovanje na Goriških srečanjih malih odrov 79.

Ponedeljek, 15. 1. ob 19.30: »Ženitev« II. mladinski abonma; ob 19.30 isto delo za torkov abonma

Sreda, 17. 1. ob 17.00: »Ženitev« za abonma sreda.

KINO

UNION: do 12. 1. francoski barvni film »Vsi gremo v raj«; 11. 1. ob 20. uri filmsko gledališče, film »Prisluškovanj« do 13. do 15. 1. francoski barvni film »Bumerang« 16. 1. dalje ameriški barvni film »Drom zadnji Mandingo«

METROPOL: do 15. 1. italijanski barvni film »Ljubezenske avanture Casanove« od 16. 1. dalje ameriški barvni film »Bobi Dirfild«

DOM: do 15. 1. ameriški barvni film »Aleja pletstva« od 16. 1. dalje ameriški barvni film »Vojvodkinja in potepuh«

TV SPORED

NEDELJA, 14. 1.

8.00 POROČILA (Lj)
8.05 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Jesenski dvogovor (Lj)
8.30 S. Matavulj: BEOGRAJSKE POVESTI, oddaja TV Beograd (Lj)
9.30 ČEBELICA MAJA - otroška oddaja (Lj)
9.55 Wengen: SLALOM ZA MOSKE - prenos (EVR-Lj)
11.30 MOZAIK (Lj)
11.35 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
12.40 JE TEŽJE, AMPAK VE-LIKO LEPŠE, mladinska oddaja (Lj)
12.55 Wengen: SLALOM ZA MOSKE - prenos (EVR-Lj) pribl. 14.00 POROČILA (Lj)

Dokumentarni film
Veseli tobogan: Branik
Poročila
Okrogli svet
Športna poročila

Dosje našega časa: Leto 1962
Dvanajst jeznih mož, film
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
20.00 V. Rancić: POTEPUHI PO SILI - drama TV Zagreb (Lj)
21.15 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
21.20 IZ TROPSKEGA DEŽEV-NEGA GOZDA, dokumentarna oddaja (Lj)
21.50 RISANKA (Lj)
21.55 SPORTNI PREGLED (Bgd)
22.25 TV DNEVNIK (Lj)

PONEDELJEK, 15. 1.

9.00 TV V SOLI: Kocka, kocka, Risanka, Boj za obstanek, Materinsčina, Srbski muzej (Bgd)
11.10 TV V SOLI: Mere, Zapuščena gnezda, Pogovor z Ivanom Kušanom (do 12.10) (Zgb)
16.20 KMETIJSKA ODDAJA TV BEOGRAD (Lj)
17.20 POROČILA (Lj)
17.25 NAŠI TRIJE: Cicibani RTV (Lj)
17.40 KAJ VEMO O... (Lj)
18.05 SPEKTER (Lj)
18.25 SOLA SMUCANJA (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
20.00 J. Marboeuf: OSAMLJE-NOST - TV drama (Lj)
21.20 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
21.25 KULTURNE DIAGONA-LE (Lj)
22.05 TV DNEVNIK (Lj)
22.20 VELESALOM ZA MO-SKE, filmski pregled iz Adelbodna (Lj)

TOREK, 16. 1.

9.00 TV V SOLI: Kocka, kocka, Risanka, Boj za obstanek, Materinsčina, Glasbeni pouk (Bgd)
11.20 TV V SOLI: Dnevnik 10, Nasvidenje spomladi, Ri-sanka, Pravljica (do 12.20) (Zgb)
17.40 POROČILA (Lj)
17.45 FOLKLORNA FRANCJE IN ITALIJE (Lj)
18.10 PISANI SVET (Lj)
18.45 OBZORNIK (Lj)
18.55 »ORTRET SODOBNIKA, Ivan Potrč (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)

20.00 MI MED SEBOJ (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 Janicki: POTA POLJSKE, TV nadaljevanje (Lj)
22.20 TV DNEVNIK (Lj)
22.35 RAZVOJ POPULARNE GLASBE, serijska oddaja (Lj)

SREDA, 17. 1.

8.00 POROČILA (Lj)
TAKO SO ŽIVELI: ARIEL II. del (Lj)
LONDONSKA NARO-NA GALERIJA, serijska oddaja (Lj)
8.35 PREZRITE (Lj)
9.30 OBZORNIK (Lj)
9.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
10.00 FILM TEDNA: ČIPKARI-CA (Lj)
21.50 MINIATURE: Dževad Ho-žo (Lj)
22.00 TV DNEVNIK (Lj)

17.05 OGOŽENO OKOLJE, oddaja iz serije Pogled v prihodnost (Lj)
18.00 NA SEDMI STEZI, šport-na oddaja (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 BABICIN VNUK - oddaja TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)

PROM. NESREČE

POKVARJENE ZAVORE

Iz Zreč je pripeljal do go-stilne Ulipi v Zrečah voznik avtobusa FREDI RAZBOR-SEK, 25, iz Draže vasi. Pred gostilno je nameraval zavira-ti, zare pa niso prijele. Tako je zapeljal čez cestišče in vo-zil prek nasipa po travniku še 57 metrov ter obstal v ob-cestnem jarku na lokalni ce-sti proti Dobravi. Avtobus je bil prazen, tako da telesnih poškodb ni bilo, materialno škodo pa so ocenili na okoli 40.000 dinarjev. Po tahogra-fu so ugotovili, da je vozil s hitrostjo 80 km/uro, avtobus pa so odpeljali na tehnični pregled.

AVTOBUS Z UČENCI V JAREK

Voznik avtobusa RU-DOLF JURJEC, 49, iz Podčetrčka je pripeljal iz Podčetrčka na avtobusno postajo v Pristavi, kjer naj bi učenci osnovne šole iz Podčetrčka izstopili, in sicer tisti, ki stano-jujejo v Pristavi in Vonarjih. Takoj zatem, ko je ustavil, pa je voznik tudi speljal, tako da vsi ti niso uspeli stopiti. K njemu je stopil deček in mu to tudi povedal. Voznik Jur-jec pa je nameraval učenca udariti in se je nagnil proti njemu, z levo roko pa je držal volan. Deček se je umaknil, šofer pa je omahnil s sedeža ter izgubil oblast nad vola-nom. Avtobus je zapeljal v levo v 5 metrov globok ob-cestni jarek ter se prevrnil na levi bok. K sreči se ni nihče telesno poškodoval, na avto-busu pa je škoda za okoli 30.000 dinarjev. Alkotest, s katerim so preizkusili Ru-dolfa Jurjeca, je pozelenel nad polovico.

UMRL PO ŠTIRIH DNEH

Štiri dni po prometni ne-sreči je v celjski bolnišnici umrl 34-letni BORIS JURŠI-NIČ, doma iz Trnovelj pri Celju. Juršinič se je namreč peljal z osebnim avtomobi-lom po lokalni cesti iz Slanc proti Proseniškem in v bli-zini javnega smetišča zaradi neprimerne hitrosti zapeljal v levo s ceste ter se hudo poškodoval.

UMRL ZARADI POQHLADITVE

Na Silvestrovo noč so mi-moidoči našli v Trnovljah, pod prikolico, ki je tu parki-rana že več kot mesec dni, 41-letnega KONRADA

19.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
20.00 SVET NEUVRSČENIH (Lj)
22.00 TV DNEVNIK (Lj)

PETEK, 19. 1.

18.45 SPOZNAVJMO NASE MORJE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
20.00 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Zgb)
20.55 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
21.00 625 (Lj)
21.20 TV DNEVNIK (Lj)
21.35 NOČNI KINO: 20. stoletje, II. del (Lj)

SOBOTA, 20. 1.

11.55 Kitzbühel: SMUK ZA MO-SKE - prenos (EVR-Lj) pribl. 13.50 M. Dombrowska: NOČI IN DNEVI, nadalje-vanka in konec (Lj)
15.15 POROČILA (Lj)
15.20 WILLIE WONKA, mladins-ki film (Lj)
17.00 KOŠARKA BOSNA : CI-BONA - prenos (Sa, v od-moru PROPAGANDNA ODDAJA (Sa, Lj)
20.00 Prevost: MANON - TV na-daljevanje in konec (Lj)
21.00 PROPAGANDNA OD-DAJA (Lj)
21.05 OSLEPARJEN - celove-črni film (Lj)

MAGSA, doma iz Ljubecne. Mageš se je namreč zvečer odpravil peš v Trnovlje, ko pa se je vračal, je obležal pod prikolico. Takoj so poklicali rešce in ga odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer pa je še isto noč zaradi podhladitve umrl.

POŽAR NA TOVORNJAKU

Na dvorišču podjetja Do-nat v Rogaški Slatini je izbruhnil požar na tovarnja-ku, zne FAP, do katerega je prišlo zaradi kratkega stika med akumulatjem in zaga-njačem. Voznik R. S. je namreč jutraj tovarnjažgati, ko je zaslišal pokanje. Ko je odprl pokrov, se je začelo ka-diti, zato je voznik sam skušal pogasiti z gasilnim apar-atom, ker pa to ni pomagalo, so priskočili na pomoč še ga-silci iz Steklarne Boris Ki-drič. Kljub temu je nastalo na tovarnjaku za okoli 100.000 dinarjev materialne škode.

PADEL JE Z BALKONA

1. januarja ob 1.30 uri je stopil na nedograjen balkon stanovanjske hiše v Radečah SREČKO MEDVED, 31, iz Radeč, in sicer zato, ker mu je postalo slabo. Nenadoma pa je z balkona padel na tla, zato so ga odpeljali v bolniš-nico v Ljubljano, kjer je po dveh dneh zaradi hudih po-škodb umrl.

IZVEN PREHODA ZA PEŠCE

Po ulici Dušana Kvedra v Šentjurje vozila proti sema-foriziranemu križišču voznica osebnega avtomobila JO-ZEFA ŠOLINC, 26, iz Trnova-ca. Pri Merxovi kavarni je izven prehoda za pešce z nje-ne desne strani prečl cestiš-šče KAREL TREPANC, 69, iz Šentjurja, katerega je voznica Šolinčeva, ki je vozila z neprimerne hitrostjo, zadela in zbila po cestišču. Trepan-c se je težje poškodoval in so ga odpeljali v celjsko bolniš-nico na zdravljenje.

PREHITRA VOŽNJA

Iz smeri Zajasovnika je pripeljala v kraj Ločica pri Vranskem voznica osebnega avtomobila MINKA JERAN, 20, iz Izlake. Ker je vozila pre-hitro, jo je začelo zanašati in je na levi strani cestišča treč-la v osebni avtomobil, s kate-ri-je je iz nasprotne smeri pri-peljal MILAN JELEN, 24, iz Mengša. Pri nesreči sta se poškodovali voznica Jerana in sopotnica v njenem avtomobilu, materialne škode pa je za okoli 30.000 dinarjev.

za zdravo
prehrano
kislo zelje

»TKANINA« n. sol. o. Celje
TOZD VELEPRODAJA n. sol. o.

Odbor za delovna
razmerja
OGLAŠA
prosta dela oz. naloge

1. BLAGOVNEGA KNJIGOVODJE

POGOJ: SŠ - ekonomska srednja šola

2. PRODAJALCA

POGOJ: KV-šola za prodajalce
Izbrana kandidata bosta združila delo za nedoločen čas in s 3-mesečnim poskusnim delom.

3. DELAVCA PREVZEMNIKA IN NAKLADALCA

POGOJ: PK-delavec

Izbrani kandidat bo združil delo za določen čas (nado-mestovanje delavca za čas odslužitve JNA) in s 3-mesečnim poskusnim delom.

Vloge sprejema Sektor za samoupravno organizirano-st in kadre »Tkanina« Celje, Prešernova 10/IV, v roku 15 dni po objavi.

Kandidati bodo pisмено obveščeni o izbiri v roku 15 dni po opravljeni izbiri.

»TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

razpisuje
prosta dela in naloge za nedoločen čas:

- enega učitelja gradbenih predmetov
Pogoj: dipl. gradbeni inženir,
- enega učitelja gradbenih predmetov
Pogoj: dipl. inženir arhitekt,
- enega učitelja fizike.
Pogoj: profesor fizike,
- eno administratorko.
Pogoj: administrativna šola,
- eno snažilko.

Za učitelja gradbenih predmetov je na voljo družinsko stanovanje. Kandidati za druga dela in naloge imajo možnost pridobitve stanovanjskega kredita.

Nastop dela je možen 1. februarja 1979 oziroma po dogovoru.

Kandidati naj pošljejo ponudbe v 15 dneh po objavi, skupaj z dokazili, na naslov: Tehniška šola Celje, Pot na Lavo 22.

POIŠČITE V... TEHNIKI

Nov model
zmrzovalne
omare GORENJE
(240 l). Cena
6.588,03 din, z
lepotno napako
pa 5% ceneje.
Pa še TV
KÖRTING (uvoz),
za katerega je
tudi zagotovljen
servis.

KOVINOTEHNA
TOZD Tehnična trgovina

OLIMPIJA³

*Gost sem le bežen dežele,
v katero vihar me zanaša*

(Horacij)

Onstran prelazov se je pred nami zablješal pesniški Parnas, nas pa je čas preganjal, tako da se mu nismo utegnili niti pokloniti.

Drveli smo proti Delfom, da bi videli vsaj delček tiste, kar so nam zapustili stari Grki. Izvedeli smo namreč, da Grki dan pred veliko nočjo muzeje bolj zgodaj zapirajo. Naglica nam ni pomagala. Le deset minut nam je ostalo, da smo preleteli muzej, za katerega bi sicer potrebovali celo popoldne. Sedež slovite Pitije v svetišču Apolona, najbolj češčenega med grškimi bogovi, pa nam je ostal nepristopen. Ogedali smo si le sled Svete ceste, vijugaste poti, ki je vodila k centralnemu grškemu preročišču.

Da bi uspaval naše razočaranje, nam je vodič na poti k Patrasu pripovedoval o življenju v današnji Grčiji. To je dežela bogov, ki so jo bogovi zapustili. Pokrajina je na vsak način enkratna in tudi spomeniki klasične Grčije so globoko impresivni, vendar pa je na vsakem koraku prisotna tudi današnja Grčija. Ne motijo me stojnice s spominki, pa tudi vsiljivi fotografi in komercialna miselnost ne toliko, kot strašne socialne razlike, neenakopravnost. Deklice so za Grke gorje. Ni hujšega zla, ki bi lahko zadelo povprečnega Grka, kot da se mu je rodila hči. Z njenim rojstvom se namreč začne pekel. Pripravljati je treba začeti doto, ki mora poleg hiše obsegati tudi toliko zemlje, da lahko mladoporočenca živita od nje. Često se zgodi, da starši zaradi poroke popolnoma obubožajo. Pogosto pa tudi hčere raje ne poročijo in dekle ostane doma, saj imajo tako od nje mnogo več koristi. V Grčiji so namreč ženske tiste, ki delajo za vso družino. Moški vse dneve

preživijo v kavarnah ob klepetu, žene in hčere pa medtem skrbijo ne le za dom, pač pa tudi obdelujejo polja in pasejo živino.

Seveda so fantje privilegirani tudi v šoli. Sin ima mnogo večje možnosti kot hči, kajti šolanje je drago. Obstajajo sicer državne šole, vendar so razmere v njih neprijemno slabše kot v zasebnih. Jasno je torej, da se učenci v

Piše: MATEJA BELAK

zasebnih šolah dosti več naučijo in so zato pri opravljanju sprejemnih izpitov za univerzo (število študentov je namreč omejeno) mnogo uspešnejši.

Zgodaj jutraj smo se zapodili v antično Olimpijo. Nastala je v plodni dolini, ki jo napajata dve rečici. Dolina je polna redke vegetacije, porasla je s cipresami, pinjami in platanami.

Legenda pripoveduje, da so mesto ustanovili prastari bogovi, davni predniki dvanajstere prve Kategorije. Preko polbogov je prišlo mesto v roke kralju, junaki in vladarji pa so ga v spomin na zmage širili in v zahvalo Zevsu, ki jim je te zmage naklonil, organizirali atletska tekmovanja. Ta so nato za dokaj dolgo zatonila v pozabo in ponovno jih je obudil kralj Ifitos po Apolonovem nasvetu. Zveza, sklenjena med tremi mogočnimi kralji Grčije in potrjena v starem Herinem svetišču, je prinesla Olimpiji svetost ter zahtevo miru za olimpijski mesec po vsej Grčiji. Igre, ki so se začele kot lokalna prireditve, so se namreč kmalu prenesle na ves grški svet. Tako je Olimpija postala eno najbolj svetih in pomembnih vsegrških verskih in atletskih središč.

Zatonu Grčije pa je sledil tudi zaton iger in tako je bila kmalu pozabljena tudi njihova gostiteljica. Na novo so jo odkrili šele v šestdesetih letih XVIII. stoletja, saj se tri desetletja pred tem za svarila nekega francoskega meniha ni menil nihče. Iz globine pet do sedem metrov je spet zrasla Olimpija in obiskovalcu zastaja dih, ko se sprehaja mimo gimnazij, kraljevskih rezidenc, kopališč... Najbolj veličastni sta seveda staro Herino in novejšo Zevsovo svetišče, kar neverjeten pa je pogled na stadion. Skozi obokan vhod smo vstopili in občudovali prefinjenost grških arhitektov, ki so znali tako čudovito vključiti objekte v naravo. Seveda smo se sprehodili z enega do drugega dela stadiona mimo dobro vidne ciljne črte.

Olimpijsko celoto je zaočrtil še obisk muzeja, kjer smo na hitro preleteli čudovite metope in oba timpanova iz Zevsovega svetišča. Skoda. Vredno bi se bilo pogledati v vsako podrobnost, ki je tako natančno in spretno izvedena, pa kaj, čas je priganjal in hiteli smo dalje do Epidaurusa. Povzpeli smo se na vrh slovitega gledališča, preizkusili akustiko in obiskali muzej. Izvedeli smo, da je bilo na mestu, kjer danes stoji muzej, postavljeno Eskulapovo svetišče. Mit namreč pripoveduje o čudežu, ki se je zgodil pred mnogimi leti, ko je nek popotnik zdravil bolnike z vodo iz studenca, ki ga je sam ustvaril. Čudežu je seveda sledilo svetišče, kasneje pa je ob njem zrasel še ogromen »hram boga Bakha« - gledališče. Še danes v njem vse poletje uprizarjajo klasična dela.

Voznik je bil kar nejevoljen, ko smo se vrnili polni neke neznane vznemerenosti. Priganjal nas je in priganjal, mi pa smo se jezili nad naglico, se zbasali v avtobus in v njem smo se spet nekaj ur premetavali po vijugastih cestah. Z veseljem smo pozdravili krajši postanek v Nauplionu, ljubkem obmorskem mestecu s trdnjavo na miniaturnem otočku ob vstopu v luko. Seveda je bila že sama misel na obisk tega biserja iz XVII. ali XVIII. stoletja iluzorna. Spet smo sedli v razgreti avtobus s slabim hlajenjem in zavili v notranjost, tokrat k Mikenam.

GOMILSKO: TRENUTKI SPOMINOV

Zadnjo soboto pred novim letom so družbenopolitične organizacije Krajevne skupnosti na Gomiškem pripravile srečanje za 75 in več let stare krajanje. Od 25 povabljenih se jih je srečanja udeležilo 18. Pripravili so kulturni program, v katerem so sodelovali učenci podružnične šole Gomiško, predstavniki KS pa so povabljenec seznanili z najnovejšimi dosežki krajevne skupnosti ter o pripravah na občinaki praznik.

Ob zakuski, ki je sledila, so imeli najstarejši priložnost, da se pogovorijo, da obudijo spomine in ti so ponavadi lepi, nemalokrat pa tudi šaljivi, tako, da se je v prostoru kmalu razlegel prisrčen smeh pa tudi kakšna solza se je tu in tam potočila. Ob harmoniki in kitari pa so drug drugemu pokazali, da polke in valčka še niso pozabili, saj so nekateri prav dobro pobirali takte. Vsi udeleženci pa so izrazili zadovoljstvo in hvaležnost ter željo, da to prvo srečanje ne bi ostalo edino.

T. T.

MILOST ZA PATTY HEARST

Patricia Hearst, dedinja milijonarja in časopisnega mogotca ima pri svojih 24 letih zares burno življenjsko pot. Pri dvajsetih so jo ugrabili radikalni teroristi in veliko dokazov je, da je pri lastni ugrabitvi sama sodelovala. Kajti iz ujetnice se je spremenila v vneto članico teroristične tolpe in z brzostrelko v rokah sodelovala pri bančnem ropu. Svojega očeta je obkladala z nadimkom »kapitalistična svinja« in divjo kot tigrico so jo agenti FBI tudi ujeli.

Ko jo je oče z debelim svežnjem dolarjev rešil preiskovalnega zapora, poldrugi milijon dolarjev je plačal, je ameriška javnost dvignila vihar. Javno mnenje je z večino zahtevalo ostro kazen, vsaj deset let. Začela se je tekma med veljavnostjo ameriške justice in bogato Hearstovo družino.

Patricia Hearst je bila obsojena na sedem let zapora. Zdaj se je začelo javno mnenje obračati. Vedno več časopisov je začelo obravnavati Patty kot žrtev teroristov, ki so ji baje prali možgane in jo obrnili proti ameriški družbi (je pa res zanimivo da metode pranja možgan nima v zakupu samo CIA). Začeli so objavljati reportaže, ko Patty trdo dela v kaznilniški kuhinji.

To je bilo za ameriško javnost že preveč. Spesnilo in skomponirali so ganljivo o milijonarki, ki dela v kaznilniški kuhinji, ki je shujšala za sedem kilogramov. Pojavili so se predpasniki z napisom »Free Patty« (izpustite Patty na svobodo), komiteji za njeno osvoboditev rastejo kot gobe po dežju in v Beli

hiši je že čez 2000 pomilostitvenih apelov.

Julija letos imajo Hearstovi advokati pravico vložiti prošnjo za pomilostitev. Gotovo jo bodo vložili in skoraj gotovo bo tudi odobrena.

In vsi bodo srečni. Patty se bo vrnila v svet izobilja, magnatu Hearstu se bo vrnila zgubljena ovčica, Amerika bo bogatejša še za eno »love

story«. Bernard Shaw bo lahko obesil čuvajsko službo na klin.

Edini, ki je pri tem na izgubi je bivša žena Bernarda Shawa, ki se je zaradi ljubezni do Patty ločil - seveda če ni tiste sorte, da se bo uspešno tolažila z dolarskimi obliži.

Ja, ja. Ta Amerika neomejenih možnosti.

Patricia Hearst v naročju svojega čuvaja Bernarda Shawa v času, ko je bila pogojno izpuščena. Shaw je bil eden od dvajsetih varuhov bogate dedinje, ki pa očitno ni zapravljal časa in priložnosti.

NENAVADNO JAJCE

Pred dnevi je prinesla v naše uredništvo Ana Podjed iz Stopč pri Grobelnem nenavadno jajce, ki ga je zvalila ena od njenih putk z domačega dvorišča. Zvalila ga je na samo novoletno jutro. Res, nenavadna oblika jajca, ki je, bi hudomušno rekli, hotelo postati hruška. Igra narave res nikoli ne počiva.

**SAMO
V STOPU
11 TV SPOREDOV**

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Sl. Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec - Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a - Glavni in odgovorni urednik: Milan Seničar, tehnični urednik: Franjo Bogadi - Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Drago Medved, Mateja Podjed, Brane Stamejčić (odgovorni urednik Radia Celje), Damjana Stamejčić, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl - Izhaja vsak četrtek - Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana - Rokopisov ne vračamo - Cena poš. štev. 5 din - Celol. naročnina 230 din, polletna 115 din. Za inoz. je cena dvojna. Štev. ziro rač.: 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje - Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.

**NOVI
tednik** **1**